Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1782/2003

av den 29 september 2003

om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001

(EGT L 270, 21.10.2003, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 583/2004 av den 22 mars 2004	L 91	1	30.3.2004
►**M2**	Rådets förordning (EG) nr 864/2004 av den 29 april 2004	L 206	20	9.6.2004
►**M3**	Rådets förordning (EG) nr 2217/2004 av den 22 december 2004	L 375	1	23.12.2004
►**M4**	Kommissionens förordning (EG) nr 118/2005 av den 26 januari 2005	L 24	15	27.1.2005
►**M5**	Kommissionens förordning (EG) nr 2183/2005 av den 22 december 2005	L 347	56	30.12.2005

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 94, 31.3.2004, s. 70 (1782/2003)

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1782/2003

av den 29 september 2003

om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001

INNEHÅLL

AVDELNING I	RÄCKVIDD OCH DEFINITIONER	
AVDELNING II	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	
	Kapitel 1	Tvärvillkor
	Kapitel 2	Modulering och finansiell disciplin
	Kapitel 3	Jordbruksrådgivning
	Kapitel 4	Integrerat administrations- och kontrollsystem
	Kapitel 5	Andra allmänna bestämmelser
AVDELNING III	SYSTEM MED SAMLAT GÅRDSSTÖD	
Kapitel 1	Allmänna bestämmelser	
Kapitel 2	Fastställande av referensbeloppet	
Kapitel 3	Stödrättigheter	
	Avsnitt 1	Stödrättigheter grundade på areal
	Avsnitt 2	Stödrättigheter som omfattas av särskilda villkor
Kapitel 4	Markanvändning inom systemet med samlat-gårdsstöd	
	Avsnitt 1	Markanvändning
	Avsnitt 2	Arealuttagsrättigheter
Kapitel 5	Regionalt och frivilligt genomförande	
	Avsnitt 1	Regionalt genomförande
	Avsnitt 2	Partiellt genomförande
	Avsnitt 3	Frivilliga undantag
	Avsnitt 4	Frivillig övergång
AVDELNING IV	ANDRA STÖDSYSTEM	
	Kapitel 1	Särskilt kvalitetsbidrag för durumvete
	Kapitel 2	Bidrag för proteingrödor
	Kapitel 3	Grödspecifikt stöd för ris
	Kapitel 4	Arealstöd för nötter
	Kapitel 5	Stöd för energigrödor
	Kapitel 6	Stöd för stärkelsepotatis
	Kapitel 7	Mjölkkobidrag och ytterligare betalningar
	Kapitel 8	Särskilt regionalt stöd för jordbruksgrödor

▼B

	Kapitel 9	Stöd för utsäde
	Kapitel 10	Arealstöd för jordbruksgrödor
	Kapitel 11	Tack- och getbidrag
	Kapitel 12	Nötköttsbidrag
	Kapitel 13	Stöd för trindsädesslag
AVDELNING V	ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER	
BILAGA I	Förteckning över stödsystem som uppfyller kriteriernai artikel 1	
BILAGA II	Nationella tak som avses i artikel 12.2	
BILAGA III	Föreskrivna verksamhetskrav som avses i artiklarna3 och 4	
BILAGA IV	God jordbrukshävd och goda miljöförhållandenenligt artikel 5	
BILAGA V	Stödsystem som är förenliga med det integreradeadministrations- och kontrollsystemet enligtartikel 26	
BILAGA VI	Förteckning över direktstöd som omfattas av detsamlat gårdsstöd som avses i artikel 33	
BILAGA VII	Beräkning av det referensbelopp som avses iartikel 37	
BILAGA VIII	Nationella tak som avses i artikel 41	
BILAGA IX	Förteckning över jordbruksgrödor som dethänvisas till i artikel 66	
BILAGA X	Traditionella produktionszoner för durumvete somavses i artikel 73	
BILAGA XI	Förteckning över arter av utsäde som det hänvisastill i artikel 99	

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36, 37 och 299.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([3]), och

av följande skäl:

(1) Gemensamma villkor bör fastställas för direktstöd enligt de olika systemen för inkomststöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

(2) Full utbetalning av direktstöd bör kopplas till uppfyllelse av bestämmelser som gäller jordbruksmark, jordbruksproduktion och jordbruksverksamhet. Dessa bestämmelser bör bidra till att grundläggande normer för miljöskydd, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd, god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden införlivas i de gemensamma organisationerna av marknaderna. Om dessa grundläggande normer inte uppfylls bör medlemsstaterna helt eller delvis dra in direktstöd på grundval av

([1]) Yttrandet avgivet den 5 juni 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 208, 3.9.2003, s. 64.
([3]) Yttrandet avgivet den 2 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

▼B

kriterier som är proportionerliga, objektiva och graderade. Sådana indragningar bör inte påverka tillämpningen av påföljder som har fastställts eller kommer att fastställas i enlighet med annan gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning.

(3) För att undvika nedläggning av jordbruksmark och för att säkerställa att jordbruksmark hålls i god jordbrukshävd och miljön bevaras bör normer fastställas som i vissa fall kan omfattas av bestämmelser i medlemsstaterna. Det bör därför upprättas en gemenskapsram inom vilken medlemsstaterna kan anta normer med hänsyn till särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem (markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder) och gårdsstrukturer.

(4) Eftersom permanent betesmark har positiva miljöeffekter bör det antas bestämmelser för att främja bevarandet av befintlig permanent betesmark och undvika en storskalig omvandling till åkermark.

(5) För att uppnå en bättre balans mellan de politiska verktyg som avser att främja ett hållbart jordbruk och de som avser att främja landsbygdsutveckling bör ett system för progressiv minskning av direktstöden införas obligatoriskt inom gemenskapen under perioden 2005-2012. Alla direktstöd, utöver vissa belopp, bör varje år minskas med en viss procentsats. Besparingarna bör användas för att vid behov finansiera åtgärder inom landsbygdsutvecklingen och fördelas mellan medlemsstaterna enligt objektiva kriterier som ännu inte fastställts. Det är emellertid lämpligt att slå fast att en viss procentandel av beloppen bör stanna kvar i de medlemsstater där de har genererats. Till och med 2005 får medlemsstaterna fortsätta att tillämpa den nuvarande frivilliga moduleringen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1259/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken ([1]).

(6) För att garantera att beloppen för finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (underrubrik 1 a) inte överstiger de årliga tak som fastställs i budgetplanen är det lämpligt att sörja för en finansiell mekanism för att, om så behövs, justera direktstöden. En justering av direktstödet bör fastställas när prognoserna pekar på att underrubrik 1 a, med en säkerhetsmarginal på 300 miljoner euro, kommer att överskridas under ett visst budgetår.

(7) Med tanke på de strukturanpassningar som blir följden av att råginterventionen avskaffas är det lämpligt att för vissa rågproducerande regioner sörja för övergångsåtgärder som finansieras med en del av de belopp som genereras genom modulering.

(8) För att hjälpa jordbrukare att uppfylla de normer som gäller för ett modernt, högkvalitativt jordbruk, är det nödvändigt att medlemsstaterna upprättar ett omfattande system för rådgivning till kommersiella jordbruksföretag. Systemet för jordbruksrådgivning bör hjälpa jordbrukare att bli mer medvetna om sådana materialflöden och processer på gården som berör normer för miljö, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd utan att på något sätt påverka deras skyldighet och ansvar att följa dessa normer.

(9) För att underlätta införandet av systemet för jordbruksrådgivning bör det föreskrivas en period under vilken medlemsstaterna skall införa systemet. Jordbrukare bör kunna delta i systemet på frivillig grund varvid jordbrukare som erhåller över ett visst belopp per år i direktstöd bör ges företräde. Eftersom det handlar om att ge råd till jordbrukare, bör uppgifter som erhålls

([1]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 113. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1244/2001 (EGT L 173, 27.6.2001, s. 1).

▼B

i samband med rådgivningen behandlas konfidentiellt, utom vid allvarliga överträdelser av gemenskapslagstiftningen eller nationell lagstiftning.

(10) Medlemsstaterna måste, i enlighet med artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ([1]), vidta nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att de transaktioner som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) verkligen äger rum och att de genomförs korrekt, samt för att förhindra och ingripa mot oegentligheter.

(11) För att göra administrations- och kontrollmekanismerna mer effektiva och användbara är det nödvändigt att anpassa det system som upprättas genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen ([2]) så att det omfattar systemet med samlat gårdsstöd, stödsystemen för durumvete, proteingrödor, energigrödor, ris, potatisstärkelse, nötter, mjölk, utsäde, trindsädesslag och särskilt regionalt stöd samt kontroller av tillämpningen av bestämmelserna om tvärvillkor, modulering och jordbruksrådgivning. Det bör finnas möjlighet att i ett senare skede inkludera andra stödsystem.

(12) För att säkerställa en effektiv kontroll och för att förhindra att flera stödansökningar lämnas in till olika utbetalningsställen inom en och samma medlemsstat, bör varje medlemsstat se till att ha ett enda system för att registrera identiteten på de jordbrukare som lämnar in stödansökningar inom ramen för det integrerade systemet.

(13) De olika delarna i det integrerade systemet syftar till att ge en mer effektiv administration och kontroll. Därför bör medlemsstaterna, när det gäller gemenskapssystem som inte omfattas av denna förordning, ha tillstånd att använda systemet under förutsättning att de inte på något sätt motverkar syftet med de bestämmelser som berörs.

(14) Mot bakgrund av systemets komplexitet och det stora antalet stödansökningar som skall behandlas, är det av största vikt att lämpliga tekniska resurser och administrations- och kontrollmetoder används. Följaktligen bör det integrerade systemet i varje medlemsstat omfatta en databas, ett identifieringssystem för jordbruksskiften, stödansökningar från jordbrukare, ett samordnat kontrollsystem samt, inom systemet med samlat gårdsstöd, ett system för att identifiera och registrera stödrättigheter.

(15) För att de uppgifter som samlas in skall kunna behandlas och användas för att kontrollera stödansökningar, är det nödvändigt att upprätta avancerade databaser som i synnerhet gör det möjligt att samköra uppgifterna.

(16) Det är mycket viktigt att kunna identifiera jordbruksskiften för att få en riktig tillämpning av system som är kopplade till areal. Erfarenheten har visat att de befintliga metoderna har vissa brister. Det bör därför beslutas att införa ett identifieringssystem som vid behov kan stödjas genom fjärranalys.

(17) För enkelhets skull bör medlemsstaterna kunna besluta att en enda ansökan får lämnas in avseende flera stödsystem och att den årliga ansökan ersätts med en stående ansökan som endast behöver en årlig bekräftelse.

(18) Belopp som blir tillgängliga när stöd minskas genom modulering bör kunna användas av medlemsstaterna för vissa ytterligare åtgärder inom ramen för stödet till landsbygdsutveckling enligt rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om

([1]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.
([2]) EGT L 355, 5.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 495/2001 (EGT L 72, 14.3.2001, s. 6).

▼B

stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden ([1]).

(19) Eftersom de belopp som kommer att bli tillgängliga till följd av tvärvillkoren inte kan förutses i tillräckligt god tid för att de skall kunna användas för ytterligare åtgärder inom ramen för stödet till landsbygdsutveckling, bör dessa belopp krediteras garantisektionen vid EUGFJ, utom en viss procentsats som bör behållas av medlemsstaten.

(20) Utbetalningar enligt gemenskapens stödsystem bör göras i sin helhet av behöriga nationella myndigheter till stödmottagarna, efter eventuella minskningar som föreskrivs i denna förordning och inom föreskrivna perioder.

(21) I stödsystemen inom den gemensamma jordbrukspolitiken ingår ett direkt inkomststöd i första hand för att upprätthålla en rimlig levnadsstandard bland jordbruksbefolkningen. Detta mål är nära förknippat med målet att bibehålla landsbygdsområden. För att undvika felaktig användning av gemenskapens medel bör inga stödutbetalningar göras till jordbrukare som på ett konstlat sätt har skapat de förutsättningar som krävs för att få sådana utbetalningar.

(22) Gemensamma stödsystem måste anpassas till förändringar, om nödvändigt inom korta tidsramar. Stödmottagare kan därför inte förlita sig på att stödvillkoren förblir oförändrade, och de bör vara förberedda på en eventuell översyn av systemen mot bakgrund av marknadsförändringar.

(23) Mot bakgrund av direktstödens stora budgetmässiga konsekvenser och för att direktstödens effekter bättre skall kunna bedömas bör gemenskapens system omfattas av en ordentlig utvärdering.

(24) Ökad konkurrenskraft för gemenskapens jordbruk och bättre livsmedelskvalitet och miljöstandarder innebär med nödvändighet sänkta institutionella priser för jordbruksprodukter och ökade produktionskostnader för jordbruksföretagen i gemenskapen. För att nå dessa mål och främja ett mer marknadsinriktat och hållbart jordbruk, är det nödvändigt att övergången från produktionsstöd till producentstöd fullföljs genom införande av ett system för frikopplat inkomststöd till varje jordbruksföretag. Genom frikopplingen kommer de faktiska belopp som betalas ut till jordbrukare att förbli oförändrade, samtidigt som inkomststödets effektivitet ökar avsevärt. Därför bör samlat gårdsstödet till jordbruket beviljas endast under förutsättning att tvärvillkoren om miljö, livsmedelssäkerhet, djurhälsa och djurskydd är uppfyllda liksom kraven att gårdarna hålls i överensstämmelse med god jordbrukshävd under goda miljöförhållanden.

(25) I ett sådant system bör flera befintliga direktstöd som en jordbrukare får från olika system kombineras i ett enda stöd, som fastställs på grundval av tidigare stödrättigheter, under en referensperiod, justerade med hänsyn till det fullständiga genomförandet av åtgärder som infördes genom Agenda 2000 och de förändringar av stödbeloppen som görs genom denna förordning.

(26) Eftersom fördelarna i form av förenklad administration ökar om många sektorer ingår, bör systemet i ett första skede omfatta alla produkter som ingår i systemet för jordbruksgrödor samt trindsädesslag, utsäde, nötkött och får. De reviderade stöden för ris och durumvete samt stöden inom mjölksektorn bör också integreras i systemet när reformen är fullständigt genomförd. Stöd för stärkelsepotatis och torkat foder bör också införlivas i systemet, medan särskilda stöd för bearbetningsindustrin bör bibehållas.

(27) Särskilda åtgärder bör fastställas för hampa, för att se till att illegala grödor inte kan gömmas bland grödor som berättigar till samlat gårdsstöd och därigenom negativt påverka den gemensamma organisationen av marknaden för hampa. Arealstöd

([1]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

▼B

bör därför kunna beviljas endast för arealer som har besåtts med hampsorter som ger vissa garantier med avseende på innehåll av psykotropa ämnen. Hänvisningarna till de särskilda åtgärder som anges i rådets förordning (EG) nr 1673/2000 av den 27 juli 2000 om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion ([1]) bör ändras i enlighet med detta.

(28) För att ge jordbrukarna frihet att välja vad som skall produceras på deras mark, inbegripet produkter som fortfarande omfattas av kopplat stöd, och därigenom öka marknadsinriktningen, bör samlat gårdsstödet inte vara bundet till villkor om produktion av någon särskild produkt. För att undvika att konkurrensen snedvrids bör det emellertid inte vara tillåtet att producera vissa produkter på bidragsberättigande mark.

(29) För att fastställa det belopp som jordbrukaren bör vara berättigad till i det nya systemet är det lämpligt att hänvisa till de belopp som jordbrukaren har beviljats under en referensperiod. För att kunna ta hänsyn till särskilda situationer bör det upprättas en nationell reserv. Denna reserv kan också användas för att underlätta för nya jordbrukare att delta i systemet. Samlat gårdsstödet bör fastställas på gårdsnivå.

(30) För att underlätta överföring av rätten till stöd bör det sammanlagda belopp som en gård är berättigad till delas upp i andelar (stödrättigheter) som står i samband med ett visst antal stödberättigande hektar som kommer att fastställas senare. För att undvika spekulativa överföringar som leder till en ackumulering av stödrättigheter utan grund i motsvarande jordbruksareal bör, vid beviljande av stöd, stödrättigheterna vara bundna till ett visst antal stödberättigande hektar samtidigt som det finns möjlighet att begränsa överföringen av stödrättigheter inom en region. Särskilda bestämmelser bör fastställas för stöd som inte har direkt samband med areal med hänsyn till den speciella situationen för uppfödning av får och getter.

(31) För att de sammanlagda stöden och stödrättigheterna inte skall överskrida rådande budgetmässiga begränsningar på gemenskapsnivå, på nationell nivå eller i tillämpliga fall regional nivå, bör det fastställas nationella tak beräknade som summan av alla medel som beviljas i varje medlemsstat för utbetalning av stöd enligt de aktuella stödsystemen, under referensperioden och med beaktande av senare justeringar. Proportionella minskningar bör göras om taket överskrids.

(32) För att bibehålla arealuttagets fördelar när det gäller att begränsa utbudet, samtidigt som dess miljömässiga fördelar förstärks inom det nya stödsystemet, bör villkoren för arealuttag av åkermark bibehållas.

(33) För att kunna hantera särskilda situationer på ett flexibelt sätt, bör medlemsstaterna ha möjlighet att fastställa en viss balans mellan enskilda stödrättigheter och regionala eller nationella genomsnitt samt mellan befintliga stöd och samlat gårdsstödet. Ett särskilt undantag från förbudet mot att odla frukt och grönsaker inklusive matpotatis bör föreskrivas så att produktionsavbrott i händelse av regionalisering undviks och eventuell snedvridning av konkurrensen samtidigt minimeras. För att beakta en medlemsstats särskilda jordbruksförhållanden är det dessutom lämpligt att föreskriva att den skall ha möjlighet att begära en övergångsperiod för att genomföra systemet med samlat gårdsstöd samtidigt som den inte överskrider de budgettak som fastställs för systemet med samlat gårdsstöd. Vid allvarlig snedvridning av konkurrensen under övergångsperioden och för att garantera att gemenskapen uppfyller sina internationella åtaganden är det lämpligt att kommissionen kan vidta de åtgärder som behövs för att hantera sådana situationer.

([1]) EGT L 193, 29.7.2000, s. 16. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 651/2002 (EGT L 101, 17.4.2002, s. 3).

▼B

(34) I syfte att skydda jordbrukarnas berättigade förväntningar, om systemet med samlat gårdsstöd genomförs frivilligt eller under en övergångsperiod, är det lämpligt att fastställa ett datum då medlemsstaterna måste ha fattat sina beslut om att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd. För att garantera att de nuvarande systemen förlängs bör dessutom vissa villkor fastställas för rätten till stöd, varvid kommissionen bör ges befogenhet att fastställa tillämpningsföreskrifterna.

(35) För att upprätthålla durumveteproduktionens roll i traditionella produktionsområden, samtidigt som man förstärker stödet till durumvete som uppfyller vissa lägsta kvalitetskrav, är det lämpligt att under en övergångsperiod minska det nuvarande särskilda tillägget för durumvete i traditionella områden och avskaffa det särskilda stödet i etablerade områden. Endast odling som ger ett durumvete lämpligt för användning vid framställning av semolina- och pastaprodukter bör vara stödberättigande.

(36) För att stärka de proteinrika grödornas roll och ge ett incitament att öka produktionen av dessa grödor bör det införas ett kompletterande stöd för jordbrukare som odlar dessa grödor. För att få en riktig tillämpning av det nya systemet bör vissa villkor för rätten till stöd fastställas. En maximal garantiareal bör fastställas och proportionella minskningar bör göras om den maximala garantiarealen överskrids.

(37) För att upprätthålla risproduktionens roll i traditionella produktionsområden bör det införas ett kompletterande stöd för risproducenter. För att få en riktig tillämpning av det nya systemet bör vissa villkor för rätten till stöd fastställas. Nationella basarealer bör fastställas och minskningar bör göras om dessa arealer överskrids.

(38) Nya stödordningar för nötter bör inrättas för att undvika risken att nötproduktion upphör i traditionella områden, med negativa följder för miljö och landsbygd samt negativa sociala och ekonomiska konsekvenser. För att få en riktig tillämpning av de nya ordningarna bör vissa villkor för rätten till stöd fastställas, däribland en lägsta trädtäthet och skiftesstorlek. För att kunna tillgodose särskilda behov bör medlemsstaterna ha rätt att ge kompletterande stöd.

(39) För att undvika att budgeten överskrids bör en maximal garantiareal fastställas, och proportionella minskningar bör göras om den maximala garantiarealen överskrids, i första hand i de medlemsstater som överskrider sin areal. För att få en balanserad tillämpning inom gemenskapen bör denna areal fördelas i proportion till de nötproducerande arealerna i medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör ha ansvaret för att fördela arealerna inom sitt territorium. Arealer som omfattas av förbättringsplaner bör inte vara berättigande till stöd enligt det nya systemet förrän planen har löpt ut.

(40) För att dra nytta av de framgångar som förbättringsplaner innebär när det gäller att samordna utbudet får medlemsstaterna besluta att medlemskap i producentorganisationer är en förutsättning för rätt till gemenskapsstöd och nationellt stöd. För att undvika störningar måste en smidig övergång ske till det nya systemet.

(41) För närvarande består stödet för energigrödor i möjligheten att odla industrigrödor på uttagen mark. Energigrödor utgör den största produktionen av icke-livsmedelsprodukter på uttagen mark. Det bör införas särskilt stöd för energigrödor i syfte att ersätta energikällor som bidrar till utsläpp av koldioxid. En maximal garantiareal bör fastställas och proportionella minskningar bör göras om den maximala garantiarealen överskrids. Arrangemangen bör ses över efter en föreskriven period för att ta hänsyn till genomförandet av EU:s initiativ om biobränsle.

(42) För att upprätthålla stärkelseproduktion i traditionella produktionsområden och ge erkännande åt potatisproduktionens roll i den agronomiska cykeln bör det införas ett kompletterande stöd

▼B

för producenter av potatisstärkelse. Eftersom stödsystemet för producenter av potatisstärkelse delvis kommer att införlivas i systemet med samlat gårdsstöd bör dessutom rådets förordning (EG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotsystem avseende produktionen av potatisstärkelse ([1]) ändras.

(43) Genom att jordbruksgrödor, nötkreatur och får inbegrips utvidgas systemet med samlat gårdsstöd till att omfatta bidrag som utbetalas i de yttersta randområdena och Egeiska öarna för att åstadkomma ytterligare förenkling och för att undvika att en rättslig och administrativ ram bibehålls för ett begränsat antal jordbrukare i dessa områden. För att upprätthålla den roll som vissa typer av produktion spelar i dessa regioner i gemenskapen bör emellertid medlemsstaterna få besluta att de inte behöver inbegripa dessa utbetalningar i systemet med samlat gårdsstöd. Samma möjlighet bör gälla för kompletterande stöd i vissa regioner i Sverige och Finland samt stöd för utsäde. För att de nuvarande systemen skall förlängas krävs det i dessa fall att vissa villkor fastställs för rätten till stöd, varvid kommissionen bör ges befogenhet att fastställa tillämpningsföreskrifterna.

(44) För att underlätta övergången från de nuvarande systemen för djurbidrag och stöd för jordbruksgrödor till det nya systemet med samlat gårdsstöd är det lämpligt att föreskriva ett antal anpassningar av det nuvarande direktstödet inom dessa sektorer.

(45) Jordbruket på Azorerna är mycket beroende av produktionen av mjölkprodukter. Det är därför tillrådligt att förnya och förlänga de åtgärder som vidtagits enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 1453/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Azorerna och Madeira ([2]) och att under sex regleringsår från och med regleringsåret 1999-2000 göra undantag från vissa bestämmelser om produktionsbegränsningar inom den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter med tanke på den lokala produktionens utveckling och förutsättningar. Under åtgärdens tillämpningsperiod kommer omstruktureringen av sektorn på ögruppen därmed att kunna fortsätta, utan att störa marknaden för mjölkprodukter och utan att inverka menligt på Portugals och gemenskapens avgiftssystem.

(46) Tillämpningen av systemet med samlat gårdsstöd kommer i praktiken i att innebära att det program för omställning av mark i Portugal från odling av jordbruksgrödor till extensiv djuruppfödning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1017/94 ([3]), inte längre har något syfte. Förordning (EG) nr 1017/94 bör därför upphävas genom att systemet med samlat gårdsstöd träder i kraft.

(47) Som ett resultat av ovannämnda ändringar och nya bestämmelser bör rådets förordningar (EEG) nr 3508/92, (EG) nr 1577/96 av den 30 juli 1996 om en särskild åtgärd för vissa trindsädesslag ([4]) samt (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor ([5]) upphöra att gälla. Även förordning (EG) nr 1259/1999 bör upphävas, utom några bestämmelser, där det anges särskilda tillfälliga och frivilliga system.

(48) De särskilda bestämmelserna om direktstöd i rådets förordningar (EEG) nr 2358/71 av den 26 oktober 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för utsäde ([6]), (EEG) nr 2019/93 av

([1]) EGT L 197, 30.7.1994, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 962/2002 (EGT L 149, 7.6.2002, s. 1).
([2]) EGT L 198, 21.7.2001, s. 26.
([3]) EGT L 112, 3.5.1995, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2582/2001 (EGT L 345, 29.12.2001, s. 5).
([4]) EGT L 206, 16.8.1996, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 811/2000 (EGT L 100, 20.4.2000, s. 1).
([5]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1038/2001 (EGT L 145, 31.5.2001, s. 16).
([6]) EGT L 246, 5.11.1971, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 154/2002 (EGT L 25, 29.1.2002, s. 18).

▼B

den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre Egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter [1], (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött [2], (EG) nr 1452/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen [3], (EG) nr 1454/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Kanarieöarna [4] och (EG) nr 2529/2001 av den 19 december 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött [5] har i praktiken förlorat sin innebörd och bör därför upphävas.

(49) När denna förordning träder i kraft består gemenskapen av 15 medlemsstater. Med hänsyn till att anslutningen av de nya medlemsstaterna enligt 2003 års anslutningsfördrag skall äga rum den 1 maj 2004, bör denna förordning anpassas senast anslutningsdagen i enlighet med de förfaranden som fastställs i det fördraget för att göra den tillämplig på de nya medlemsstaterna.

(50) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [6].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

RÄCKVIDD OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Räckvidd

I denna förordning fastställs

▼C1

— gemensamma bestämmelser för direktstöd enligt inkomststödsystem inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, finansierade av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), vilka förtecknas i bilaga I, med undantag av direktstöd enligt förordning (EG) nr 1257/1999,

▼B

— ett inkomststöd för jordbrukare (nedan kallat ”systemet med samlat gårdsstöd”),

▼M2

— stödsystem för jordbrukare som producerar durumvete, proteingrödor, ris, nötter, energigrödor, stärkelsepotatis, mjölk, utsäde, jordbruksgrödor, får- och getkött, nötkött, trindsädesslag, bomull, tobak, humle, samt för jordbrukare som sköter olivodlingar.

▼B

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *jordbrukare*: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer, oavsett gruppens eller dess medlemmars

---

[1] EGT L 184, 27.7.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 442/2002 (EGT L 68, 12.3.2002, s. 4).
[2] EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).
[3] EGT L 198, 21.7.2001, s. 11.
[4] EGT L 198, 21.7.2001, s. 45. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1922/2002 (EGT L 293, 29.10.2002, s. 11).
[5] EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.
[6] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

juridiska ställning enligt nationell lagstiftning, vars jordbruksföretag ligger inom gemenskapens territorium, enligt artikel 299 i fördraget, och som bedriver jordbruksverksamhet,

b) *jordbruksföretag*: samtliga de produktionsenheter som drivs av en jordbrukare och som är belägna inom en och samma medlemsstats territorium,

c) *jordbruksverksamhet*: produktion, uppfödning eller odling av jordbruksprodukter inbegripet skörd, mjölkning, uppfödning och hållande av djur för animalieproduktion, eller verksamhet för att hålla marken i god jordbrukshävd och bevara miljön i enlighet med artikel 5,

d) *direktstöd*: ett stöd som beviljas direkt till jordbrukare enligt ett inkomststödsystem som anges i bilaga I,

e) *stöd under ett visst kalenderår eller stöd under referensperioden*: stöd som har beviljats eller kommer att beviljas för det berörda året/de berörda åren, inbegripet alla stöd avseende perioder som inleds under det kalenderåret/kalenderåren,

f) *jordbruksprodukter*: produkter förtecknade i bilaga I till fördraget, inbegripet bomull, men med undantag av fiskeriprodukter.

AVDELNING II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

TVÄRVILLKOR

Artikel 3

Grundläggande krav

1. En jordbrukare som får direktstöd skall iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som anges i bilaga III enligt den tidsplan som fastställas i den bilagan, samt kraven på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i enlighet med artikel 5.

2. Den behöriga nationella myndigheten skall ge jordbrukaren en förteckning över föreskrivna verksamhetskrav och god jordbrukshävd samt goda miljöförhållanden som skall iakttas.

Artikel 4

Föreskrivna verksamhetskrav

1. De föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga III skall fastställas genom gemenskapslagstiftning inom

— folkhälsa, djurhälsa och växtskydd,

— miljö,

— djurskydd.

2. De rättsakter som avses i bilaga III skall tillämpas inom ramen för denna förordning i deras ändrade lydelse vid motsvarande tidpunkt och, i fråga om direktiv på det sätt som de genomförts av medlemsstaterna.

Artikel 5

God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden

1. Medlemsstaterna skall sörja för att all jordbruksmark, i synnerhet mark som inte längre används för produktion, hålls i god jordbrukshävd och att miljön bevaras. Medlemsstaterna skall på nationell och regional nivå definiera minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden på grundval av den ram som anges i bilaga IV, med hänsyn till särskilda förhållanden i de områden som berörs, däribland jordmån, klimatförhållanden och befintliga jordbrukssystem, markanvändning, växtföljd, jordbruksmetoder och företagsstrukturer. Detta skall inte

▼B

påverka tillämpningen av de standarder för god jordbrukarsed som tillämpas inom ramen för förordning (EG) 1257/1999 och sådana åtgärder för ett miljövänligt jordbruk som tillämpas utöver referensnivån för god lantbrukspraxis.

2. Medlemsstaterna skall se till att mark som var permanent betesmark vid tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 bibehålls som permanent betesmark. ►M1 De nya medlemsstaterna skall se till att mark som var permanent betesmark den 1 maj 2004 bibehålls som permanent betesmark. ◄

I välgrundade fall får emellertid en medlemsstat avvika från bestämmelserna i första stycket under förutsättning att den vidtar åtgärder för att förhindra en betydande minskning av den totala permanenta betesmarksarealen.

Det första stycket skall inte gälla permanent betesmark som skall beskogas, om sådan beskogning är förenlig med miljön och med undantag av planteringar av julgranar och snabbväxande arter som odlas på kort sikt.

Artikel 6

Minskning av eller uteslutning från stöd

1. Om föreskrivna verksamhetskrav eller god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden inte iakttas till följd av en åtgärd eller en försummelse som direkt kan anses bero på den enskilde jordbrukaren skall det sammanlagda beloppet av direktstöd för det år då överträdelsen inträffar, efter tillämpning av artiklarna 10 och 11, minskas eller dras in i enlighet med de närmare bestämmelser som anges i artikel 7.

2. Minskningar eller uteslutningar enligt punkt 1 skall tillämpas endast om överträdelsen avser

a) jordbruksverksamhet, eller

b) någon del av jordbruksföretagets jordbruksmark, inbegripet skiften som ingår i arealuttag.

Artikel 7

Närmare bestämmelser om minskning eller uteslutning

1. Närmare bestämmelser för minskningar och uteslutningar enligt artikel 6 skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2. I detta sammanhang skall hänsyn tas till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning samt de kriterier som anges i punkterna 2, 3 och 4 i den här artikeln.

2. Vid försummelse får procentsatsen för minskning inte vara högre än 5 % eller, vid upprepade överträdelser, 15 %.

3. Vid avsiktliga överträdelser får procentsatsen för minskning i princip inte vara lägre än 20 %, och kan gå ända till fullständig uteslutning från ett eller flera stödsystem och tillämpas under ett eller flera kalenderår.

4. Det sammanlagda belopp som erhålls genom minskning eller uteslutning för ett kalenderår får inte i något fall överskrida det sammanlagda belopp som avses i artikel 6.1.

Artikel 8

Översyn

Senast den 31 december 2007 skall kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av systemet med tvärvillkor, vilken vid behov skall åtföljas av lämpliga förlag särskilt i syfte att ändra förteckningen över föreskrivna verksamhetskrav i bilaga III.

▼B

Artikel 9

Belopp som frigörs till följd av tvärvillkoren

De belopp som frigörs genom tillämpningen av detta kapitel skall krediteras garantisektionen vid EUGFJ. Medlemsstaterna får behålla 25 % av dessa belopp.

KAPITEL 2

MODULERING OCH FINANSIELL DISCIPLIN

Artikel 10

Modulering

1. Alla belopp i direktstöd som under ett visst kalenderår skall beviljas till en jordbrukare i en viss medlemsstat skall varje år fram till 2012 minskas med följande procentsatser

— 2005: 3 %,

— 2006: 4 %,

— 2007: 5 %,

— 2008: 5 %,

— 2009: 5 %,

— 2010: 5 %,

— 2011: 5 %,

— 2012: 5 %.

2. De belopp som motsvarar de minskningar som föreskrivs i punkt 1 skall användas som kompletterande gemenskapsstöd för åtgärder inom program för landsbygdsutveckling, finansierade genom garantisektionen vid EUGFJ i enlighet med förordning (EG) nr 1257/1999 sedan de belopp som avses i bilaga II dragits av.

3. Ett belopp motsvarande en procentenhet skall tilldelas den medlemsstat där motsvarande belopp har genererats. De återstående beloppen skall fördelas till de berörda medlemsstaterna i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2 utifrån följande kriterier:

— Jordbruksareal.

— Sysselsättning inom jordbruket.

— Bruttonationalprodukt (BNP) per capita i köpkraft.

Varje medlemsstat skall emellertid erhålla minst 80 % av de totala belopp som moduleringen har genererat i den medlemsstaten.

4. Om andelen råg i genomsnitt översteg 5 % av den totala spannmålsproduktionen i en medlemsstat under perioden 2000-2002 och denna medlemsstats andel av gemenskapens totala rågproduktion översteg 50 % under samma period skall, trots vad som föreskrivs i punkt 3 andra stycket, åtminstone 90 % av de belopp som moduleringen genererar i den berörda medlemsstaten tilldelas den medlemsstaten till och med 2013.

Utan att den möjlighet som föreskrivs i artikel 69 åsidosätts, skall i sådant fall åtminstone 10 % av det belopp som tilldelas den berörda medlemsstaten vara tillgängliga för de åtgärder som avses i punkt 2 i den här artikeln i rågproducerande regioner.

I denna punkt avses med ”spannmål” de spannmålsslag som det hänvisas till i bilaga IX.

5. Punkt 1 skall inte gälla direktstöd som beviljas jordbrukare i de franska utomeuropeiska departementen, på Azorerna och Madeira, på Kanarieöarna och de Egeiska öarna.

▼B

Artikel 11

Finansiell disciplin

▼M2

1. För att garantera att de belopp för finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken som för närvarande faller under underrubrik 1a (marknadsåtgärder och direktstöd) inte överskrider de årliga tak som fastställs i beslutet av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 18 november 2002, om slutsatserna från Europeiska rådet i Bryssel den 24 och 25 oktober 2002, skall från och med 2007 års budget en justering av direktstödet fastställas när prognoserna för finansiering av åtgärder som faller under underrubrik 1a för ett visst budgetår, med hänsyn till en marginal på 300 miljoner euro under de beräknade beloppen, höjda med de belopp som anges i artiklarna 143d och 143e, och innan den modulering tillämpas som föreskrivs i artikel 10.2 kommer att överskridas under ett visst budgetår. Detta skall inte påverka budgetplanen för 2007–2013.

▼B

2. Rådet skall fastställa de justeringar som avses i punkt 1 senast den 30 juni det kalenderår under vilket justeringarna skall gälla, på grundval av ett förslag från kommissionen som skall läggas fram senast den 31 mars samma år.

Artikel 12

Kompletterande stödbelopp

1. Ett kompletterande stödbelopp skall beviljas jordbrukare som får direktstöd enligt denna förordning.

Det kompletterande stödbeloppet skall vara lika med det belopp som blir resultatet av tillämpningen av procentsatsen för minskning under det kalenderåret enligt artikel 10 för belopp upp till 5 000 euro i direktstöd.

2. De sammanlagda kompletterande belopp som kan beviljas i en medlemsstat under ett kalenderår får inte vara högre än de tak som anges i bilaga II. Vid behov skall medlemsstaterna göra en linjär procentuell justering av kompletterande stödbelopp så att de tak som anges i bilaga II inte överskrids.

3. Det kompletterande stödbeloppet skall inte omfattas av de minskningar som avses i artikel 10.

4. Kommissionen skall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2, från och med 2007 års budget se över det tak som anges i bilaga II för att ta hänsyn till strukturella förändringar i jordbruksföretagen.

▼M1

5. För de nya medlemsstaterna skall de tak som avses i punkt 2 fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

Artikel 12a

Tillämpning för nya medlemsstater

1. Artiklarna 10 och 12 skall inte tillämpas på de nya medlemsstaterna förrän från och med det kalenderår för vilket den nivå på direktstödet som gäller i de nya medlemsstaterna är minst lika hög som den nivå som då gäller i gemenskapen i dess sammansättning den 30 april 2004.

2. Vid tillämpningen av den tabell för höjningar som anges i artikel 143a på allt direktstöd som beviljas i de nya medlemsstaterna skall artikel 11 inte tillämpas på de nya medlemsstaterna förrän från och med det kalenderår för vilket den nivå på direktstödet som gäller i de nya medlemsstaterna är minst lika hög som den nivå som då gäller i gemenskapen i dess sammansättning den 30 april 2004.

▼B

KAPITEL 3

JORDBRUKSRÅDGIVNING

Artikel 13

Jordbruksrådgivning

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2007 upprätta ett system för rådgivning till jordbrukare angående markskötsel och jordbruksdrift (nedan kallat jordbruksrådgivning) som sköts av en eller flera utvalda myndigheter eller av privata organ.

2. Rådgivningen skall omfatta åtminstone föreskrivna verksamhetskrav samt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt kapitel I.

Artikel 14

Villkor

1. Jordbrukare kan delta i systemet för jordbruksrådgivning på frivillig basis.

2. Medlemsstaterna skall ge företräde åt de jordbrukare som får mer än 15 000 euro i direktstöd per år.

Artikel 15

Skyldigheter för godkända privata organ och utsedda myndigheter

Om inte annat föreskrivs i den nationella lagstiftningen om allmänhetens tillgång till handlingar skall medlemsstaterna se till att de privata organ och utsedda myndigheter som avses i artikel 13 inte avslöjar personliga eller individuella uppgifter som de tar del av i samband med rådgivningen för andra personer än den jordbrukare som driver det berörda jordbruksföretaget, med undantag av oegentligheter och överträdelser som upptäcks under verksamheten och som omfattas av en skyldighet i gemenskapslagstiftningen eller i nationell lagstiftning att informera en offentlig myndighet, särskilt när det gäller lagöverträdelser.

Artikel 16

Översyn

Senast den 31 december 2010 skall kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av jordbruksrådgivningssystemet, vilken vid behov skall åtföljas av lämpliga förslag om att göra systemet obligatoriskt.

KAPITEL 4

INTEGRERAT ADMINISTRATIONS- OCH KONTROLLSYSTEM

Artikel 17

Räckvidd

Varje medlemsstat skall inrätta ett integrerat administrations- och kontrollsystem, nedan kallat ”det integrerade systemet”.

Det integrerade systemet skall gälla för de stödsystem som upprättas genom avdelningarna III och IV i denna förordning och genom artikel 2a i förordning (EG) nr 1259/1999.

I den utsträckning som krävs skall det även gälla administration och kontroll av de bestämmelser som fastställs i kapitlen 1, 2 och 3.

Artikel 18

Det integrerade systemets beståndsdelar

1. Det integrerade systemet skall omfatta

a) en databas,

▼B

b) ett identifieringssystem för jordbruksskiften,

c) ett system för identifiering och registrering av stödrättigheter i enlighet med artikel 21,

d) stödansökningar,

e) ett integrerat kontrollsystem,

f) ett enda system för att registrera identiteten på varje jordbrukare som lämnar in en stödansökan.

2. Om artiklarna 67, 68, 69, 70 och 71 tillämpas skall det integrerade systemet innefatta ett system för identifiering och registrering av djur vilket inrättats i enlighet med direktiv 92/102/EEG ([1]) och förordning (EG) nr 1760/2000 ([2]).

Artikel 19

Databas

1. I databasen skall för varje jordbruksföretag registreras de uppgifter som erhålls från stödansökningarna.

▼M2

Denna databas skall framför allt göra det möjligt att direkt och omedelbart, via medlemsstatens behöriga myndighet, få tillgång till uppgifter för kalenderåren och/eller regleringsåren från och med år 2000, samt från och med den 1 maj 1998 när det gäller stöd som beviljas i enlighet med avdelning IV kapitel 10b.

▼B

2. Medlemsstaterna får inrätta decentraliserade databaser under förutsättning att dessa, och de administrativa förfarandena för att registrera och få tillgång till uppgifter, utformas på ett enhetligt sätt inom medlemsstatens hela territorium och är kompatibla med varandra så att det går att samköra uppgifterna.

▼M2

Artikel 20

Identifieringssystem för jordbruksskiften

1. Identifieringssystemet för jordbruksskiften skall upprättas på grundval av kartor, dokument ur fastighetsregister eller annat kartografiskt referensmaterial. Datoriserade geografiska informationssystem skall användas, helst inklusive ortofoto från flyg- eller satellitfoto, med en enhetlig standard som garanterar en noggrannhet som åtminstone är likvärdig med kartor i skala 1:10 000.

2. Identifieringssystemet skall i tillämpliga fall även omfatta ett geografiskt informationssystem för olivodlingar som består av en alfanumerisk databas och en grafisk referensdatabas för olivträd och berörda arealer.

▼B

Artikel 21

System för identifiering och registrering av stödrättigheter

1. Systemet för identifiering och registrering av stödrättigheter skall utformas på ett sådant sätt att det är möjligt att kontrollera stödrättigheter och samköra uppgifter med stödansökningar och identifieringssystemet för jordbruksskiften.

2. Detta system skall göra det möjligt att direkt och omedelbart, via medlemsstatens behöriga myndighet, få tillgång till uppgifter för åtminstone de tre närmast föregående kalenderåren och/eller regleringsåren.

([1]) EGT L 355, 15.12.1992, s. 32. Direktivet ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

([2]) EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

▼B

Artikel 22

Ansökan om stöd

1. Varje år skall jordbrukaren lämna in en ansökan om direktstöd som omfattas av det integrerade systemet och, i tillämpliga fall, lämna uppgifter om

— alla jordbruksskiften inom jordbruksföretaget,

▼M2

— antalet olivträd och deras läge på skiftet,

▼B

— stödrättigheternas antal och belopp,

— all övrig information som fastställs genom denna förordning eller av den berörda medlemsstaten.

▼M2

2. Medlemsstaterna får besluta att en stödansökan endast behöver innehålla ändringar i förhållande till den stödansökan som lämnades in föregående år. Medlemsstaterna skall distribuera förtryckta formulär som grundas på de arealer som fastställts föregående år, och de skall tillhandahålla grafiskt material som anger läget för dessa arealer samt, i tillämpliga fall, olivträdens läge.

▼B

3. En medlemsstat får besluta att en enda stödansökan skall omfatta flera av eller alla de stödsystem som förtecknas i bilaga I eller andra stödsystem.

Artikel 23

Kontroll av villkor för stödberättigande

1. Medlemsstaterna skall utföra administrativa kontroller av stödansökningarna inbegripet en kontroll av stödberättigande areal och motsvarande stödrättigheter.

2. De administrativa kontrollerna skall kompletteras med ett system för kontroller på plats för att kontrollera berättigande till stödet. För detta ändamål skall medlemsstaterna upprätta en plan för urval av jordbruksföretag.

Medlemsstaterna får använda fjärranalys som ett hjälpmedel för kontroller på plats av jordbruksskiften.

3. Varje medlemsstat skall utse en myndighet som ansvarar för samordningen av de kontroller som föreskrivs i detta kapitel.

Om medlemsstaten delegerar vissa delar av det arbete som skall utföras enligt detta kapitel till specialiserade organ eller företag, skall den utsedda myndigheten behålla kontrollen över och ansvaret för detta arbete.

Artikel 24

Minskning och uteslutning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av minskningar och uteslutningar enligt artikel 6 i denna förordning, om det upptäcks att jordbrukaren inte uppfyller de stödvillkor som fastställs i denna förordning eller i artikel 2a i förordning (EG) nr 1259/1999, skall hela eller en del av det stöd som har beviljats eller kommer att beviljas, och för vilket stödvillkoren har uppfyllts, omfattas av minskningar och uteslutningar som fastställs enligt det förfarande som avses i artikel 144.2 i den här förordningen.

2. Procentsatserna för minskning skall avpassas med hänsyn till den upptäckta överträdelsens allvar, omfattning, varaktighet och upprepning och kan gå ända till fullständig uteslutning från ett eller flera stödsystem under ett eller flera kalenderår.

▼B

Artikel 25

Kontroller av tvärvillkor

1. Medlemsstaterna skall utföra kontroller på plats för att kontrollera om jordbrukare uppfyller de skyldigheter som anges i kapitel 1.

2. Medlemsstaterna får använda sina befintliga administrations- och kontrollsystem för att se till att föreskrivna verksamhetskrav iakttas liksom krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden i enlighet med kapitel I.

Dessa system, särskilt det system för identifiering och registrering av djur som inrättats i enlighet med direktiv 92/102/EEG och förordning (EG) nr 1760/2000, skall vara förenliga, i enlighet med artikel 26 i den här förordningen, med det integrerade systemet.

Artikel 26

Förenlighet

Vid tillämpning av de stödsystem som förtecknas i bilaga V skall medlemsstaterna se till att de administrations- och kontrollförfaranden som används för dessa system är förenliga med det integrerade systemet avseende

a) databasen,

b) systemen för identifiering av jordbruksskiften,

c) administrativa kontroller.

Därför skall dessa system utformas så att de fungerar tillsammans utan problem eller konflikter och så att uppgifter kan utbytas mellan dem.

Medlemsstaterna får, för tillämpning av gemenskapens eller egna stödsystem utöver dem som förtecknas i bilaga VI, införliva en eller flera beståndsdelar av det integrerade systemet i sina administrations- och kontrollförfaranden.

Artikel 27

Information och kontroller

1. Kommissionen skall regelbundet få information om tillämpningen av det integrerade systemet.

Den skall organisera utbyte av synpunkter med medlemsstaterna med avseende på detta.

2. Efter att ha informerat de behöriga myndigheterna i god tid får godkända företrädare utsedda av kommissionen utföra

— undersökningar och kontroller av de åtgärder som har vidtagits för att upprätta och genomföra det integrerade systemet,

— kontroller hos de specialiserade organ och företag som anges artikel 23.3.

Tjänstemän från den berörda medlemsstaten får delta i sådana kontroller. De ovannämnda befogenheterna att utföra kontroller skall inte beröra tillämpningen av nationella rättsliga bestämmelser som innebär att vissa åtgärder endast får vidtas av tjänstemän som är särskilt utsedda med stöd av nationell lagstiftning. De godkända företrädare som kommissionen har utsett får i synnerhet inte delta i hembesök hos eller formella förhör av personer som är misstänkta enligt medlemsstatens nationella lagstiftning. De skall emellertid ha tillgång till de uppgifter som då framkommer.

3. Utan att påverka medlemsstaternas ansvar för genomförandet och tillämpningen av det integrerade systemet, får kommissionen anlita specialiserade organ eller personer för att underlätta upprättandet, övervakningen och användningen av det integrerade systemet, särskilt för att kunna ge teknisk rådgivning till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna om dessa begär det.

▼B

KAPITEL 5

ANDRA ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 28

Utbetalning

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall utbetalningar från stödsystem som förtecknas i bilaga I göras i sin helhet till stödmottagarna.

2. Utbetalningar skall göras en gång per år under perioden 1 december-30 juni följande kalenderår.

Det kompletterande stödbelopp som avses i artikel 12 skall emellertid utbetalas senast den 30 september under det kalenderår som följer det aktuella kalenderåret.

3. Genom avvikelse från punkt 2 i denna artikel och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2, kan kommissionen

a) senarelägga tidpunkten för utbetalningen beträffande de stöd som fastställs i rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ([1]),

b) tillhandahålla förskott,

c) ge medlemsstaterna tillstånd, beroende på budgetläget, att före den 1 december betala ut förskott i regioner där jordbrukare, på grund av extrema förhållanden, står inför ekonomiska svårigheter

— på upp till 50 % av stödet,

eller

— på upp till 80 % av stödet om förskott redan har tillhandahållits.

Artikel 29

Begränsning av stöd

Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i individuella stödsystem får inga utbetalningar göras till stödmottagare för vilka det har fastställts att de på ett konstlat sätt har skapat de förutsättningar som krävs för att få sådant stöd i syfte att erhålla en förmån i strid med målen för stödsystemet.

Artikel 30

Översyn

Stödsystem som förtecknas i bilaga I skall tillämpas utan att det påverkar en eventuell översyn som vid något tillfälle kan göras mot bakgrund av marknadsförändringar och budgetläget.

Artikel 31

Utvärdering

För att bedöma stödens effektivitet skall stöd enligt de stödsystem som förtecknas i bilaga I utvärderas för att bedöma deras verkan när det gäller uppsatta mål och för att analysera deras effekter på relevanta marknader.

([1]) EGT P 172, 30.6. 1966, s. 3025. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 (EGT L 201, 26.7.2001, s. 4).

▼B

Artikel 32

Interventioner enligt förordning (EG) nr 1258/1999

De stödsystem som förtecknas i bilaga I skall betraktas som interventioner i enlighet med artikel 1.2 b och artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1258/1999.

AVDELNING III

SYSTEM MED SAMLAT GÅRDSSTÖD

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 33

Stödberättigande

1. Jordbrukare skall ha tillträde till systemet med samlat gårdsstöd om

a) de har beviljats stöd under den referensperiod som avses i artikel 38 enligt minst ett av de stödsystem som anges i bilaga VI, eller

b) de har fått jordbruksföretaget, eller del därav, genom faktiskt eller förtida arv, av en jordbrukare som uppfyllde villkoren enligt led a eller

c) de har erhållit stödrättigheter från den nationella reserven eller genom överföring.

2. Om en jordbrukare som har beviljats direktstöd under referensperioden ändrar sin juridiska ställning eller benämning under den perioden eller senast den 31 december året före det år då systemet med samlat gårdsstöd tillämpas skall han ha tillträde till systemet med samlat gårdsstöd på samma villkor som den jordbrukare som ursprungligen drev jordbruksföretaget.

3. Om jordbruksföretag slås samman under referensperioden eller senast den 31 december året före det år då systemet med samlat gårdsstöd tillämpas skall den jordbrukare som driver det nya företaget ha tillträde till systemet med samlat gårdsstöd på samma villkor som de jordbrukare som drev de ursprungliga företagen.

Om jordbruksföretag delas upp under referensperioden eller senast den 31 december året före det år då systemet med samlat gårdsstöd tillämpas skall de jordbrukare som driver de nya företagen ha tillträde till systemet med samlat gårdsstöd, i proportion till den aktuella perioden, på samma villkor som den jordbrukare som drev det ursprungliga företaget.

Artikel 34

Tillämpning

1. Det första året systemet med samlat gårdsstöd tillämpas skall den behöriga myndigheten i medlemsstaten skicka ett ansökningsformulär till de jordbrukare som avses i artikel 33.1 a med uppgifter om

a) det belopp som avses i kapitel 2 (nedan kallat ”referensbeloppet”),

b) det antal hektar som avses i artikel 43,

c) antalet och värdet av stödrättigheter per hektar enligt definitionen i kapitel 3.

2. Jordbrukare skall ansöka om anslutning till systemet med samlat gårdsstöd vid en tidpunkt som skall fastställas av medlemsstaterna, men senast den 15 maj.

Kommissionen får emellertid enligt förfarandet i artikel 144.2 tillåta att datumet den 15 maj senareläggs i vissa zoner, där det normala datumet inte kan tillämpas på grund av exceptionella klimatförhållanden.

▼B

3. Utom i fall av force majeure och exceptionella omständigheter enligt artikel 40.4 skall inga stödrättigheter tilldelas sådana jordbrukare som avses i artikel 33.1 a och b eller sådana som erhåller stödrättigheter från den nationella reserven, om de inte ansöker om anslutning till systemet med samlat gårdsstöd senast den 15 maj det första året systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

De belopp som motsvarar dessa icke tilldelade rättigheter skall återgå till den nationella reserv som avses i artikel 42 och skall finnas tillgängliga för att på nytt anslås vid ett datum som skall fastställas av medlemsstaten, men senast den 15 augusti det första året systemet med samlat gårdsstöd tillämpas.

▼M2

Artikel 35

Dubbla ansökningar

1. Den areal som motsvarar antalet stödberättigande hektar enligt definitionen i artikel 44.2 och för vilken en ansökan om samlat gårdsstöd lämnas in, får omfattas av en ansökan om alla andra former av direktstöd samt allt annat stöd som inte omfattas av denna förordning, såvida inte annat föreskrivs.

2. Jordbrukare som har deltagit i systemet med återköp av tobakskvoter i enlighet med förordning (EEG) nr 2075/92 skall ha rätt till antingen det samlade gårdsstödet eller priset för återköp av kvoter. Om priset för återköp av kvoter är högre än det belopp för tobak som beräknats för att ingå i referensbeloppet, skall jordbrukaren förutom sin rätt till det samlade gårdsstödet dessutom ha rätt till den del av återköpspriset som motsvarar skillnaden mellan detta pris och det belopp som beräknas i enlighet med punkt I i bilaga VII till den här förordningen.

▼B

Artikel 36

Utbetalningar

1. Stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd skall betalas ut för stödrättigheter enligt definitionen i kapitel 3, åtföljda av ett lika stort antal stödberättigande hektar enligt definitionen i artikel 44.2.

2. Medlemsstaterna får besluta att kombinera utbetalningar enligt systemet med samlat gårdsstöd med utbetalningar enligt andra stödsystem.

KAPITEL 2

FASTSTÄLLANDE AV REFERENSBELOPPET

Artikel 37

Beräkning av referensbeloppet

1. Referensbeloppet skall vara genomsnittet under tre år av de sammanlagda belopp som beviljats en jordbrukare enligt de stödsystem som anges i bilaga VI, beräknat och justerat i enlighet med bilaga VII, för varje kalenderår av den referensperiod som anges i artikel 38.

▼M2

För olivolja skall dock referensbeloppet vara genomsnittet under fyra år av de sammanlagda belopp som beviljats en jordbrukare enligt det stödsystem för olivolja som anges i bilaga VI, beräknat och justerat i enlighet med bilaga VII, under regleringsåren 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 och 2002/2003.

▼B

2. Om en jordbrukare påbörjar jordbruksverksamhet under referensperioden skall genom avvikelse från punkt 1 det stöd som han beviljades under det eller de kalenderår under vilka denne bedrev jordbruksverksamhet ligga till grund för genomsnittet.

▼B

Artikel 38

Referensperiod

Referensperioden skall omfatta kalenderåren 2000, 2001 och 2002.

Artikel 39

Tillämpning av modulering och tvärvillkor enligt förordning (EG) nr 1259/1999

Om artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 1259/1999 har tillämpats under referensperioden, skall de belopp som avses i bilaga VII vara de som skulle ha beviljats före tillämpning av nämnda artiklar.

Artikel 40

Särskilda svårigheter

1. Genom undantag från artikel 37 skall en jordbrukare vars produktion under referensperioden påverkades negativt genom force majeure eller exceptionella omständigheter som inträffade före eller under referensperioden ha rätt att begära att referensbeloppet beräknas på grundval av det eller de kalenderår under referensperioden som inte påverkades av force majeure eller exceptionella omständigheter.

2. Om hela referensperioden påverkades av force majeure eller exceptionella omständigheter skall medlemsstaten beräkna referensbeloppet på grundval av perioden 1997-1999. I detta fall skall punkt 1 gälla på motsvarande sätt.

3. Fall av force majeure eller exceptionella omständigheter skall av den berörda jordbrukaren anmälas skriftligt till den behöriga myndigheten, tillsammans med för myndigheten tillfredsställande bevis, inom den tid som fastställs av varje medlemsstat.

4. Som fall av force majeure eller exceptionella omständigheter kan den behöriga myndigheten t.ex. godkänna att

a) jordbrukaren avlider,

b) jordbrukaren under en längre tid inte är arbetsför,

c) en allvarlig naturkatastrof inträffar som i väsentlig grad påverkar jordbruksföretagets jordbruksareal,

d) jordbruksföretagets djurstallar förstörs genom olyckshändelse,

e) en epizooti berör hela jordbrukarens djurbesättning eller en del av denna.

▼M2

5. Punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln skall på motsvarande sätt tillämpas på jordbrukare som under referensperioden hade åtaganden i fråga om miljövänligt jordbruk i enlighet med rådets förordningar (EEG) nr 2078/92 ([1]) och (EG) nr 1257/1999, humleodlare som under samma period hade ett åtagande om röjning i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1098/98 ([2]) och tobaksodlare som har deltagit i programmet för återköp av kvoter i enlighet med förordning (EEG) nr 2075/92.

Om de åtgärder som avses i första stycket omfattade både referensperioden och den period som avses i punkt 2 i denna artikel skall medlemsstaterna, enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, fastställa ett referensbelopp i enlighet med de närmare bestämmelser som kommissionen skall fastställa enligt förfarandet i artikel 144.2.

([1]) EGT L 215, 30.7.1992, s. 85.
([2]) EGT L 157, 30.5.1998, s. 7.

▼B

Artikel 41

Tak

1. För varje medlemsstat får summan av referensbeloppen inte vara högre än det nationella tak som anges i bilaga VIII.

2. Vid behov skall medlemsstaten göra en linjär procentuell minskning av referensbeloppen så att dess tak inte överskrids.

Artikel 42

Nationell reserv

1. Medlemsstaterna skall, efter en eventuell minskning enligt artikel 41.2, göra en linjär procentuell minskning av referensbeloppen för att upprätta en nationell reserv. Denna minskning får inte vara större än 3 %.

2. Den nationella reserven skall därutöver inbegripa skillnaden mellan det tak som anges i bilaga VIII och summan av de referensbelopp som beviljas jordbrukare enligt systemet med samlat gårdsstöd, före den minskning som avses i punkt 1 andra meningen.

3. Medlemsstaterna får använda den nationella reserven till att, i första hand, bevilja referensbelopp till jordbrukare som inleder sin jordbruksverksamhet efter den 31 december 2002, eller under 2002 om de inte får något direktstöd under det året, i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

4. Medlemsstaterna skall använda den nationella reserven för att i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks fastställa referensbelopp för jordbrukare som befinner sig en särskild situation som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

5. Medlemsstaterna får använda den nationella reserven för att, enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, fastställa referensbelopp för jordbrukare i de områden som omfattas av omstrukturerings- och/eller utvecklingsprogram som rör någon av formerna för offentlig intervention i syfte att undvika nedläggning av jordbruksmark och/eller i syfte att uppväga specifika nackdelar för jordbrukare i de områdena.

6. Med tillämpning av punkterna 3 och 5 får medlemsstaterna öka enhetsvärdet och/eller antalet rättigheter som tilldelats jordbrukare.

7. Medlemsstaterna skall genomföra linjära minskningar av stödrättigheterna om den nationella reserven inte är tillräcklig för att omfatta de fall som avses i punkterna 3 och 4.

8. Utom vid överföring genom faktiskt eller förtida arv och genom avvikelse från artikel 46 får de stödrättigheter som inrättas genom användning av den nationella reserven inte överföras under en femårsperiod, som påbörjas vid fördelningen av rättigheterna.

Genom avvikelse från artikel 45.1 skall rättigheter som inte har använts under varje år av femårsperioden omedelbart återgå till den nationella reserven.

9. Genom avvikelse från artiklarna 33 och 43 får vid försäljning eller arrendering under minst sex år av ett jordbruksföretag eller av en del av detta eller bidragsrättigheter under referensperioden eller senast den ►M2 15 maj 2004 ◄ en andel av de stödrättigheter som skall tilldelas säljaren eller utarrenderaren återgå till den nationella reserven på villkor som skall fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2.

▼B

KAPITEL 3

STÖDRÄTTIGHETER

Avsnitt 1

Stödrättigheter grundade på areal

Artikel 43

Fastställande av stödrättigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 48 skall en jordbrukare erhålla en stödrättighet per hektar, som beräknas genom att referensbeloppet divideras med det treåriga genomsnittet av antalet hektar som under referensperioden gav rätt till de direktstöd som förtecknas i bilaga VI.

Det totala antalet stödrättigheter skall vara detsamma som ovan nämnda genomsnittliga antal hektar.

I det fall som avses i artikel 37.2 skall emellertid det totala antalet stödrättigheter vara detsamma som det genomsnittliga antalet hektar som under samma period används för att fastställa referensbeloppen ►C1 , varvid artikel 42.8 skall tillämpas på dessa stödrättigheter. ◄

2. I det antal hektar som avses i punkt 1 skall dessutom följande ingå:

▼M2

a) När det gäller de stöd för potatisstärkelse, torkat foder, utsäde, olivodlingar och tobak som förtecknas i bilaga VII: det antal hektar för vilka produktionsstöd har beviljats under referensperioden, enligt beräkningen i punkterna B, D, F, H och I i bilaga VII.

▼B

b) All grovfoderareal under referensperioden.

3. I punkt 2 b i denna artikel skall ”grovfoderareal” avse den areal på jordbruksföretaget som under hela kalenderåret, i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 ([1]), var tillgänglig för djuruppfödning, inbegripet arealer med gemensam användning och arealer med blandad odling. Foderarealen får inte omfatta

— byggnader, skog, dammar, gångstigar,

— arealer som används för andra grödor som berättigar till gemenskapsstöd eller för permanenta grödor eller trädgårdsgrödor,

— arealer som omfattas av stödsystemet för producenter av vissa jordbruksgrödor, används inom stödsystemet för torkat foder eller omfattas av ett nationellt system eller ett gemenskapssystem för arealuttag.

4. Stödrättigheterna per hektar får inte ändras, såvida inte annat föreskrivs.

Artikel 44

Användning av stödrättigheter

1. En stödrättighet som åtföljs av ett stödberättigande hektar skall ge rätt till utbetalning av det belopp som fastställs genom stödrättigheten.

2. Med ”stödberättigande hektar” skall avses alla jordbruksarealer inom jordbruksföretaget som upptas av åkermark och permanent

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 (EGT L 327, 12.12.2001, s. 11). Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2550/2001 (EGT L 341, 22.12.2001, s. 105).

▼B

betesmark, utom arealer beväxta med permanenta grödor, som är skogbeväxta eller används för annat än jordbruksverksamhet.

▼M2

Med ”stödberättigande hektar” skall också avses arealer som planterats med humle eller som omfattas av ett åtagande om tillfällig träda, eller arealer som beräknas i enlighet med bilaga VII punkt H andra stycket, med olivträd som planterats före den 1 maj 1998, varvid dock datumet skall vara den 31 december 2001 när det gäller Cypern och Malta, eller nya olivträd som ersätter befintliga olivträd, eller olivträd som ingår i godkända planteringsplaner och som registrerats i ett geografiskt informationssystem.

▼B

3. Jordbrukaren skall uppge de skiften som motsvarar det bidragsberättigande hektar som åtföljer varje stödrättighet. Utom vid force majeure eller exceptionella omständigheter skall jordbrukaren kunna förfoga över dessa skiften under en period av minst tio månader med början vid ett datum som skall fastställas av medlemsstaten men inte tidigare än den 1 september under kalenderåret före det år då ansökan om deltagande i systemet med samlat gårdsstöd lämnas in.

4. Medlemsstater får i välgrundade fall tillåta jordbrukaren att ändra sina uppgifter förutsatt att han beaktar det antal hektar som motsvarar hans stödrättigheter och villkoren för att bevilja samlat gårdsstödet för den berörda arealen.

Artikel 45

Outnyttjade stödrättigheter

1. Stödrättigheter som inte har utnyttjats under en period på tre år skall återgå till den nationella reserven.

2. Outnyttjade stödrättigheter skall dock inte återgå till den nationella reserven vid fall av force majeure och exceptionella omständigheter i enlighet med artikel 40.4.

Artikel 46

Överföring av stödrättigheter

1. Stödrättigheter får endast överföras till en annan jordbrukare som är etablerad i samma medlemsstat med undantag för överföring genom faktiskt eller förtida arv.

Även vid faktiskt eller förtida arv får emellertid stödrättigheter endast användas i den medlemsstat där stödrättigheterna fastställdes.

En medlemsstat får besluta att stödrättigheter endast får överföras eller användas inom en och samma region.

2. Stödrättigheter kan överföras genom försäljning eller varje annan slutgiltig överföring med eller utan mark. Däremot får upplåtelse eller liknande typer av transaktioner tillåtas endast om de överförda stödrättigheterna åtföljs av en upplåtelse av ett lika stort antal stödberättigande hektar.

Utom i fall av force majeure eller exceptionella omständigheter som avses i artikel 40.4 a får jordbrukare överföra sina stödrättigheter utan mark först efter att i enlighet med artikel 44 ha använt minst 80 % av sina stödrättigheter under minst ett kalenderår eller efter att till den nationella reserven frivilligt ha lämnat ifrån sig alla stödrättigheter som inte har använts under det första året systemet med samlat gårdsstöd har tillämpats.

3. Vid försäljning av stödrättigheter med eller utan mark får medlemsstaterna ►C1 med beaktande av de allmänna principerna för gemenskapslagstiftningen ◄ besluta att en del av de stödrättigheter som säljs skall återgå till den nationella reserven eller att deras enhetsvärde skall minskas till förmån för den nationella reserven enligt kriterier som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

▼B

Avsnitt 2

Stödrättigheter som omfattas av särskilda villkor

Artikel 47

Bidrag som ger rätt till stödrättigheter som omfattas av särskilda villkor

1. Genom undantag från artiklarna 43 och 44 skall följande belopp som är resultatet av stöd som beviljats under referensperioden inkluderas i referensbeloppet på de villkor som anges i artikel 48 och punkt C i bilaga VII:

a) Säsongsutjämningsbidrag enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1254/1999.

b) Slaktbidrag enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 1254/1999.

c) Det särskilda bidraget för nötkreatur av hankön och am- och dikobidraget, om jordbrukaren undantogs från djurtäthetskravet enligt artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1254/1999, och förutsatt att jordbrukaren inte ansökte om extensifieringsstöd enligt artikel 13 i den förordningen.

d) Ytterligare stöd enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 1254/1999 som har utbetalats utöver de stöd som avses i a, b och c i denna punkt.

e) Bidrag som fastställs inom ramen för stödsystemet för får och getter

— för kalenderåren 2000 och 2001, i artikel 5 i förordning (EG) nr 2467/98 och artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 1323/90 [1],

— för kalenderåret 2002, i artiklarna 4, 5 och 11.1 samt i artikel 11.2 första, andra och fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 2529/2001.

2. Med början 2007, och genom undantag från artiklarna 33, 43 och 44, skall belopp som är summan av mjölkbidrag och ytterligare betalningar som fastställs i artiklarna 95 och 96 och som skall beviljas 2007 inkluderas i systemet med samlat gårdsstöd på de villkor som anges i artiklarna 48-50.

Artikel 48

Fastställande av de stödrättigheter som omfattas av särskilda villkor

Om en jordbrukare beviljades stöd enligt artikel 47 men inte hade några hektar i enlighet med artikel 43 under referensperioden, eller stödrättigheten per hektar ger ett belopp som överstiger 5 000 euro, skall jordbrukaren ha rätt till en stödrättighet

a) vilken är densamma som det referensbelopp som motsvarar det direktstöd som han beviljades under den genomsnittliga treårsperioden respektive

b) per 5 000 euro eller del av referensbeloppet som motsvarar de direktstöd han beviljades under den genomsnittliga treårsperioden.

Artikel 49

Villkor

1. Såvida inte annat föreskrivs i detta avsnitt skall de övriga bestämmelserna i denna avdelning tillämpas på stödrättigheterna på särskilda villkor.

2. En jordbrukare som förfogar över sådana stödrättigheter för vilka han inte förfogade över hektar under referensperioden skall genom avvikelse från artiklarna 36.1 och 44.1 av medlemsstaten tillåtas att

[1] EGT L 132, 23.5.1990, s. 17. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 2529/2001 (EGT L 341, 22.12.2001, s. 3).

▼B

undantas från skyldigheten att tillhandahålla ett antal stödberättigande hektar som överensstämmer med antalet rättigheter förutsatt att han bibehåller åtminstone 50 % av den jordbruksverksamhet som bedrevs under referensperioden, uttryckt i djurenheter.

Vid överföring av stödrättigheter får mottagaren omfattas av detta undantag endast om samtliga stödrättigheter som omfattas av undantaget överförs.

3. De stödrättigheter som fastställs enligt artikel 48 får inte ändras.

Artikel 50

Mjölkbidrag och ytterligare betalningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 48 och genom undantag från artiklarna 37 och 43 skall en jordbrukare erhålla ett kompletterande belopp per stödrättighet vilket utgörs av de belopp som skall beviljas enligt artiklarna 95 och 96 dividerat med det antal stödrättigheter som han äger 2007 med undantag för arealuttagsrättigheter.

Enhetsvärdet för varje stödrättighet som han äger 2007 skall ökas med detta kompletterande belopp.

2. Om han inte äger någon stödrättighet skall artiklarna 48 och 49 gälla på motsvarande sätt. För tillämpningen av artikel 48 skall termen ”hektar” i detta fall avse de stödberättigande hektar som jordbrukaren äger 2007.

KAPITEL 4

MARKANVÄNDNING INOM SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD

Avsnitt 1

Markanvändning

▼M2

Artikel 51

Användning av mark för jordbruksändamål

Jordbrukarna får använda de skiften som har deklarerats i enlighet med artikel 44.3 för alla jordbruksverksamheter, med undantag för följande:

a) Fleråriga grödor, utom olivträd som planterats före den 1 maj 1998, varvid dock datumet skall vara den 31 december 2001 när det gäller Cypern och Malta, eller nya olivträd som ersätter befintliga olivträd, eller olivträd som ingår i godkända planteringsplaner och som registrerats i ett geografiskt informationssystem, samt humle.

b) Sådana produkter som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2200/96 ([1]) och i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2201/96 ([2]).

   Medlemsstater kan emellertid besluta att sekundärgrödor får odlas på de stödberättigade hektaren under en period av högst tre månader från och med den 15 augusti varje år; på begäran av en medlemsstat ändras dock detta datum i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 144.2 för regioner där sädeslag normalt skördas tidigare av klimatskäl.

c) Annan potatis än sådan som är avsedd för framställning av potatisstärkelse för vilken stöd beviljas i enlighet med artikel 93.

([1]) EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.
([2]) EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

▼B

Artikel 52

Produktion av hampa

1. När det gäller produktion av hampa med KN-nummer 5302 10 00, skall de sorter som används ha en halt av tetrahydrokannabinol som inte överstiger 0,2 % och produktionen skall omfattas av ett avtal eller ett åtagande i enlighet med artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1673/2000. Medlemsstaterna skall inrätta ett system för att kontrollera halten av tetrahydrokannabinol i grödan på minst 30 % av de arealer med hampa för fiberproduktion för vilka avtal har slutits eller åtagande har gjorts. Om en medlemsstat inför ett system med förhandsgodkännande av sådan odling skall dock den minsta kontrollerade arealen uppgå till 20 %.

2. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2, skall stöd beviljas på villkor att certifierat utsäde av vissa sorter används och att det görs en deklaration av de arealer där hampa odlas för fiberproduktion.

Avsnitt 2

Arealuttagsrättigheter

Artikel 53

Fastställande av arealuttagsrättigheter

1. Om en jordbrukare under referensperioden har omfattats av kravet på arealuttag av en del av marken på sitt jordbruksföretag enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1251/1999, skall genom avvikelse från artiklarna 37 och 43 i den här förordningen det genomsnittliga beloppet under tre år vilket motsvarar det obligatoriska stödet för arealuttag, beräknat och justerat i enlighet med bilaga VII, och det genomsnittliga antalet hektar i obligatoriskt arealuttag under tre år inte inkluderas när de rättigheter som avses i artikel 43 i den här förordningen fastställs.

2. I det fall som avses i punkt 1 skall jordbrukaren få en rättighet per hektar (nedan kallad ”arealuttagsrättighet”) som beräknas genom att man dividerar det genomsnittliga beloppet för arealuttag under tre år med det genomsnittliga antal hektar i arealuttag under tre år som avses i punkt 1.

Det totala antalet arealuttagsrättigheter skall vara detsamma som det genomsnittliga antalet hektar obligatoriskt arealuttag.

Artikel 54

Användning av arealuttagsrättigheter

1. En arealuttagsrättighet som åtföljs av ett hektar som berättigar till arealuttagsrättighet skall ge rätt till utbetalning av det belopp som fastställs genom arealuttagsrättigheten.

2. Genom avvikelse från artikel 44.2 skall med ”hektar som berättigar till arealuttagsrättighet” avses sådan jordbruksareal på företaget som upptas av åkermark utom arealer som vid tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 var beväxta med permanenta grödor eller skog eller som användes som permanent betesmark eller för annat än jordbruksverksamhet. ►M1 För de nya medlemsstaterna skall hänvisningen till tidpunkten för ansökan om arealstöd för 2003 anses som hänvisning till den 30 juni 2003. ◄

Som resultat av en ansökan som gjorts efter den 28 juni 1995 kan emellertid följande arealer anses ha tagits ut:

— Arealer som tagits ut enligt artiklarna 22-24 i förordning (EG) nr 1257/1999 och som används varken för jordbruksändamål eller annan vinstgivande verksamhet än de som godtas för annan mark som blir föremål för arealuttag enligt den här förordningen.

— Arealer som har beskogats i enlighet med artikel 31 i förordning (EG) nr 1257/1999.

▼B

3. Jordbrukare skall ur produktionen ta ut de hektar som berättigar till arealuttagsrättigheter.

4. Arealuttag får inte vara mindre till storleken än 0,1 hektar och 10 meter breda. Av välgrundade miljöskäl får medlemsstaterna godta uttag som är minst 5 meter breda och 0,05 hektar stora.

5. Medlemsstaterna får göra undantag från punkt 2 första stycket i denna artikel på villkor som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 under förutsättning att de vidtar åtgärder för att förhindra varje betydande ökning av den totala jordbruksareal som ger arealuttagsrättigheter.

6. Ansökan om arealuttagsrättigheter skall genom avvikelse från artiklarna 36.1 och 44.1 göras före ansökningar om alla andra rättigheter.

7. Kravet på arealuttag skall fortsätta att tillämpas på arealuttagsrättigheter som överförs.

Artikel 55

Undantag från arealuttag

En jordbrukare skall inte omfattas av det krav som avses i artikel 54 om

a) hela hans jordbruksföretag och hela dess produktion uppfyller kraven i rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel ([1]),

b) den mark som omfattas av arealuttag används för att tillhandahålla materiel för framställning inom gemenskapen av produkter som inte huvudsakligen är avsedda att konsumeras av människor eller djur, förutsatt att effektiva kontrollsystem tillämpas.

Artikel 56

Användning av uttagen mark

1. Den uttagna marken skall bibehållas i god jordbrukshävd och miljön skall bevaras på det sätt som fastställs i artikel 5.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 55 får marken inte användas för jordbruksändamål och inte för att producera grödor för kommersiella ändamål.

2. Den får ingå i växtföljden.

3. Om den mängd biprodukter för foder- eller livsmedelsanvändningar som förmodas bli tillgänglig till följd av odling av oljeväxtfrön på uttagen mark enligt artikel 55 b, på grundval av de beräknade mängder som omfattas av avtal med jordbrukare, kommer att, överstiga 1 miljon ton årligen, uttryckt i motsvarande mängd mjöl från sojabönor, skall man för att begränsa denna mängd till 1 miljon ton minska beloppet enligt varje avtal för den förutsedda mängd som får användas som foder- eller livsmedel.

4. Medlemsstaterna skall ha rätt att utbetala nationellt stöd med upp till 50 % av kostnaden för anläggning av fleråriga grödor avsedda för produktion av biomassa på mark som tagits ur produktion.

Artikel 57

Tillämpning av övriga bestämmelser

Såvida inte annat föreskrivs i detta avsnitt skall övriga bestämmelser i denna avdelning tillämpas på arealuttagsrättigheterna.

([1]) EGT L 198, 22.7.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 806/2003 (EGT L 122, 16.5.2003, s. 1).

▼B

KAPITEL 5

REGIONALT OCH FRIVILLIGT GENOMFÖRANDE

Avsnitt 1

Regionalt genomförande

Artikel 58

Regional fördelning av det tak som anges i artikel 41

1. En medlemsstat får senast den 1 augusti 2004 besluta att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd enligt kapitlen 1-4 på regional nivå enligt villkoren i detta avsnitt.

2. Medlemsstaten skall fastställa regionerna enligt objektiva kriterier.

Medlemsstater med mindre än tre miljoner stödberättigande hektar får anses som en enda region.

3. Medlemsstaterna skall dela upp det tak som anges i artikel 41 mellan regionerna i enlighet med objektiva kriterier.

Artikel 59

Regionalisering av systemet med samlat gårdsstöd

1. En medlemsstat får i välgrundade fall och i överensstämmelse med objektiva kriterier dela upp det totala beloppet inom det regionala tak som fastställs enligt artikel 58 eller en del av beloppet mellan samtliga jordbrukare vars företag är belägna i den berörda regionen, inklusive de företag som inte uppfyller det stödkriterium som avses i artikel 33.

2. Vid en sådan uppdelning av det totala beloppet inom det regionala taket skall jordbrukarna erhålla stödrättigheter vars enhetsvärde beräknas genom att man dividerar det regionala tak som fastställs enligt artikel 58 med antalet stödberättigande hektar, enligt artikel 44.2, fastställt på regional nivå.

3. Vid partiell uppdelning av det totala beloppet inom det regionala taket skall jordbrukarna erhålla stödrättigheter vilkas enhetsvärde beräknas genom att man dividerar motsvarande del inom det regionala tak som fastställs enligt artikel 58 med antalet stödberättigande hektar, enligt artikel 44.2, fastställt på regional nivå.

Om jordbrukaren även har rätt att erhålla stödrättigheter som beräknas på den återstående delen inom det regionala taket, skall det regionala enhetsvärdet för var och en av hans stödrättigheter med undantag av arealuttagsrättigheten som överförs ökas med ett belopp som motsvarar referensbeloppet dividerat med antalet stödrättigheter som fastställs enligt punkt 4.

Artiklarna 48 och 49 skall tillämpas mutatis mutandis.

4. Antalet stödrättigheter per jordbrukare skall vara lika stort som det antal hektar som han deklarerar enligt artikel 44.2 första året systemet med samlat gårdsstöd tillämpas utom i fall av force majeure och exceptionella omständigheter enligt artikel 40.4.

Artikel 60

Markanvändning

▼M2

1. Om en medlemsstat utnyttjar den möjlighet som ges i artikel 59 får jordbrukarna, genom undantag från artikel 51 och i enlighet med den här artikeln, även använda de skiften som anges i förordning (EG) nr 2200/96 eller i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2201/96, samt för annan potatis än sådan som är avsedd för framställning av potatisstärkelse för vilken stöd beviljas i enlighet med artikel 93 i den här förordningen, utom för fleråriga grödor, med undantag för humle eller olivträd som planterats före den 1 maj 1998, eller nya olivträd som

▼M2

ersätter befintliga olivträd, eller olivträd som ingår i godkända planteringsplaner och som registrerats i ett geografiskt informationssystem.

▼B

2. Medlemsstaterna skall fastställa det antal hektar som får användas enligt punkt 1 i denna artikel genom att enligt objektiva kriterier dela upp det genomsnittliga antalet hektar som använts för framställningen av de produkter som avses i punkt 1 på nationell nivå under treårsperioden 2000-2002 mellan de regioner som fastställs enligt artikel 58.2. Det genomsnittliga antalet hektar på nationell nivå och antalet hektar på regional nivå skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 på grundval av uppgifter från medlemsstaterna.

3. Inom vad som fastställs i enlighet med punkt 2 för den berörda regionen får en jordbrukare utnyttja den möjlighet som avses i punkt 1

a) inom det antal hektar som han använde för framställning av de produkter som avses i punkt 1 under 2003,

b) om artikel 40 och artikel 42.4 tillämpas *mutatis mutandis* inom det antal hektar som skall fastställas enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

4. Inom det antal hektar som återstår efter tillämpning av punkt 3 skall jordbrukare tillåtas att framställa de produkter som avses i punkt 1 på ett antal hektar som inte faller under punkt 3 inom de hektar som används för framställning av de produkter som avses i punkt 1 under 2004 och/eller 2005, varvid de jordbrukare skall prioriteras vilka redan 2004 framställde dessa produkter inom det antal hektar som användes 2004.

Vid tillämpning av artikel 71 skall åren 2004 och 2005 ersättas med det år som föregick året för tillämpningen av systemet med samlat gårdsstöd respektive tillämpningsåret.

5. Medlemsstaterna skall för att fastställa de individuella gränser som avses i punkterna 3 och 4 använda jordbrukarens individuppgifter, om sådana är tillgängliga, eller andra för dem tillfredsställande bevis, som jordbrukaren skall tillhandahålla.

6. Det antal hektar för vilka tillstånd har getts enligt punkterna 3 och 4 i denna artikel får under inga omständigheter överstiga det antal stödberättigande hektar enligt artikel 44.2 som uppges under systemets med samlat gårdsstöd första tillämpningsår.

7. Tillståndet skall inom den berörda regionen användas tillsammans med motsvarande stödrättighet.

8. Senast 2007 skall kommissionen förelägga rådet en rapport, vid behov åtföljd av lämpliga förslag, om de eventuella konsekvenserna för marknads- och strukturutvecklingen av medlemsstaternas tillämpning av denna artikel.

Artikel 61

Gräsmark

Vid tillämpning av artikel 59 får medlemsstaterna också inom det regionala taket eller en del av det enligt objektiva kriterier fastställa olika enhetsvärden för stödrättigheter som skall tilldelas de jordbrukare som avses i artikel 59.1, för hektar gräsmark vid den tidpunkt som fastställts för arealstödsansökningarna för 2003 och för varje annan stödberättigande hektar eller, alternativt, för hektar permanent betesmark vid den tidpunkt som fastställts för arealstödsansökningarna för 2003 och för varje annan stödberättigande hektar.

Artikel 62

Mjölkbidrag och ytterligare betalningar

Med avvikelse från artikel 47.2 får medlemsstaten besluta att de belopp som är resultatet av mjölkbidrag och ytterligare betalningar ►C1 enligt

▼B

artiklarna 95 och 96 på nationell eller regional nivå helt eller delvis skall ingå i systemet med samlat gårdsstöd ◄ med början 2005. Stödrättigheter enligt denna punkt skall ändras i enlighet härmed.

Referensbeloppen för dessa stöd skall vara lika med de belopp som skall beviljas enligt artiklarna 95 och 96, beräknat på den individuella referenskvantiteten för mjölk som finns tillgänglig i jordbruksföretaget den 31 mars det år då dessa stöd förs in, helt eller delvis, i systemet med samlat gårdsstöd.

Artiklarna 48-50 skall vara tillämpliga på motsvarande sätt.

Artikel 63

Villkor för stödrättigheter enligt det här avsnittet

1. Vid tillämpning av artikel 59 får stödrättigheter enligt det här avsnittet endast överföras eller användas inom samma region eller mellan regioner där stödrättigheterna per hektar är lika stora.

2. Vid tillämpning av artikel 59 skall med avvikelse från artikel 53 varje jordbrukare i den berörda regionen erhålla arealuttagsrättigheter.

Antalet arealuttagsrättigheter skall fastställas genom att jordbrukarens stödberättigande mark enligt artikel 54.2 som uppgavs under systemets med samlat gårdsstöd första tillämpningsår multipliceras med en uttagssats.

Uttagssatsen skall beräknas genom att grundsatsen för det obligatoriska arealuttaget på 10 % multipliceras med förhållandet inom den berörda regionen mellan den mark för vilken det arealstöd för jordbruksgrödor som avses i bilaga VI har beviljats och den stödberättigande marken enligt artikel 54.2 under referensperioden.

Värdet av arealuttagsrättigheterna skall vara det regionala värdet för stödrättigheter som fastställs enligt artikel 59.2 eller eventuellt 59.3 första stycket.

Arealuttagsrättigheter skall inte tilldelas de jordbrukare som uppger mindre än det antal hektar enligt artikel 54.2 än vad som skulle behövas för att framställa ett antal ton som motsvarar 92 ton spannmål enligt definitionen i bilaga IX, på grundval av de skördar som fastställs enligt den tillämpliga regionaliseringsplanen i den berörda regionen det år som föregick systemets med samlat gårdsstöd tillämpningsår dividerade med det förhållande som avses i det tredje stycket i punkt 2 i denna artikel.

3. Med avvikelse från artiklarna 43.4 och 49.3 får medlemsstaterna också senast den 1 augusti 2004►**C1** med beaktande av de allmänna principerna för gemenskapslagstiftningen ◄ besluta att stödrättigheter som fastställs enligt detta avsnitt skall ändras successivt på ett i förväg fastställt sätt och enligt objektiva kriterier.

4. Såvida inte annat föreskrivs i detta avsnitt skall övriga bestämmelser i denna avdelning vara tillämpliga.

Avsnitt 2

Partiellt genomförande

Artikel 64

Allmänna bestämmelser

1. En medlemsstat får senast den 1 augusti 2004 besluta att på nationell eller regional nivå tillämpa systemet med samlat gårdsstöd enligt kapitlen 1-4 i enlighet med villkoren i detta avsnitt.

2. Beroende på vilket val som varje medlemsstat gör skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 fastställa ett tak för vart och ett av de direktstöd som avses i ►**M2** artiklarna 66, 67, 68, 68a och 69 ◄.

Detta tak skall motsvara den del varje typ av direktstöd utgör inom de nationella taken enligt artikel 41, multiplicerat med den procentuella

▼B

minskning som tillämpas av medlemsstaterna enligt ►M2 artiklarna 66, 67, 68, 68a och 69 ◄.

Det totala beloppet inom de fastställda taken skall dras av från de nationella tak som avses i artikel 41 enligt förfarandet i artikel 144.2.

3. Senast två år efter det att samtliga medlemsstater har genomfört systemet med samlat gårdsstöd eller senast den 31 december 2009 skall kommissionen till rådet överlämna en rapport, vid behov tillsammans med lämpliga förslag, om möjliga följder med avseende på marknads- och strukturutveckling av att medlemsstaterna genomför alternativen i avsnitten 2 och 3 i detta kapitel.

Artikel 65

Fastställande av stödrättigheter enligt detta avsnitt

1. För de stödrättigheter som skall tilldelas jordbrukare, efter varje eventuell minskning enligt artikel 41, skall den del av referensbeloppet som är resultatet av vart och ett av de direktstöd som anges i ►M2 artiklarna 66, 67, 68, 68a och 69 ◄ minskas med det procenttal som skall fastställas av medlemsstaterna inom den gräns som anges i ►M2 artiklarna 66, 67, 68, 68a och 69 ◄.

2. Såvida inte annat föreskrivs i detta avsnitt skall övriga bestämmelser i denna avdelning vara tillämpliga på de stödrättigheter som fastställs för den återstående delen av referensbeloppet.

Artikel 66

Stöd till jordbruksgrödor

När det gäller stöd till jordbruksgrödor får medlemsstaterna

a) kvarhålla högst 25 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar det arealstöd för jordbruksgrödor som avses i bilaga VI, med undantag för stöd för obligatoriskt arealuttag.

   I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

   Den ytterligare betalningen skall beviljas jordbrukare som odlar de jordbruksgrödor som finns förtecknade i bilaga IX och, i medlemsstater där majs inte är en traditionell gröda, gräsensilage på grundval av antalet hektar, och skall uppgå till högst 25 % av det stöd per hektar enligt bilaga VI som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 10 i avdelning IV.

   Alternativt får medlemsstaterna

b) kvarhålla högst 40 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar det tillägg för durumvete som avses i bilaga VI.

   I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

   Den ytterligare betalningen skall beviljas jordbrukare som odlar durumvete som finns förtecknat i bilaga IX på grundval av antalet hektar och skall uppgå till högst 40 % av det tillägg per hektar för durumvete enligt bilaga VI som beviljats eller skall beviljas enligt villkoren i kapitel 10 i avdelning IV.

Artikel 67

Får- och getbidrag

Medlemsstaterna får kvarhålla högst 50 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar de får- och getbidrag som finns förtecknade i bilaga VI.

▼B

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall beviljas jordbrukare som föder upp får och getter och skall uppgå till högst 50 % av de får- och getbidrag som förtecknas i bilaga VI och som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 11 i avdelning IV.

Artikel 68

Nötköttsbidrag

1. När det gäller nötköttsbidrag får medlemsstaterna kvarhålla upp till 100 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar slaktbidraget för kalvar enligt bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Denna ytterligare betalning skall beviljas för slakt av kalvar och skall uppgå till högst 100 % av det slaktbidrag för kalvar som avses i bilaga VI och som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 12 i avdelning IV.

2. Medlemsstaterna får även

a) i) kvarhålla upp till 100 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar am- och dikobidraget enligt bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall beviljas för att behålla am- och dikor och skall uppgå till högst 100 % av det am- och dikobidrag som avses i bilaga VI och som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 12 i avdelning IV.

Medlemsstaterna får även

ii) kvarhålla upp till 40 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar slaktbidraget för andra nötkreatur än kalvar enligt bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall beviljas för slakt av andra nötkreatur än kalvar och skall uppgå till högst 40 % av det slaktbidrag för andra nötkreatur än kalvar som avses i bilaga VI och som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 12 i avdelning IV.

Alternativt får medlemsstaterna

b) i) kvarhålla högst 100 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar slaktbidraget för andra nötkreatur än kalvar enligt bilaga VI.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall beviljas för slakt av andra nötkreatur än kalvar och skall uppgå till högst 100 % av det slaktbidrag för andra nötkreatur än kalvar som avses i bilaga VI och som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 12 i avdelning IV.

Alternativt får medlemsstaterna

ii) kvarhålla högst 75 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar det särskilda bidraget för handjur av nötkreatur enligt bilaga VI.

▼B

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning.

Den ytterligare betalningen skall uppgå till högst 75 % av det särskilda bidrag för handjur av nötkreatur som avses i bilaga VI, som skall beviljas enligt villkoren i kapitel 12 i avdelning IV.

▼M2

Artikel 68a

Humlestöd

I fråga om humlestöd får medlemsstaterna behålla upp till 25 % av de nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar arealstödet för humle och det stöd för tillfällig träda som avses i bilaga VI.

I detta fall skall medlemsstaten i fråga, inom det tak som fastställs i enlighet med artikel 64.2, varje år betala ut ett extra stöd till jordbrukarna och/eller stöd till producentgrupper erkända i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EEG) nr 1696/71.

Det extra stödet skall betalas ut per hektar till jordbrukare som producerar humle, och det skall uppgå till högst 25 % av det stöd per hektar som avses i bilaga VI och som beviljas på de villkor som föreskrivs i avdelning IV kapitel 10d.

Stödet till erkända producentgrupper skall beviljas för att finansiera verksamheter som avses i artikel 7.1 a–7.1 d i förordning (EEG) nr 1696/71.

▼B

Artikel 69

Frivilligt genomförande av särskilda typer av jordbruk och för kvalitetsproduktion

Medlemsstaterna får kvarhålla högst 10 % av den del av nationella tak som avses i artikel 41 och som motsvarar var och en av de sektorer som anges i bilaga VI. När det gäller sektorerna för jordbruksgrödor, nötkött samt får och getter skall detta kvarhållande beaktas för tillämpningen av de maximiprocentandelar som fastställs i artiklarna 66, 67 och 68.

I detta fall och inom det tak som fastställs enligt artikel 64.2 skall den berörda medlemsstaten på årsbasis bevilja jordbrukarna en ytterligare betalning inom den eller de sektorer som berörs av kvarhållandet.

Den ytterligare betalningen skall beviljas för särskilda typer av jordbruk som är viktiga för att skydda och förbättra miljön eller för att förbättra kvaliteten och saluföringen av jordbruksprodukter enligt villkor som skall fastställas av kommissionen enligt förfarandet i artikel 144.2.

Avsnitt 3

Frivilliga undantag

Artikel 70

Frivilliga undantag för vissa direktstöd

1. En medlemsstat får senast den 1 augusti 2004 besluta att från systemet med samlat gårdsstöd undanta

a) ett eller flera av de direktstöd som beviljas under referensperioden enligt

   — artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1251/1999,

   — artikel 3 i förordning (EG) nr 2358/71.

   I detta fall skall artiklarna 64 och 65 tillämpas *mutatis mutandis*.

b) alla andra direktstöd enligt bilaga VI som under referensperioden beviljas jordbrukare i de franska utomeuropeiska departementen,

▼B

Azorerna, Madeira, Kanarieöarna och Egeiska öarna och direktstöden under referensperioden enligt

— artikel 6 i förordning (EEG) nr 2019/93,

— artikel 9 i förordning (EG) nr 1452/2001,

— artikel 13 och artikel 22.2-22.6 i förordning (EG) nr 1453/2001,

— artiklarna 5 och 6 i förordning (EG) nr 1454/2001.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.2 i förordning (EEG) nr 2019/93, artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1452/2001, artiklarna 13.2 och 22.2 i förordning (EG) nr 1453/2001 och artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1454/2001 skall medlemsstaterna bevilja de direktstöd som avses i punkt 1 i denna artikel inom de tak som fastställs enligt artikel 64.2 i denna förordning, på de villkor som fastställs i avdelning IV kapitel 3, 6 och 7-13 i denna förordning, artikel 6 i förordning (EEG) nr 2019/93, artikel 9 i förordning (EG) nr 1452/2001, artikel 13 och artikel 22.2-22.4 i förordning (EG) nr 1453/2001 och artikel 5 i förordning (EG) nr 1454/2001.

Det totala beloppet för de fastställda taken skall dras av från de nationella tak som avses i artikel 41 enligt förfarandet i artikel 144.2.

Avsnitt 4

Frivillig övergång

Artikel 71

Frivillig övergångsperiod

1. Om det är berättigat på grund av särskilda jordbruksförhållanden får en medlemsstat senast den 1 augusti 2004 besluta att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd efter en övergångsperiod som skall löpa ut antingen den 31 december 2005 eller den 31 december 2006.

Om den berörda medlemsstaten beslutar att tillämpa systemet med samlat gårdsstöd innan övergångsperioden löper ut skall den fatta beslut senast den 1 augusti det kalenderår som föregår det kalenderår under vilket systemet med samlat gårdsstöd kommer att tillämpas.

▼M2

För humle skall övergångsperioden som avses i första stycket löpa ut den 31 december 2005. Övergångsperioden som avses i första stycket skall inte gälla för bomull, olivolja och bordsoliver samt tobak.

▼B

2. ►M2 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 70.2 skall den berörda medlemsstaten under övergångsperioden tillämpa de direktstöd som avses i bilaga VI på de villkor som fastställs i kapitlen 3, 6–10, 10d – 13 i avdelning IV i den här förordningen, artikel 6 i förordning (EEG) nr 2019/93, artikel 9 i förordning (EG) nr 1452/2001, artikel 13 och artikel 22.2–22.4 i förordning (EG) nr 1453/2001, samt artikel 5 i förordning (EG) nr 1454/2001, inom budgettaken för dessa direktstöd under det nationella tak som avses i artikel 41 och som fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 i den här förordningen för vart och ett av dessa direktstöd. ◄

När det gäller stöd till torkat foder skall medlemsstaterna bevilja stöd på villkor som skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 144.2 inom ovan nämnda budgetgränser.

3. Systemet med samlat gårdsstöd skall tillämpas från och med den 1 januari det kalenderår som följer på det kalenderår när övergångsperioden löper ut.

I detta fall skall den berörda medlemsstaten fatta de beslut som avses i artiklarna 58.1, 63.3, 64.1 och 70 senast den 1 augusti 2005 eller alternativt 2006 enligt den tidsfrist som fastställs i punkt 1 i denna artikel.

4. Kommissionen skall enligt det förfarande som avses i artikel 144.2 vidta de åtgärder som är nödvändiga om tillämpningen av denna över-

▼B

gångsperiod förorsakar allvarliga snedvridningar av konkurrensen på gemenskapsmarknaden och för att säkerställa att gemenskapens internationella förpliktelser beaktas.

▼M1

KAPITEL 6

GENOMFÖRANDE I DE NYA MEDLEMSSTATERNA

Artikel 71a

1. Utom i de fall där andra föreskrifter ges i detta kapitel skall bestämmelserna i denna avdelning gälla för de nya medlemsstaterna.

Artiklarna 33, 34, 37, 38 och 39, artiklarna 40.1, 40.2, 40.3 och 40.5 samt artiklarna 41, 42, 43, 47–50, 53 och 58–63 skall inte gälla.

2. Varje ny medlemsstat som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning skall fatta de beslut som avses i artiklarna 64.1 och 71.1 senast den 1 augusti året före det år för vilket medlemsstaten kommer att tillämpa gårdsstödsystemet för första gången.

Artikel 71b

Ansökan om stöd

1. Jordbrukarna skall ansöka om stöd enligt gårdsstödsystemet senast det datum som beslutas av den nya medlemsstaten, dock inte senare än den 15 maj.

2. Utom i fall av force majeure och exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 40.4 skall inga rättigheter tilldelas de jordbrukare som inte gör ansökan om gårdsstöd senast den 15 maj det första året som gårdsstödsystemet tillämpas.

3. De belopp som motsvarar rättigheter som inte tilldelas skall återföras till den nationella reserv som avses i artikel 71d och skall göras tillgängliga för omfördelning.

Artikel 71c

Tak

De nationella tak som skall gälla i de nya medlemsstaterna förtecknas i bilaga VIIIa.

Artikel 71d

Nationell reserv

1. Varje ny medlemsstat skall göra en linjär procentuell minskning av sitt nationella tak för att upprätta en nationell reserv. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 71b 3 får minskningen inte vara större än 3 %.

2. De nya medlemsstaterna skall använda den nationella reserven för att, i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, tilldela stödrättigheter till jordbrukare som befinner sig i en särskild situation som skall fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

3. Under det första året som gårdsstödsystemet tillämpas får de nya medlemsstaterna använda den nationella reserven för att, enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks, fördela stödrättigheter till jordbrukare i särskilda sektorer som befinner sig i en särskild situation på grund av övergången till gårdsstödsystemet. Sådana stödrättigheter skall fördelas enligt bestämmelser som skall definieras av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

▼M1

4. Vid tillämpningen av punkterna 2 och 3 får de nya medlemsstaterna öka stödrättigheternas enhetsvärde inom gränsen 5 000 euro och/eller öka antalet rättigheter som tilldelas jordbrukarna.

5. De nya medlemsstaterna skall göra linjära procentuella minskningar av stödrättigheterna om deras nationella reserv inte är tillräcklig för att täcka de fall som anges i punkterna 2 och 3.

6. Utom i fall av överlåtelse genom faktiskt eller förtida arv, och med avvikelse från artikel 46, får de rättigheter som fastställs med användning av den nationella reserven inte överlåtas under en period av fem år från det att de tilldelas.

Med avvikelse från artikel 45.1 skall varje rättighet som inte har utnyttjats varje år under femårsperioden omedelbart återföras till den nationella reserven.

Artikel 71e

Regional fördelning av det tak som avses i artikel 71c

1. De nya medlemsstaterna skall tillämpa gårdsstödsystemet på regional nivå.

2. De nya medlemsstaterna skall avgränsa regionerna enligt objektiva kriterier.

Nya medlemsstater med mindre än tre miljoner stödberättigande hektar får betraktas som en enda region.

3. Varje ny medlemsstat skall fördela det nationella tak som avses i artikel 71c efter minskning enligt artikel 71d mellan regionerna enligt objektiva kriterier.

Artikel 71f

Regionalisering av gårdsstödsystemet

1. Alla jordbrukare vars företag är belägna i en given region skall erhålla rättigheter vars enhetsvärde skall beräknas genom division av det regionala tak som fastställs enligt artikel 71e med det antal stödberättigande hektar som fastställs på regional nivå enligt artikel 44.2.

2. Antalet rättigheter per jordbrukare skall vara detsamma som det antal hektar denne uppger enligt artikel 44.2 för det första året som gårdsstödsystemet tillämpas, utom i fall av force majeure eller exceptionella omständigheter enligt artikel 40.4.

3. Stödrättigheterna per hektar får inte ändras utom när så föreskrivs.

Artikel 71g

Markanvändning

▼M2

1. Jordbrukare får, genom undantag från artikel 51 och i enlighet med den här artikeln, även använda de skiften som har deklarerats enligt artikel 44.3 för produktion av de produkter som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2200/96, i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2201/96 samt för annan potatis än sådan som är avsedd för framställning av potatisstärkelse för vilken stöd beviljas enligt artikel 93 i den här förordningen utom för fleråriga grödor, med undantag för humle eller olivträd som planterats före den 1 maj 1998 och, i Cypern och Malta, före den 31 december 2001, eller nya olivträd som ersätter befintliga olivträd, eller olivträd som ingår i godkända planteringsplaner och som registrerats i ett geografiskt informationssystem.

▼M1

2. De nya medlemsstaterna skall fastställa det antal hektar som får användas enligt punkt 1 genom att enligt objektiva kriterier fördela det genomsnittliga antalet hektar på nationell nivå som användes för produktion av de produkter som avses i punkt 1 under treårsperioden 2000-2002 mellan de regioner som avgränsats enligt artikel 71e 2. Det genomsnittliga antalet hektar på nationell nivå och antalet hektar på

▼M1

regional nivå skall fastställas av kommissionen enligt det förfarande som avses i artikel 144.2 på grundval av de uppgifter som den nya medlemsstaten har lämnat.

3. En jordbrukare skall, inom de gränser som fastställs enligt punkt 2 för den berörda regionen, få använda sig av det alternativ som avses i punkt 1

a) på den begränsade areal som han under 2003 har använt för att producera de produkter som avses i punkt 1,

b) med avvikelse från artikel 71a 1 andra stycket vid tillämpning av artikel 40 och artikel 42.4, med vederbörlig anpassning, på en begränsad areal, som skall fastställas enligt objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukare kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks.

4. På det begränsade antal hektar som återstår efter tillämpning av punkt 3 skall jordbrukarna få producera de produkter som avses i punkt 1 på en annan areal än den som faller under punkt 3 på den begränsade areal som brukades för produktion av de produkter som avses i punkt 1 under 2004 och/eller 2005, varvid företräde skall ges till de jordbrukare som producerade dessa produkter redan under 2004 på den begränsade areal som brukades under 2004.

I de fall där artikel 71 eller artikel 143b tillämpas skall 2004 och 2005 ersättas med året före det år då gårdsstödsystemet tillämpades respektive det år då det tillämpades.

5. För att fastställa de enskilda begränsningar som avses i punkterna 3 och 4 skall de nya medlemsstaterna använda individuella uppgifter för jordbrukaren, om sådana finns tillgängliga, eller andra tillräckliga bevis som jordbrukaren tillhandahåller.

6. De arealer som har blivit godkända enligt punkterna 3 och 4 får inte i något fall överskrida det antal stödberättigande hektar enligt artikel 44.2 som uppgavs under det första året som gårdsstödsystemet tillämpades.

7. Godkännandet skall användas i den berörda regionen tillsammans med den motsvarande stödrättigheten.

8. Den rapport som avses i artikel 60 skall också avse genomförandet i de nya medlemsstaterna.

Artikel 71h

Gräsmark

De nya medlemsstaterna får också enligt objektiva kriterier inom det regionala taket eller del av detta fastställa olika enhetsvärden för rättigheter som skall fördelas till jordbrukarna enligt artikel 71f 1 för hektar som bestod av gräsmark enligt uppgift avseende den 30 juni 2003 och för varje annat stödberättigande hektar eller, alternativt, för hektar permanent betesmark enligt uppgift avseende den 30 juni 2003 och för varje annat stödberättigande hektar.

Artikel 71i

Mjölkbidrag och ytterligare betalningar

Från och med 2007 skall de belopp som motsvarar mjölkbidrag och ytterligare betalningar enligt artiklarna 95 och 96 och som skall beviljas under 2007 inbegripas i gårdsstödsystemet.

De nya medlemsstaterna får emellertid besluta att de belopp som motsvarar mjölkbidrag och ytterligare betalningar enligt artiklarna 95 och 96 helt eller delvis skall inbegripas i gårdsstödsystemet från och med 2005. Rättigheter som fastställs enligt det här stycket skall ändras enligt detta.

Det belopp som används för att fastställa rättigheter till dessa stöd skall vara lika med de belopp som beviljas enligt artiklarna 95 och 96 beräknat på grundval av den individuella referenskvantitet mjölk som

▼M1

är tillgänglig inom jordbruksföretaget den 31 mars det år då dessa stöd helt eller delvis inbegrips i gårdsstödsystemet.

Med avvikelse från artikel 71a 1 skall artiklarna 48, 49 och 50 gälla med vederbörlig anpassning.

Artikel 71j

Arealuttagsrättigheter

1. Jordbrukarna skall erhålla en del av sina stödrättigheter i form av arealuttagsrättigheter.

2. Antalet arealuttagsrättigheter skall bestämmas genom att jordbrukarens stödberättigande mark enligt artikel 54.2 som uppges under gårdsstödsystemets första tillämpningsår multipliceras med den tillämpliga uttagssatsen.

Uttagssatsen skall beräknas genom att grundsatsen för det obligatoriska arealuttaget på 10 % multipliceras med kvoten inom den berörda regionen mellan den eller de regionala basarealer som avses i artikel 101 tredje stycket och den stödberättigande marken enligt artikel 54.2.

3. Värdet av arealuttagsrättigheterna skall vara det regionala värdet för stödrättigheter enligt artikel 71f 1.

4. Punkterna 1–3 skall inte gälla jordbrukare som uppger ett mindre antal hektar enligt artikel 54.2 än det antal som skulle behövas för att producera ett antal ton som motsvarar 92 ton spannmål enligt bilaga IX på grundval av referensavkastningen enligt bilaga XIb i den nya medlemsstat där företaget är beläget, dividerad med den kvot som avses i punkt 2 andra stycket.

Artikel 71k

Villkor för rättigheterna

1. Med avvikelse från artikel 46.1 får stödrättigheter enligt detta kapitel endast överföras inom samma region eller mellan regioner där stödrättigheterna per hektar är lika stora.

2. De nya medlemsstaterna får också senast den 1 augusti året innan gårdsstödsystemet tillämpas första gången, med beaktande av de allmänna principerna för gemenskapsrätten, besluta att stödrättigheter som fastställs enligt detta kapitel skall ändras successivt på ett i förväg fastställt sätt enligt objektiva kriterier.

Artikel 71l

Frivilligt genomförande

1. Avsnitten 2, 3 och 4 i kapitel 5 skall tillämpas på de nya medlemsstaterna på de villkor som fastställs i denna artikel. Avsnitt 4 skall emellertid inte gälla för de nya medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 143b.

2. Varje hänvisning till artikel 41 i avsnitten 2 och 3 i kapitel 5, särskilt avseende de nationella taken, skall anses som en hänvisning till artikel 71c.

3. Den rapport som avses i artikel 64.3 skall inbegripa de alternativ som anges i detta kapitel.

▼B

AVDELNING IV

ANDRA STÖDSYSTEM

KAPITEL 1

SÄRSKILT KVALITETSBIDRAG FÖR DURUMVETE

Artikel 72

Räckvidd

Stöd skall beviljas jordbrukare som odlar durumvete med KN-nummer 1001 10 00 enligt de villkor som anges i det här kapitlet.

Artikel 73

Belopp och stödberättigande

1. Stödet skall vara 40 euro per hektar.

2. Stöd skall beviljas på villkor att det används vissa kvantiteter av certifierat utsäde av sorter som i regionen erkänns vara av hög kvalitet för semolina- eller pastaproduktion.

Artikel 74

Arealer

▼M1

1. Stödet skall beviljas för nationella basarealer i de traditionella produktionszoner som förtecknas i bilaga X.

Basarealerna skall vara följande:

Grekland	617 000 ha
Spanien	594 000 ha
Frankrike	208 000 ha
Italien	1 646 000 ha
Cypern	6 183 ha
Ungern	2 500 ha
Österrike	7 000 ha
Portugal	118 000 ha

▼B

2. En medlemsstat får dela upp sin basareal i delbasarealer enligt objektiva kriterier.

Artikel 75

Överskridande av arealen

1. Om den areal för vilken det begärs stöd överskrider basarealen skall arealen per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt det aktuella året.

2. Om en medlemsstat delar upp sin basareal i delbasarealer skall den minskning som avses i punkt 1 gälla endast för jordbrukare i delbasarealer där gränsen överskridits. Denna minskning skall göras om de arealer i delbasarealer som ännu inte har uppnått gränserna i den berörda medlemsstaten har omfördelats till delbasarealer där dessa gränser har överskridits.

▼B

KAPITEL 2

BIDRAG FÖR PROTEINGRÖDOR

Artikel 76

Räckvidd

Stöd skall beviljas jordbrukare som producerar proteingrödor enligt villkoren i det här kapitlet.

Proteingrödor skall inbegripa

— ärter med KN-nummer 0713 10,

— bondbönor och hästbönor med KN-nummer 0713 50,

— lupinfrön med KN-nummer ex 1209 29 50.

Artikel 77

Belopp och stödberättigande

Stödet skall uppgå till 55,57 euro per hektar proteingrödor som skördas efter mjölkmognadsstadiet.

Odling av grödor på arealer som är helt besådda och som brukas helt i överensstämmelse med lokala normer men som inte uppnår mjölkmognadsstadiet beroende på exceptionella väderförhållanden som erkänns av den berörda medlemsstaten, skall förbli stödberättigande förutsatt att arealerna i fråga inte har använts för andra ändamål fram till detta odlingsstadium.

Artikel 78

Areal

▼M1

1. Den maximala garantiareal för vilken stöd får beviljas skall vara 1 600 000 ha.

▼B

2. Om den areal för vilken det begärs stöd överskrider den maximala garantiarealen, skall arealen per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt det aktuella året enligt det förfarande som avses i artikel 144.2.

KAPITEL 3

GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR RIS

Artikel 79

Räckvidd

Stöd skall beviljas jordbrukare som odlar ris som omfattas av KN-nummer 1006 10 på de villkor som anges i det här kapitlet.

Artikel 80

Belopp och stödberättigande

1. Stöd skall beviljas per hektar mark besådd med ris i de fall där grödan bibehålls fram till åtminstone blomningens början under normala odlingsbetingelser.

Odling av grödor på arealer som är helt besådda och som brukas i överensstämmelse med lokala normer men som inte uppnår blomningsstadiet beroende på exceptionella väderförhållanden som erkänns av den berörda medlemsstaten, skall förbli stödberättigande, förutsatt att arealerna i fråga inte har använts för andra ändamål fram till detta odlingsstadium.

▼M1

2. Stödet skall uppgå till följande belopp enligt avkastningen i de berörda medlemsstaterna:

	Regleringsåret 2004/2005 och vid tillämpning av artikel 71 (euro/ha)	Regleringsåret 2005/2006 och framåt (euro/ha)
Grekland	1 323,96	561,00
Spanien	1 123,95	476,25
Frankrike:		
— Moderlandets territorium	971,73	411,75
— Franska Guyana	1 329,27	563,25
Italien	1 069,08	453,00
Ungern	548,70	232,50
Portugal	1 070,85	453,75

Artikel 81

Arealer

En nationell basareal för varje producentmedlemsstat fastställs härmed. För Frankrike fastställs dock två basarealer. Basarealerna skall vara följande:

Grekland	20 333 ha
Spanien	104 973 ha
Frankrike:	
— Moderlandets territorium	19 050 ha
— Franska Guyana	4 190 ha
Italien	219 588 ha
Ungern	3 222 ha
Portugal	24 667 ha

En medlemsstat får dela upp sin eller sina basarealer i delbasarealer enligt objektiva kriterier.

▼B

Artikel 82

Överskridande av arealen

1. Om de arealer som har avsatts för ris under ett år överskrider någon av de basarealer som anges i artikel 81 skall den areal per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt under det aktuella året.

2. Om en medlemsstat delar upp sin basareal eller sina basarealer i delbasarealer skall den minskning som avses i punkt 1 gälla endast för jordbrukare i delbasarealer där gränsen överskridits. Denna minskning skall göras om de arealer i delbasarealer som ännu inte har uppnått gränserna i den berörda medlemsstaten har omfördelats till delbasarealer där dessa gränser har överskridits.

KAPITEL 4

AREALSTÖD FÖR NÖTTER

Artikel 83

Gemenskapsstöd

1. Ett gemenskapsstöd skall beviljas för jordbrukare som odlar nötter på de villkor som anges i det här kapitlet.

▼B

Nötter skall inbegripa

— mandlar med KN-numren 0802 11 och 0802 12,

— hasselnötter med KN-numren 0802 21 och 0802 22,

— valnötter med KN-numren 0802 31 och 0802 32,

— pistaschmandlar med KN-nummer 0802 50,

— johannesbröd med KN-nummer 1212 10 10.

2. Medlemsstaterna får differentiera stödet efter produkterna eller genom att öka eller minska de nationella garantiarealer (nedan kallade ”NGA”) som fastställs i artikel 84.3. I varje medlemsstat får det totala beviljade stödbeloppet ett visst år dock inte överskrida det tak som anges i artikel 84.1.

▼M1

Artikel 84

Arealer

1. En medlemsstat skall bevilja gemenskapsstöd upp till ett tak som beräknas genom att antalet hektar i dess nationella garantiareal (NGA), som fastställs i punkt 3, multipliceras med genomsnittsbeloppet 120,75 euro.

▼M2

2. En största garanterad areal på 815 600 fastställs härmed.

▼M1

3. Den maximala garantiareal som avses i punkt 2 skall delas upp i följande nationella garantiarealer:

Nationella garantiarealer (NGA)

Belgien	100 ha
Tyskland	1 500 ha
Grekland	41 100 ha
Spanien	568 200 ha
Frankrike	17 300 ha
Italien	130 100 ha
Cypern	5 100 ha
Luxemburg	100 ha
Ungern	2 900 ha
Nederländerna	100 ha
Österrike	100 ha
Polen	►M2 4 200 ◄ ha
Portugal	41 300 ha
Slovenien	300 ha
Slovakien	3 100 ha
Förenade kungariket	100 ha

4. En medlemsstat får dela upp sin NGA i delarealer enligt objektiva kriterier, särskilt på regional nivå eller i förhållande till produktionen.

▼B

Artikel 85

Överskridande av delbasarealerna

Om en medlemsstat delar upp sin NGA i delbasarealer och en eller flera delbasarealer överskrids skall den areal per jordbrukare för vilken gemenskapsstöd begärs minskas proportionellt det aktuella året för jordbrukare i de delbasområden där gränsen har överskridits. Denna minskning skall göras om de arealer i delbasarealer som inte har

▼B

uppnått gränserna i den berörda medlemsstaten har omfördelats till delbasarealer där dessa gränser har överskridits.

Artikel 86

Villkor för stödberättigande

1. Gemenskapsstödet skall särskilt vara beroende av minsta storlek på jordlott och minsta trädtäthet.

2. Arealer som omfattas av förbättringsplaner i den mening som avses i artikel 14b i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ([1]) blir stödberättigande i det här systemet den 1 januari året efter det år då förbättringsplanen löper ut.

3. Medlemsstaterna får ställa som villkor för att bevilja gemenskapsstöd att jordbrukarna är medlemmar i sådana producentorganisationer som erkänns enligt artiklarna 11 eller 14 i förordning (EG) nr 2200/96.

4. Om bestämmelsen i punkt 3 tillämpas, får medlemsstaterna besluta att det stöd som avses i punkt 1 skall utbetalas till en producentorganisation på dess medlemmars vägnar. Det stödbelopp som producentorganisationen har mottagit skall utbetalas till dess medlemmar. Medlemsstaterna får emellertid tillåta en producentorganisation att som ersättning för de tjänster den tillhandahåller sina medlemmar dra av högst 2 % från gemenskapsstödet.

Artikel 87

Nationellt stöd

1. Medlemsstaterna får bevilja nationellt stöd utöver gemenskapsstödet upp till ett tak på 120,75 euro per hektar och år.

2. Det nationella stödet får betalas ut endast för arealer för vilka gemenskapsstöd beviljas.

3. Medlemsstaterna får ställa som villkor för att bevilja nationellt stöd att jordbrukarna är medlemmar i sådana producentorganisationer som erkänns enligt artiklarna 11 eller 14 i förordning (EG) nr 2200/96.

KAPITEL 5

STÖD FÖR ENERGIGRÖDOR

Artikel 88

Stöd

Ett stöd på 45 euro per hektar och år skall beviljas för arealer där det odlas energigrödor på de villkor som anges i det här kapitlet.

Med energigrödor avses grödor som tillhandahålls huvudsakligen för att producera följande energiprodukter

— produkter som betecknas som biodrivmedel enligt artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel ([2]),

— elektrisk energi och värmeenergi som produceras från biomassa.

Artikel 89

Arealer

1. Den maximala garantiareal för vilken stöd får beviljas skall vara 1 500 000 ha.

([1]) EGT L 118, 20.5.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1363/95 (EGT L 132, 16.6.1995, s. 8).
([2]) EUT L 123, 17.5.2003, s. 42.

▼B

2. Om den areal för vilken det begärs stöd överskrider den maximala garantiarealen, skall arealen per jordbrukare för vilken stöd begärs minskas proportionellt det aktuella året enligt det förfarande som avses i artikel 144.2.

▼M1

Artikel 90

Villkor för stödberättigande

Stödet får beviljas endast för arealer vars produktion omfattas av ett avtal mellan jordbrukaren och ett bearbetningsföretag utom i det fall där bearbetningen görs av jordbrukaren själv på jordbruksföretaget.

Arealer för vilka en ansökan om att få omfattas av stödsystemet för energigrödor har lämnats in får inte betraktas som tagna ur produktion enligt det krav på arealuttag som avses i artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1251/1999 och i artiklarna 54.2 och 63.2, artikel 71j och artikel 107.1 i den här förordningen.

▼B

Artikel 91

Översyn av förteckningen över energigrödor

Produkter får läggas till i artikel 88 eller flyttas till den artikeln enligt det förfarande som avses i artikel 144.2.

Artikel 92

Översyn av stödsystemet för energigrödor

Senast den 31 december 2006 skall kommissionen överlämna en rapport till rådet om genomförandet av systemet, vid behov åtföljd av förslag som tar hänsyn till genomförandet av EU:s biobränsleinitiativ.

KAPITEL 6

STÖD FÖR STÄRKELSEPOTATIS

Artikel 93

Stöd

Stöd skall införas för jordbrukare som odlar potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse. Stödbeloppet skall gälla för den kvantitet potatis som behövs för att tillverka ett ton stärkelse. Det skall uppgå till

— 110,54 euro för regleringsåret 2004/2005 och om artikel 71 tillämpas,

— 66,32 euro för regleringsåret 2005/2006 och framåt.

Det skall justeras efter stärkelseinnehållet i potatisen.

▼M1

Artikel 94

Villkor

Stödet skall betalas ut endast för de kvantiteter potatis som omfattas av ett odlingsavtal mellan potatisproducenten och tillverkaren av potatisstärkelse inom den kvot som har tilldelats sådana företag enligt artikel 2.2 eller 2.4 i förordning (EG) nr 1868/94.

▼B

KAPITEL 7

MJÖLKBIDRAG OCH YTTERLIGARE BETALNING

Artikel 95

Mjölkbidrag

1. Under perioden 2004-2007 skall mjölkproducenterna vara berättigade till mjölkbidrag. Det skall beviljas per kalenderår, per jordbruksföretag och per ton individuell referenskvantitet som berättigar till bidrag och finns tillgänglig i jordbruksföretaget.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 och minskningar som görs i enlighet med punkt 4 skall den individuella mjölkkvantitet som fanns tillgänglig i jordbruksföretaget den 31 mars det berörda kalenderåret, uttryckt i ton, multipliceras med

— 8,15 euro/ton för kalenderåret 2004,

— 16,31 euro/ton för kalenderåret 2005,

— 24,49 euro/ton för kalenderåren 2006 och 2007, och

om artikel 70 tillämpas för följande kalenderår.

3. De individuella referenskvantiteter som tillfälligt har upplåtits enligt artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ([1]) eller artikel 1b i rådets förordning (EG) nr 1788/2003 av den 29 september 2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ([2]) den 31 mars det berörda kalenderåret skall anses finnas tillgängliga i det jordbruksföretag till vilket upplåtelsen har gjorts för det kalenderåret.

4. Vid tillämpning av punkt 2, om summan av alla individuella referenskvantiteter i en medlemsstat den 31 mars ett kalenderår överstiger summan av motsvarande totala kvantiteter som har fastställts för medlemsstaten i bilaga I till förordning (EEG) nr 3950/92, för tolvmånadersperioden 1999/2000, skall den berörda medlemsstaten på grundval av objektiva kriterier vidta nödvändiga åtgärder för att i enlighet därmed minska det totala antalet individuella bidragsberättigande referenskvantiteter på sitt territorium.

▼M3

När det gäller Tyskland och Österrike skall dock det tak som fastställts på grundval av referenskvantiteterna för 12-månadersperioden 1999/2000 vara 27 863 827,288 respektive 2 750 389,712 ton.

▼B

Artikel 96

Ytterligare betalnin gar

1. Under perioden 2004-2007 skall medlemsstaterna på årsbasis till producenterna på sitt territorium göra ytterligare betalningar som uppgår till de totala belopp per år som anges i punkt 2. Sådana betalningar skall göras i enlighet med objektiva kriterier och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna kan garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks. Sådana betalningar får inte heller kopplas till fluktuationer i marknadspriserna.

Tilläggsbidrag skall endast beviljas som ett tilläggsbelopp per bidragsbelopp i enlighet med artikel 95.2.

([1]) EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 572/2003 (EGT L 82, 29.3.2003, s. 20).

([2]) Se sidan 123 i denna EUT.

▼B

2. Ytterligare betalningar: totala belopp uttryckta i miljoner euro:

	2004	2005	2006 och 2007 (1)
Belgien	12,12	24,30	36,45
Danmark	16,31	32,70	49,05
▼M3 Tyskland	101,99	204,52	306,78
▼B Grekland	2,31	4,63	6,94
Spanien	20,38	40,86	61,29
Frankrike	88,70	177,89	266,84
Irland	19,20	38,50	57,76
Italien	36,34	72,89	109,33
Luxemburg	0,98	1,97	2,96
Nederländerna	40,53	81,29	121,93
▼M3 Österrike	10,06	20,19	30,28
▼B Portugal	6,85	13,74	20,62
Finland	8,81	17,66	26,49
Sverige	12,09	24,24	36,37
Förenade kungariket	53,40	107,09	160,64

(1) Och, om artikel 70 tillämpas, för följande kalenderår.

Artikel 97

Definitioner

I detta kapitel skall den definition för beteckningen producent som anges i artikel 5 i förordning (EG) nr 1788/2003 gälla.

KAPITEL 8

SÄRSKILT REGIONALSTÖD TILL JORDBRUKSGRÖDOR

Artikel 98

Stöd

I Finland och Sverige norr om 62:a breddgraden och i några angränsande områden med jämförbara klimatförhållanden som gör det särskilt svårt att bedriva jordbruk skall jordbrukare som odlar spannmål, oljeväxter, linfrö samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion, om artikel 70 tillämpas, beviljas ett särskilt stöd på 24 euro/ton multiplicerat med de avkastningar som fastställs i regionaliseringsplanen för den berörda regionen inom ett tak som fastställs av kommissionen enligt artikel 64.2, motsvarande den del som detta stöd utgör av det tak som avses i artikel 41.

Om det totala begärda stödbeloppet överstiger det fastställda taket skall stödet per jordbrukare minskas proportionellt under det aktuella året.

KAPITEL 9

STÖD FÖR UTSÄDE

Artikel 99

Stöd

1. Om artikel 70 tillämpas skall medlemsstaterna på årsbasis bevilja de stöd som fastställs i bilaga XI till produktion av basutsäde eller certifierat utsäde av en eller flera av de sorter som finns förtecknade i bilaga XI.

▼B

2. Om den för certifiering godkända areal för vilken stödet för utsäde begärs också används för att begära stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd, skall stödbeloppet för utsäde - utom när det gäller de sorter som avses i punkterna 1 och 2 i bilaga XI - minskas, men inte till mindre än noll, med stödbeloppet enligt systemet med samlat gårdsstöd som beviljas ett visst år för den aktuella arealen.

▼M1

3. Det begärda stödbeloppet får inte överskrida det tak som kommissionen fastställer i enlighet med artikel 64.2 motsvarande den del som stödet till utsäde av den berörda sorten utgör av det nationella tak som avses i artikel 41. För de nya medlemsstaterna skall dock detta tak motsvara de belopp som anges i bilaga XIa.

Om det totala begärda stödbeloppet överskrider det fastställda taket skall stödet per jordbrukare minskas proportionellt det året.

▼B

4. De sorter av *Cannabis sativa* L. för vilka stödet enligt denna artikel skall utbetalas skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 144.2.

KAPITEL 10

AREALSTÖD TILL JORDBRUKSGRÖDOR

Artikel 100

Tillämpningsområde och definitioner

1. Om artikel 66 tillämpas skall medlemsstaterna på de villkor som anges i detta kapitel, såvida inte annat föreskrivs, bevilja jordbrukare som odlar jordbruksgrödor det stöd som väljs av den berörda medlemsstaten enligt den artikeln.

2. Enligt detta kapitel skall

— regleringsåret löpa från och med den 1 juli till och med den 30 juni,

— med jordbruksgrödor avses de grödor som finns på förteckningen i bilaga IX.

3. De medlemsstater där majs inte är en traditionell gröda får göra gräsensilage berättigat till arealstöd till jordbruksgrödor på samma villkor som tillämpas när det gäller jordbruksgrödor.

Artikel 101

Basarealer

Arealstödet skall fastställas per hektar och differentieras regionalt.

Arealstödet skall beviljas för den areal där jordbruksgrödor odlas eller som tas ur produktion i enlighet med artikel 107 i denna förordning, och som inte överstiger det totala antalet hektar inom den basareal eller de basarealer som fastställs i bilaga VI till kommissionens förordning (EG) nr 2316/1999 ([1]) med beaktande av tillämpningen av förordning (EG) nr 1017/94.

▼M1

Den eller de regionala basarealerna i de nya medlemsstaterna skall emellertid fastställas av kommissionen enligt det förfarande som avses i artikel 144.2 och inom de totala nationella basarealer som förtecknas i bilaga XIb.

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 2316/1999 av den 22 oktober 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor (EGT L 280, 30.10.1999, s. 43). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1035/2003 (EUT L 150, 18.6.2003, s. 24).

▼B

Med en region avses i detta sammanhang en medlemsstat eller en region inom en medlemsstat, alltefter den berörda medlemsstatens eget val. Om artikel 66 i den här förordningen tillämpas skall den areal eller de arealer som fastställs i bilaga VI till kommissionens förordning (EG) nr 2316/1999 minskas med det antal hektar som motsvarar de arealuttagsrättigheter som fastställts enligt artikel 53 och artikel 63.2 i den aktuella regionen.

Artikel 102

Överskridande av basarealer och tak

1. När den sammanlagda areal, för vilken stöd begärs enligt systemet för jordbruksgrödor, inklusive det uttag av areal som föreskrivs enligt systemet vid tillämpning av artikel 71, överskrider basarealen, skall den stödberättigande arealen per jordbrukare minskas proportionellt ►C1 för allt stöd som enligt detta kapitel beviljas i regionen i fråga ◄ under samma regleringsår.

2. Det sammanlagda begärda stödet får inte överskrida det tak som fastställs av kommissionen enligt artikel 64.2. Om det totala begärda stödbeloppet överskrider det fastställda taket skall stödet per jordbrukare minskas proportionellt under det aktuella året.

3. Vid tillämpning av artikel 71 skall arealer som inte är föremål för en ansökan om stöd enligt detta kapitel, men som ligger till grund för en ansökan om stöd enligt kapitel 12 också beaktas vid beräkning av de arealer för vilka stöd begärs.

4. Om en medlemsstat låter gräsensilage berättiga till arealstöd för jordbruksgrödor skall en särskild basareal fastställas. Om basarealen för jordbruksgrödor eller gräsensilage inte uppnås under ett visst regleringsår skall resterande hektar tilldelas motsvarande basareal för samma regleringsår.

5. Om en medlemsstat har valt att upprätta en eller flera nationella basarealer får den indela varje nationell basareal i delbasarealer i enlighet med objektiva kriterier som skall definieras av medlemsstaten.

Vid tillämpningen av denna punkt skall ”Secano”- och ”Regadío” basarealerna betraktas som nationella basarealer.

När en nationell basareal överskrids får den berörda medlemsstaten i enlighet med objektiva kriterier koncentrera den åtgärd som är tillämplig enligt punkt 1 helt eller delvis till de delbasarealer för vilka överskridandet har noterats.

De medlemsstater som har beslutat att tillämpa de möjligheter som anges i denna punkt skall senast den 15 september underrätta jordbrukarna och kommissionen om sina val samt om de närmare bestämmelserna för deras tillämpning.

Artikel 103

Regionaliseringsplan

Den regionaliseringsplan som medlemsstaterna fastställer enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1251/1999 skall gälla.

▼M1

Alternativt skall regionaliseringsplanen för varje ny medlemsstat som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 143b under 2004 och som väljer att tillämpa artikel 66 fastställas enligt objektiva kriterier senast den 1 augusti det sista året som systemet för enhetlig arealersättning tillämpas. I så fall får kombinationen av regionala basarealer och den vägda genomsnittliga referensavkastningen i regionerna inte överskrida de begränsningar för den nationella basarealen och referensavkastningen som förtecknas i bilaga XIb.

▼B

Berörd medlemsstat kan ompröva regionaliseringsplanen enligt objektiva kriterier på uppmaning av kommissionen eller på medlemsstatens eget initiativ.

▼B

Artikel 104

Grundbelopp

1. Arealstödet skall beräknas genom att grundbeloppet per ton multipliceras med den genomsnittliga spannmålsavkastning som fastställs i regionaliseringsplanen för den berörda regionen.

2. Beräkningen i punkt 1 skall göras med hjälp av den genomsnittliga spannmålsavkastningen. Om majs behandlas separat skall emellertid ”majsavkastningen” användas för majs och ”avkastningen från andra sädesslag än majs” användas för spannmål, oljeväxter, oljelin samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion.

3. Vid tillämpning av artikel 71 skall grundbeloppet för jordbruksgrödor och arealuttag fastställas till 63,00 euro per ton från och med regleringsåret 2005/2006.

▼M1

Artikel 105

Tillägg för durumvete

1. Ett tillägg till arealstödet på

— 291 euro/ha för regleringsåret 2005/2006,

— 285 euro/ha för regleringsåret 2006/2007 och framåt,

skall betalas för de arealer som odlas med durumvete i de traditionella produktionsområden som förtecknas i bilaga X, inom följande gränser:

Grekland	617 000 ha
Spanien	594 000 ha
Frankrike	208 000 ha
Italien	1 646 000 ha
Cypern	6 183 ha
Ungern	2 500 ha
Österrike	7 000 ha
Portugal	118 000 ha.

2. Om den totala sammanlagda arealen av de arealer för vilka ett tillägg till arealstödet begärs under ett regleringsår skulle överstiga ovan angivna gräns, skall den areal per producent för vilken tillägget får betalas ut minskas i proportion till detta.

Medlemsstaterna får dock, med iakttagande av de gränser som anges i punkt 1, fördela de arealer som anges i den punkten mellan de produktionsområden som definieras i bilaga X eller, om det är nödvändigt, för medlemsstaterna i gemenskapen i dess sammansättning den 30 april 2004, mellan de produktionsregioner som anges i regionaliseringsplanen enligt den omfattning som produktionen av durumvete hade under perioden 1993–1997. Om summan av de arealer för vilka det inom ett produktionsområde har ansökts om ett tillägg till arealersättningen under ett regleringsår skulle överskrida motsvarande regionala övre gräns, skall den areal per jordbrukare till vilken tillägget får betalas minskas proportionellt. Denna minskning skall genomföras sedan det inom en medlemsstat har skett en överföring av arealer från regioner som inte har nått upp till gränsen för sin region till regioner som har överskridit denna gräns.

3. I andra områden än de som anges i bilaga X, som har en väl etablerad produktion av durumvete, skall ett särskilt stöd på 46 euro per hektar beviljas för regleringsåret 2005/2006 upp till en övre gräns på följande antal hektar:

Tyskland	10 000 ha
Spanien	4 000 ha
Frankrike	50 000 ha

▼M1

Italien	4 000 ha
Ungern	4 305 ha
Slovakien	4 717 ha
Förenade kungariket	5 000 ha.

▼B

Artikel 106

Lin och hampa

För lin och hampa som odlas för fiberproduktion skall arealstödet utbetalas endast när det har ingåtts ett kontrakt eller, beroende på omständigheterna, ett åtagande enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1673/2000.

För hampa som odlas för fiberproduktion skall arealstöd också utbetalas på de villkor som anges i artikel 52.

Artikel 107

Arealuttag

1. För det fall artikel 71 skall tillämpas är jordbrukare som ansöker om arealstöd skyldiga att ta en del av den areal som deras jordbruksföretag omfattar ur produktion och skall få ersättning för detta åtagande.

2. Kravet på arealuttag för varje jordbrukare som ansöker om arealstöd skall fastställas till en andel av dennes areal med jordbruksgrödor för vilken en ansökan lämnats in och som tagits ur produktion i enlighet med detta kapitel.

Kravet på arealuttag fastställs till 10 % för regleringsåren 2005/2006 och 2006/2007.

3. Den uttagna arealen får användas för

— produktion av material för framställning inom gemenskapen av produkter som inte direkt är avsedda som livsmedel eller foder, förutsatt att effektiva kontrollsystem används,

— odling av baljväxter på ett jordbruksföretag om hela produktionen uppfyller kraven i förordning (EEG) nr 2092/91.

Medlemsstaterna skall ha rätt att utbetala nationellt stöd med upp till 50 % av kostnaden för anläggning av fleråriga grödor avsedda för produktion av biomassa på mark som tagits ur produktion.

4. Den mängd biprodukter som är avsedda som foder eller livsmedel och som kan erhållas till följd av odling av oljeväxtfrön på uttagen areal enligt punkt 3 första strecksatsen skall beaktas vid iakttagandet av den gräns på 1 miljon ton som anges i artikel 56.3.

5. När olika avkastningar fastställs för bevattnade och icke-bevattnade arealer, skall det stöd som motsvarar uttag av icke-bevattnade arealer tillämpas.

6. Jordbrukare får beviljas stöd för arealuttag när det gäller areal som frivilligt tagits ur produktion utöver kravet på uttag. Medlemsstaterna skall tillåta jordbrukare att ur produktion ta upp till åtminstone 10 % av den areal med jordbruksgrödor för vilken en ansökan om stöd lämnats in och som har tagits ur produktion i enlighet med denna förordning. En medlemsstat får fastställa högre procentsatser med hänsyn till särskilda situationer och till att en tillräckligt stor del av jordbruksmarken utnyttjas.

Om artikel 66 tillämpas, skall denna punkt tillämpas enligt närmare föreskrifter som kommissionen skall anta enligt förfarandet i artikel 144.2.

7. Jordbrukare som ansöker om stöd för en areal som inte överstiger den areal som behövs för att producera 92 ton spannmål, på grundval av den avkastning som fastställts för deras region, är inte bundna av kravet på arealuttag. Punkt 6 skall gälla för dessa jordbrukare.

▼B

8. Utan att det påverkar artikel 108 får arealer

— som tas ut enligt reglerna om miljövänligt jordbruk (artiklarna 22-24 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999), och som varken används för jordbruk eller i andra vinstgivande syften än sådana som är tillåtna för andra arealer som är uttagna i enlighet med denna förordning, eller

— som beskogas enligt reglerna om beskogning (artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999),

till följd av en ansökan som görs efter den 28 juni 1995 och upp till en gräns per jordbruksföretag som den berörda medlemsstaten får fastställa, anses vara uttagna i enlighet med kravet på uttagen areal i punkt 1. Gränsen skall fastställas endast i den mån detta är nödvändigt för att undvika att en oproportionerligt stor del av den för den ifrågavarande ordningen tillgängliga budgeten koncentreras till ett litet antal jordbruksföretag.

Dock skall, såvitt avser dessa arealer, det arealstöd som anges i artikel 104 i den här förordningen inte beviljas och det stöd som beviljas enligt artikel 24.1 eller artikel 31.1 andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1257/1999 begränsas till ett belopp som högst skall motsvara det stöd för arealuttag som anges i artikel 104 i den här förordningen.

Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa den stödordning som anges i detta stycke på en ny sökande i en region där det finns en kontinuerlig risk för påtagligt överskridande av den regionala basarealen.

9. Arealer som tas ut får inte vara mindre 0,1 hektar stora och 10 meter breda. Medlemsstaterna får av välgrundade miljöskäl godta arealer som är minst 5 meter breda och 0,05 hektar stora.

▼M1

Artikel 108

Stödberättigande mark

Ansökningar om stöd får inte göras med avseende på mark som vid det datum som gäller för ansökan om arealstöd för 2003 utnyttjades för permanent bete, fleråriga grödor eller som var skogbevuxen eller utnyttjades för andra ändamål än jordbruk.

För de nya medlemsstaterna får ansökningar om ersättning inte göras med avseende på mark som den 30 juni 2003 utnyttjades för permanent bete, fleråriga grödor eller som var skogbevuxen eller utnyttjades för andra ändamål än jordbruk.

Medlemsstaterna får på villkor som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 besluta om avvikelser från första eller andra stycket i den här artikeln, under förutsättning att de vidtar åtgärder för att förhindra varje betydande ökning av den totala stödberättigande jordbruksarealen.

▼B

Artikel 109

Sådd och tillämpning

För att vara berättigad till arealstöd skall en jordbrukare ha sått utsädet senast den 31 maj före den aktuella skörden och ha lämnat in en ansökan senast den 15 maj.

Artikel 110

Genomförandebestämmelser

Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2, särskilt

— sådana som avser upprättande och förvaltning av basarealer,

— sådana som avser upprättande av regionaliseringsplaner för produktionen,

▼B

— sådana som avser gräsensilage,

— sådana som avser beviljande av arealstöd,

— sådana föreskrifter som rör den minimiareal som berättigar till stöd; i dessa föreskrifter skall särskild hänsyn tas till kraven vad avser övervakning och den aktuella ordningens önskade effektivitet,

— sådana som, för durumvete, avgör rätten till tillägg till arealstödet och kraven för rätt till det särskilda stödet, och särskilt fastställandet av vilka regioner som skall beaktas,

— sådana som avser arealuttag, särskilt de som hänför sig till artikel 107.3; dessa villkor skall fastställa vilka foderbaljväxter som får odlas på uttagen areal och som enligt första strecksatsen första stycket i den artikeln får inbegripa odling av jordbruksgrödor utan stöd.

Enligt samma förfarande får kommissionen

— antingen uppställa vissa villkor för beviljande av stöd, som användning av

i) särskilt utsäde,

ii) certifierat utsäde när det gäller durumvete samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion,

iii) vissa sorter när det gäller oljeväxter, durumvete, oljelin samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion,

— eller ge medlemsstaterna möjlighet att uppställa sådana villkor för beviljande av stöd,

— göra det möjligt att ändra de tidpunkter som avses i artikel 109 för vissa områden där klimatförhållandena gör att de normala tidpunkterna inte kan tillämpas.

▼M2

KAPITEL 10a

GRÖDSPECIFIKT STÖD FÖR BOMULL

Artikel 110a

Räckvidd

Stöd skall beviljas jordbrukare som producerar bomull med KN-nummer 5201 00 enligt de villkor som anges i det här kapitlet.

Artikel 110b

Stödberättigande

1. Stödet skall beviljas per stödberättigande hektar bomull. För att stödet skall kunna beviljas måste arealen ligga på jordbruksmark som medlemsstaten godkänt för bomullsproduktion, som besåtts med godkända sorter som under normala förhållanden står kvar åtminstone tills dess kapseln spricker upp.

Om bomullen på grund exceptionell väderlek, som medlemsstaten godkänt som sådan, inte når det stadium då kapseln spricker upp, skall de arealer som besåtts med bomull fortfarande vara stödberättigande, under förutsättning att arealerna i fråga fram tills dess kapseln spricker upp inte har använts för något annat ändamål än bomullsproduktion.

2. Medlemsstaterna skall ge tillstånd för den mark och de sorter som avses i punkt 1 i enlighet med regler och villkor som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

Artikel 110c

Basarealer och belopp

1. En nationell basareal fastställs härmed för:

— Grekland: 370 000 ha

▼M2

— Spanien: 70 000 ha

— Portugal: 360 ha

2. Beloppet på stödet per stödberättigad hektar skall vara i:

— Grekland: 594 euro för 300 000 ha och 342,85 euro för resterande 70 000 ha

— Spanien: 1 039 euro

— Portugal: 556 euro

3. Om den stödberättigande bomullsarealen i en viss medlemsstat och under ett visst år överskrider den basareal som fastställs i punkt 2, skall det stöd som avses i punkt 1 för den medlemsstaten minskas i proportion till överskridandet.

För Grekland skall dock den proportionella minskningen tillämpas på det stödbelopp som fastställts för den del av den nationella basarealen som består av 70 000 hektar för att respektera det totala beloppet på 202,2 miljoner euro.

4. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2.

Artikel 110d

Godkända branschorganisationer

1. I detta kapitel avses med ”godkänd branschorganisation” en juridisk person som består av jordbrukare som producerar bomull, samt åtminstone ett rensningsföretag, vars syfte i första hand är att leverera orensad bomull av lämplig kvalitet till rensningsföretaget. Den medlemsstat där rensningsföretagen ligger skall godkänna de organisationer som uppfyller kriterier som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

2. De godkända branschorganisationerna skall finansieras av medlemmarna.

Artikel 110e

Differentierade stöd beslutade av godkända branschorganisationer

1. En godkänd branschorganisation får fatta beslut om att högst hälften av det sammanlagda beloppet för de stöd som jordbrukarna/medlemmarna har rätt till på grundval av stödberättigande arealer enligt artikel 110b.1 skall differentieras enligt en skala som organisationen själv skall fastställa.

2. Den skala som avses i punkt 1 skall godkännas av medlemsstaten och den skall uppfylla kriterier som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 144.2. Dessa kriterier skall särskilt avse kvaliteten på den orensade bomull som skall levereras, anpassad efter de miljömässiga och ekonomiska förhållandena i de berörda områdena.

Artikel 110f

Utbetalning av stöd

1. Jordbrukarna skall beviljas stöd per stödberättigande hektar enligt artikel 110c.

2. Jordbrukare som är medlemmar i en godkänd branschorganisation skall beviljas ett stöd per hektar enligt artikel 110c, plus 10 euro. Om stöden differentieras skall de emellertid beviljas per stödberättigande hektar enligt artikel 110c, justerat enligt artikel 110e.1. Det justerade beloppet skall höjas med 10 euro.

▼M2

KAPITEL 10b

STÖD FÖR OLIVODLINGAR

Artikel 110g

Räckvidd

Stöd skall beviljas jordbrukare i form av ett bidrag för att bevara olivodlingar som är värdefulla ur miljösynpunkt eller av sociala skäl i enlighet med villkoren i det här kapitlet.

Artikel 110h

Stödberättigande

Följande villkor skall gälla för att få stödet:

a) Olivodlingen skall vara registrerad i det geografiska informationssystem som avses i artikel 20.2.

b) Stöd får endast beviljas för arealer med olivträd som planterats före den 1 maj 1998, varvid dock datumet skall vara den 31 december 2001 när det gäller Cypern och Malta, eller som planterats för att ersätta andra träd eller ytor som ingår i ett program som godkänts av kommissionen.

c) Antalet olivträd i en olivodling får inte avvika med mer än 10 % från det antal som den 1 januari 2005 är registrerat i det geografiska informationssystem som avses i artikel 20.2.

d) Olivodlingen skall uppfylla de krav som gäller för den kategori under vilken en ansökan om stöd lämnas in.

e) När en ansökan om stöd lämnas in måste den avse ett belopp på lägst 50 euro.

Artikel 110i

Belopp

1. Stöden för olivodlingar skall beviljas per GIS-olivhektar. Ett GIS-olivhektar skall vara den enhet för arealer som används i en gemensam metod som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 och på grundval av data från det geografiska informationssystem för olivodlingar som avses i artikel 20.2.

2. Upp till de högsta belopp som fastställs i punkt 3, och efter avdrag med det belopp som hålls inne enligt punkt 4, skall medlemsstaterna fastställa ett stöd per GIS-olivhektar för högst fem kategorier olivodlingsarealer.

Dessa kategorier skall fastställas i enlighet med gemensamma miljörelaterade och sociala kriterier, inklusive aspekter som avser landskapet och sociala traditioner, som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2. Bevarandet av olivodlingar i avlägset belägna områden skall ges särskild uppmärksamhet.

3. Då koefficienten 0,4 utifrån tillämpningen av koefficienten 0,6 som avses i bilaga VII(H) tillämpas skall det högsta beloppet för de stöd som avses i punkt 2 vara följande:

	miljoner euro
Frankrike	2,11
Grekland	208,14
Italien	272,05
Cypern	2,93
Malta	0,07
Spanien	412,45

▼M2

	miljoner euro
Portugal	22,66
Slovenien	0,17

Medlemsstaterna skall fördela detta högsta belopp mellan de olika kategorierna utifrån objektiva kriterier och på ett icke diskriminerande sätt. För varje kategori får stödet per GIS-olivhektar uppgå till, men inte överskrida, kostnaderna för skötsel, exklusive kostnader för skörd.

Om medlemsstaterna beslutar att sänka koefficienten på 0,4 skall de högsta stödbelopp som anges i ovanstående tabell, samt i bilagorna VIII och VIIIa anpassas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2.

De högsta stödbelopp som fastställs för Cypern och Malta är preliminära. De får omprövas 2005 i enlighet med förfarandet i artikel 144.2, efter införandet av det geografiska informationssystem som avses i artikel 20.2, för justering av stödbeloppet för Cypern och Malta på motsvarande sätt.

4. Medlemsstaterna får hålla inne upp till 10 % av de belopp som avses i punkt 3 för att med gemenskapsmedel kunna finansiera arbetsprogram som fastställts av godkända aktörsorganisationer enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 865/2004 av den 29 april 2004 om den gemensamma organisationen av marknaden för olivolja och bordsoliver ([1]).

Om en medlemsstat beslutar att tillämpa en högre koefficient än 0,6 som fastställs i bilaga VII(H) får den hålla inne högst 10 procent av andelen olivolja i det nationella tak som avses i artikel 41 för att säkerställa gemenskapsfinansiering av de arbetsprogram som avses i det första stycket. Detta högsta belopp skall fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2.

KAPITEL 10c

TOBAKSSTÖD

Artikel 110j

Räckvidd

För skördeåren 2006, 2007, 2008 och 2009 får stöd beviljas jordbrukare som producerar råtobak med KN-nummer 2401, enligt de villkor som anges i det här kapitlet.

Artikel 110k

Villkor för stödberättigande

Stödet skall beviljas jordbrukare som fick tobaksstöd i enlighet med förordning (EEG) 2075/92 kalenderåren 2000, 2001, och 2002, samt till jordbrukare som erhöll kvoter för tobaksproduktion under perioden 1 januari 2002–31 december 2005. Utbetalningen av detta stöd skall ske med följande villkor:

a) Tobaken skall komma från ett produktionsområde som avses i bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 2848/98 ([2]).

b) Kvalitetskraven i förordning (EG) nr 2848/98 skall uppfyllas.

c) Jordbrukarens leverans av bladtobak till det företag som utför den första beredningen skall ske enligt ett odlingsavtal.

d) Utbetalningen skall ske på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna säkerställs och/eller i enlighet med objektiva kriterier som

([1]) EGT L 358, 31.12.1998, s. 17. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1983/2002 (EGT L 306, 8.11.2002, s. 8).

([2]) EGT L 200, 8.8.1977, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

▼M2

att tobaksproducenterna är lokaliserade i ett mål 1-område eller produktion av sorter av en viss kvalitet.

Artikel 110l

Belopp

1. Om en koefficient på 0,6, som grundas på tillämpningen av koefficienten 0,4 som avses i bilaga VII(I) tillämpas, skall det högsta beloppet för det sammanlagda stödet, inklusive de belopp som skall föras över till Gemenskapens tobaksfond enligt artikel 110m, vara följande:

	2006–2009 miljoner euro
Belgien	2,374
Tyskland	21,287
Grekland	227,331
Spanien	70,599
Frankrike	48,217
Italien	200,821
Österrike	0,606
Portugal	10,161

Om medlemsstaterna beslutar att sänka koefficienten på 0,6 skall de högsta stödbelopp som anges i ovanstående tabell, samt i bilaga VIII, anpassas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2.

Artikel 110m

Överföring till gemenskapens tobaksfond

Ett belopp på 4 % för kalenderåret 2006, och på 5 % för kalenderåret 2007, av det stöd som beviljas enligt det här kapitlet skall finansiera sådana informationsåtgärder under Gemenskapens tobaksfond som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 2075/92.

KAPITEL 10d

AREALSTÖD FÖR HUMLE

Artikel 110n

Räckvidd

Stöd skall beviljas jordbrukare som producerar humle med KN-nummer 1210, enligt de villkor som anges i det här kapitlet.

Artikel 110o

Stödberättigande

Stödberättigande områden skall vara sådana områden

— som ligger i de produktionsområden för humle som kommissionen offentliggjort enligt artikel 6.2 i rådets förordning (EEG) nr 1784/77 ([1]),

— som är planterade med humle, och

— som skördas.

([1]) Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

▼B

KAPITEL 11

TACK- OCH GETBIDRAG

Artikel 111

Tillämpningsområde

För det fall artikel 67 tillämpas skall medlemsstaterna på årsbasis bevilja bidrag eller ytterligare betalningar till jordbrukare som föder upp får och getter enligt villkoren i detta kapitel, såvida inte annat föreskrivs.

Artikel 112

Definitioner

I detta kapitel avses med

a) *tacka*: får av honkön som har lammat minst en gång eller är minst ett år,

b) *honget*: get av honkön som har fått killingar minst en gång eller är minst ett år.

Artikel 113

Tack- och getbidrag

1. En jordbrukare som håller tackor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (tackbidrag).

2. En jordbrukare som håller hongetter på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan få rätt att erhålla bidrag för detta (getbidrag). Detta bidrag skall beviljas jordbrukare i särskilda områden, där produktionen uppfyller följande båda villkor:

a) Getuppfödningen har som huvudsakligt syfte att producera getkött.

b) Metoderna för får- och getuppfödning är snarlika.

En förteckning över sådana områden skall upprättas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

3. Tackbidraget och getbidraget skall beviljas i form av en årlig utbetalning per stödberättigande djur, kalenderår och jordbrukare inom individuella tak. Det minsta antalet djur för vilka en bidragsansökan lämnas in skall beslutas av medlemsstaten. Detta minimiantal skall uppgå till minst 10 eller högst 50.

4. Bidragsbeloppet per tacka skall vara 21 euro. För jordbrukare som saluför fårmjölk eller produkter av fårmjölk skall bidraget per tacka dock vara 16,8 euro.

5. Bidragsbeloppet per honget skall vara 16,8 euro.

Artikel 114

Tilläggsbidrag

1. Ett tilläggsbidrag skall utbetalas till jordbrukare i områden där får- och getproduktion är en traditionell verksamhet eller väsentligt bidrar till landsbygdens ekonomi. Medlemsstaterna skall fastställa vilka dessa områden är. Tilläggsbidraget skall under alla omständigheter endast beviljas jordbrukare med ett jordbruksföretag där minst 50 % av den yta som används för jordbruk ligger i mindre gynnade områden enligt definitionen i förordning (EG) nr 1257/1999.

2. Tilläggsbidraget skall också beviljas jordbrukare som tillämpar växling av betesområde under följande förutsättningar:

a) Minst 90 % av de djur för vilka bidrag betalas ut betar under minst 90 dagar i följd i ett stödberättigande område enligt punkt 1.

b) Jordbruksföretagets huvudbyggnad ligger i ett väldefinierat geografiskt område, för vilket medlemsstaten har fastställt att växling av betesområde är en traditionell metod för får- och/eller

▼B

getuppfödning och att det är nödvändigt att djuren förflyttas på grund av otillräcklig fodertillgång under tiden för växling av betesområde.

3. Tilläggsbidraget skall vara 7 euro per tacka och honget. Det skall beviljas på samma villkor som de som gäller för beviljande av tack- och getbidrag.

Artikel 115

Gemensamma bestämmelser

1. Bidragen skall utbetalas till jordbrukarna på grundval av det antal tackor och/eller hongetter som producenten hållit på sitt jordbruksföretag under en minimiperiod, vilken skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2.

2. När en förordning med nya regler om identifiering och registrering av får och getter börjar gälla skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med dessa regler för att få rätt till bidrag.

Artikel 116

Individuella tak

1. Den 1 januari 2005 skall det individuella tak per jordbrukare som avses i artikel 113.3 motsvara det antal bidragsrättigheter som denne innehade den 31 december 2004 i enlighet med gällande gemenskapsregler.

▼M1

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att totalbeloppet av bidragsrättigheterna på deras territorium inte överskrider de nationella tak som anges i punkt 4 och att de nationella reserver som anges i artikel 118 kan bibehållas.

Utom i de fall då artikel 143b tillämpas skall de nya medlemsstaterna senast ett år efter anslutningsdatumet ha fördelat individuella tak till producenterna och skall ha upprättat nationella reserver av totalantalet rättigheter till det stöd som har reserverats för dessa nya medlemsstater enligt punkt 4.

Efter utgången av tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 143b och i de fall då artikel 67 tillämpas skall tilldelningen av individuella tak till producenterna och upprättandet av nationella reserver enligt andra stycket äga rum senast före slutet av det första år för vilket gårdsstödsystemet tillämpas.

▼B

3. Bidragsrättigheter som har dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som vidtagits enligt punkt 2 skall upphävas.

▼M1

4. Följande tak skall gälla:

Medlemsstat	Rättigheter (x 1 000)
Belgien	70
Tjeckien	66,733
Danmark	104
Tyskland	2 432
Estland	48
Grekland	11 023
Spanien	19 580
Frankrike	7 842
Irland	4 956
Italien	9 575
Cypern	472,401
Lettland	18,437

▼M1

Medlemsstat	Rättigheter (x 1 000)
Litauen	17,304
Luxemburg	4
Ungern	1 146
Malta	8,485
Nederländerna	930
Österrike	206
Polen	335,88
Portugal (*)	2 690
Slovenien	84,909
Slovakien	305,756
Finland	80
Sverige	180
Förenade kungariket	19 492
Totalt	81 667,905

(*) Skall ampassas när förordning (EC) nr1017/97 upphör att gälla.

▼B

Artikel 117

Överlåtelse av bidragsrättigheter

1. Om en jordbrukare säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag, får denne överlåta alla sina bidragsrättigheter till den som övertar jordbruksföretaget.

2. En jordbrukare får även, helt eller delvis, överlåta sina rättigheter till andra jordbrukare, utan att överlåta sitt jordbruksföretag.

Överlåts inte företaget utan bara bidragsrättigheter, skall en del av de överlåtna rättigheterna (högst 15 %) utan kompensation återlämnas för gratis omfördelning till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget.

Medlemsstaterna kan förvärva bidragsrättigheter från jordbrukare som frivilligt går med på att, helt eller delvis, avstå från sina rättigheter. I detta fall kan betalning för förvärvande av sådana rättigheter göras till dessa jordbrukare antingen från nationella budgetar eller i enlighet med artikel 119.2 femte strecksatsen.

Med avvikelse från punkt 1 och under vederbörligen motiverade omständigheter kan medlemsstaterna föreskriva att överföringen av rättigheterna skall utföras via den nationella reserven, om jordbruksföretaget säljs eller överförs på annat sätt.

3. Medlemsstaterna får vidta de åtgärder som krävs för att undvika att bidragsrättigheter flyttas från känsliga områden eller regioner, där fårproduktion är särskilt viktig för den lokala ekonomin.

4. Medlemsstaterna får tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som jordbrukaren själv inte har för avsikt att använda, före en tidpunkt som de skall fastställa.

Artikel 118

Nationell reserv

1. Varje medlemsstat skall ha en nationell reserv av bidragsrättigheter.

2. Bidragsrättigheter som dras in enligt artikel 117.2 eller andra gemenskapsbestämmelser skall överföras till den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna får på årsbasis fördela bidragsrättigheter till jordbrukare inom gränserna för sina nationella reserver. Vid fördel-

▼B

ningen skall de ge företräde särskilt till nytillkomna jordbrukare, unga jordbrukare eller andra prioriterade jordbrukare.

Artikel 119

Ytterligare betalningar

1. Medlemsstaterna skall på årsbasis göra ytterligare betalningar som uppgår till de totalbelopp som fastställs i punkt 3 i denna artikel.

När artikel 71 tillämpas får medlemsstaterna besluta att komplettera de totalbelopp som fastställs i punkt 3 i denna artikel genom att minska beloppen för de betalningar som avses i artikel 113. Minskningen av beloppen, vilken får tillämpas på regional grund, får inte överstiga en euro.

Betalningarna skall göras på årsbasis enligt objektiva kriterier, däribland relevanta produktionsstrukturer och produktionsvillkor, och på ett sådant sätt att likvärdig behandling mellan producenterna garanteras och snedvridning av marknaden och konkurrensen undviks. Dessutom skall sådana utbetalningar inte kopplas till variationer i marknadspriserna. De får göras på regional grund.

2. Betalningarna kan särskilt inbegripa följande:

— Betalningar till jordbrukare som ägnar sig åt vissa typer av produktion som är viktig för den lokala ekonomin eller miljöskyddet, särskilt sådana typer av produktion som berör kvaliteten.

— En ökning av det bidrag som fastställs i artikel 113. De ytterligare beloppen kan underkastas krav på djurtäthet som skall fastställas av medlemsstaten beroende på de lokala förhållandena.

— Stöd till omstrukturering av jordbruksföretag eller utveckling av producentorganisationer.

— Arealstöd till jordbrukarna vilket skall beviljas per hektar foderareal som en jordbrukare har tillgång till under det berörda kalenderåret och för vilken inget stöd äskas för samma år enligt stödsystemet för jordbrukare som odlar vissa jordbruksgrödor, enligt stödsystemet för torkat foder eller enligt gemenskapens stödsystem för andra permanenta grödor eller trädgårdsgrödor.

— Betalningar till jordbrukare som överlåter sina rättigheter frivilligt i enlighet med artikel 117.2.

— Stöd till förbättring och rationalisering av bearbetningen och saluföringen av får- och getkött.

▼M1

3. Följande totalbelopp skall gälla:

(uttryckt i tusental euro)

Belgien	64
Tjeckien	71
Danmark	79
Tyskland	1 793
Estland	51
Grekland	8 767
Spanien	18 827
Frankrike	7 083
Irland	4 875
Italien	6 920

▼M1

(uttryckt i tusental euro)

Cypern	441
Lettland	19
Litauen	18
Luxemburg	4
Ungern	1 212
Malta	9
Nederländerna	743
Österrike	185
Polen	355
Portugal	2 275
Slovenien	86
Slovakien	323
Finland	61
Sverige	162
Förenade kungariket	20 162

4. I de nya medlemsstaterna skall totalbeloppen tillämpas i enlighet med den tabell för höjningar som anges i artikel 143a.

▼B

Artikel 120

Tak

Det totala beloppet för varje bidrag eller ytterligare betalning får inte överstiga det tak som kommissionen fastställt enligt artikel 64.2.

Om det totala beloppet av ansökt stöd överskrider det fastställda taket, skall stödet per jordbrukare minskas proportionellt under det året.

KAPITEL 12

NÖTKÖTTSBIDRAG

Artikel 121

Tillämpningsområde

För det fall artikel 68 tillämpas skall medlemsstaterna, såvida inte annat föreskrivs, bevilja det eller de bidrag som berörda medlemsstater väljer i enlighet med den artikeln.

Artikel 122

Definitioner

I detta kapitel avses med

a) *region*: en medlemsstat eller en region i en medlemsstat, enligt den berörda medlemsstatens val,

b) *tjur*: ett ej kastrerat handjur av nötkreatur,

c) *stut*: ett kastrerat handjur av nötkreatur,

▼B

d) *am- och diko*: en ko som tillhör en köttras eller som är framavlad genom en korsning med en köttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion,

e) *kviga*: ett hondjur av nötkreatur som är åtta månader eller äldre och som ännu inte har kalvat.

Artikel 123

Särskilt bidrag

1. En jordbrukare som håller handjur av nötkreatur på sitt jordbruksföretag får efter ansökan beviljas ett särskilt bidrag. Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per jordbruksföretag inom gränserna för regionala tak för högst 90 djur i var och en av de åldersklasser som anges i punkt 2.

2. Det särskilda bidraget skall beviljas högst

a) en gång under livstiden för varje tjur från minst nio månaders ålder, eller

b) två gånger under livstiden för varje stut, nämligen

— första gången vid nio månaders ålder,

— andra gången efter det att djuret har nått en ålder av 21 månader.

3. För att berättiga till det särskilda bidraget skall

a) varje djur för vilket bidrag har sökts hållas av jordbrukaren för gödning under en viss period,

b) alla djur fram till slakt eller export omfattas av ett sådant djurpass som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter ([1]) och som skall innehålla alla relevanta upplysningar om dess bidragsstatus eller, om ett sådant pass ej finns att tillgå, ett likvärdigt administrativt dokument.

4. När i en viss region det totala antalet tjurar på minst nio månader och stutar på mellan 9 och 20 månader för vilka bidrag har sökts och som uppfyller kraven för beviljande av det särskilda bidraget överskrider det regionala tak som anges i punkt 8, skall det totala antalet bidragsberättigande djur enligt punkt 2 a och 2 b per jordbrukare och för det aktuella året minskas proportionellt.

I denna artikel avses med regionalt tak det antal djur i en region och per kalenderår som berättigar till det särskilda bidraget.

5. Trots vad som anges i punkterna 1 och 4, får medlemsstaterna

— på grundval av objektiva kriterier som utgör en del av en politik för landsbygdens utveckling och endast på villkor att de skall beakta såväl miljö- som sysselsättningsaspekter, ändra eller avskaffa gränsen på 90 djur per företag och åldersgrupp samt

— om de använder sig av denna rätt, besluta att tillämpa punkt 4 på ett sådant sätt att den sänkning som är nödvändig för att komma ned till det gällande regionala taket inte omfattar sänkningar för små jordbrukare som för det aktuella året inte har lämnat in ansökningar om särskilt bidrag för mer än det minimiantal djur som fastställts av den berörda medlemsstaten.

6. Medlemsstaterna får besluta att bevilja det särskilda bidraget vid tidpunkten för djurets slakt. I detta fall skall för tjurar det ålderskriterium som avses i punkt 2 a ersättas med en minimivikt för slaktkroppen på 185 kg.

Bidraget skall betalas ut eller föras tillbaka till jordbrukarna.

([1]) EGT L 204, 11.8.2000, s. 1.

▼B

Förenade kungariket skall ha rätt att i Nordirland tillämpa en annan ordning för det särskilda bidraget än den som tillämpas i resten av landet.

7. Beloppen för det särskilda bidraget skall fastställas till följande

a) 210 euro per stödberättigande tjur,

b) 150 euro per stödberättigande stut och åldersklass.

▼M1

8. Följande regionala tak skall gälla:

Belgien	235 149
Tjeckien	244 349
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Estland	18 800
Grekland	143 134
Spanien	713 999 (*)
Frankrike	1 754 732 (**)
Irland	1 077 458
Italien	598 746
Cypern	12 000
Lettland	70 200
Litauen	150 000
Luxemburg	18 962
Ungern	94 620
Malta	3 201
Nederländerna	157 932
Österrike	373 400
Polen	926 000
Portugal	175 075 (***) (****)
Slovenien	92 276
Slovakien	78 348
Finland	250 000
Sverige	250 000
Förenade kungariket	1 419 811 (*****)

(*) Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1454/2001.
(**) Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1452/2001.
(***) Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1453/2001.
(****) Skall anpassas när förordning (EG) nr 1017/94 upphör att gälla.
(*****) Detta tak skall tillfälligt ökas med 100 000 djur till 1 519 811 till dess att levande djur som är yngre än sex månader får exporteras.

▼B

Artikel 124

Säsongsutjämningsbidrag

1. Om vid tillämpning av artikel 71 antalet stutar i en medlemsstat

a) vilka slaktas under ett visst år överskrider 60 % av det totala antalet under året slaktade handjur av nötkreatur, och

b) om det antal som slaktas under perioden 1 september-30 november under ett visst år, överskrider 35 % av det totala antalet under året slaktade stutar,

får jordbrukarna efter ansökan beviljas ett tilläggsbidrag utöver det särskilda bidraget (säsongsutjämningsbidrag). Om emellertid båda de

▼B

gränser för beviljande av bidraget som avses ovan uppnås i Irland eller Nordirland skall bidraget tillämpas i Irland och Nordirland.

Vid tillämpning av denna artikel i Förenade kungariket skall Nordirland betraktas som en separat enhet.

2. Beloppet på detta bidrag skall vara

— 72,45 euro per djur som slaktas under de första 15 veckorna ett visst år,

— 54,34 euro per djur som slaktas under veckorna 16 och 17 ett visst år,

— 36,23 euro per djur som slaktas under veckorna 18-21 ett visst år, och

— 18,11 euro per djur som slaktas under veckorna 22 och 23 ett visst år.

3. Om det antal som avses i punkt 1 b inte uppnås, med beaktande av den näst sista meningen i nämnda punkt, kan de medlemsstater i vilka jordbrukarna tidigare erhållit säsongsutjämningsbidrag besluta att bidraget skall beviljas till 60 % av de belopp som anges i punkt 2.

I sådant fall

a) får den berörda medlemsstaten besluta att endast bevilja bidrag för de två eller tre första av de ovan nämnda perioderna,

b) skall den berörda medlemsstaten se till att åtgärden är ekonomiskt neutral under det aktuella budgetåret genom att i enlighet härmed minska

   — beloppet för det särskilda bidragets andra åldersklass för stutar som medlemsstaten beviljar, och/eller

   — den ytterligare betalning som skall göras i enlighet med avsnitt 2, och den skall informera kommissionen om den gjorda minskningen.

Vid tillämpning av denna åtgärd skall Irland och Nordirland betraktas som en enhet vid beräkningen av den nivå som anges i punkt 1 a och följaktligen även vid fastställande av vilka djur som berättigar till bidraget.

4. För att avgöra om de procentsatser som anges i denna artikel har överskridits skall hänsyn tas till den slakt som har utförts under det andra året före det år då det bidragsberättigande djuret slaktas.

Artikel 125

Am- och dikobidrag

1. Jordbrukare som håller am- och dikor på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas bidrag för hållande av am- och dikor (am- och dikobidrag). Det skall beviljas i form av ett årligt bidrag per kalenderår och per jordbrukare inom gränserna för individuella tak.

2. Am- och dikobidraget skall beviljas till varje jordbrukare som

a) inte levererar mjölk eller mjölkprodukter från sitt företag under de tolv månader som följer den dag då ansökan inlämnas.

   Dock får bidraget beviljas om leveranser av mjölk eller mjölkprodukter sker direkt från jordbruksföretag till konsument.

b) levererar mjölk eller mjölkprodukter vars totala individuella referenskvantitet enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 inte överskrider 120 000 kg. Medlemsstaterna får emellertid besluta om att ändra eller avskaffa denna kvantitativa gräns på grundval av objektiva kriterier, som de skall ställa upp,

förutsatt att jordbrukaren under minst sex månader i följd räknat från den dag ansökan inlämnas håller ett antal am- och dikor som motsvarar minst 60 % och kvigor som motsvarar högst 40 % av det antal för vilket bidraget söktes.

▼B

I syfte att fastställa antalet stödberättigande djur enligt punkterna a och b i första stycket i punkt 2 i denna artikel skall det konstateras om korna tillhör en am- och dikobesättning eller en mjölkkobesättning på grundval av stödmottagarens individuella referenskvantitet i enlighet med artikel 95.2 och den genomsnittliga mjölkavkastningen.

3. Jordbrukarens rätt till bidraget skall begränsas genom tillämpning av ett individuellt tak i enlighet med artikel 126.

4. Bidragsbeloppet per stödberättigande djur skall fastställas till 200 euro.

5. Om artikel 68 i tillämpas får medlemsstaterna bevilja ett tilläggsbidrag för am- och dikor på upp till 50 euro per djur, förutsatt att ingen diskriminering orsakas bland kreatursuppfödarna i den berörda medlemsstaten.

När det gäller jordbruksföretag som ligger i en region enligt definitionen i artiklarna 3 och 6 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna [1] skall de första 24,15 euro per djur av detta tilläggsbidrag finansieras av garantisektionen av EUGFJ (Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket).

När det gäller jordbruksföretag som ligger utspridda på en medlemsstats territorium och om det i kreatursbesättningarna i den berörda medlemsstaten finns en stor andel am- och dikor som utgör minst 30 % av det totala antalet kor, och om minst 30 % av de handjur som slaktas hör till konformationsklass S och E, skall garantisektionen av EUGFJ helt finansiera tilläggsbidraget. Överskridande av dessa procentsatser skall fastställas på grundval av genomsnittet av de två senaste åren som föregår det år för vilket bidraget beviljas.

6. Vid tillämpningen av denna artikel skall endast sådana kvigor som tillhör en köttras eller som är framavlade genom en korsning med en köttras och som ingår i en besättning som är avsedd för uppfödning av kalvar för köttproduktion beaktas.

Artikel 126

Individuella tak för am- och dikor

▼M1

1. Ett stöd skall beviljas varje jordbrukare med am- och dikor inom gränserna för de individuella tak som fastställs enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1254/1999 eller andra stycket i punkt 2.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att totalbeloppet av bidragsrättigheterna på deras territorium inte överskrider de nationella tak som anges i punkt 5 och att de nationella reserver som anges i artikel 128 kan bibehållas.

Utom i de fall då artikel 143b tillämpas skall de nya medlemsstaterna senast ett år efter anslutningsdatumet ha fördelat individuella tak till producenterna och skall ha upprättat nationella reserver av totalantalet rättigheter till det stöd som har reserverats för dessa medlemsstater enligt punkt 5.

Efter utgången av tillämpningsperioden för systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 143b och i de fall då artikel 68.2 a i tillämpas skall tilldelningen av individuella tak till producenterna och upprättandet av nationella reserver enligt andra stycket äga rum senast före slutet av det första år för vilket gårdsstödsystemet tillämpas.

▼B

3. Om den justering som avses i punkt 2 kräver en minskning av de individuella tak som innehas av jordbrukare skall den göras utan kompensationsstöd och beslutas på grundval av objektiva kriterier, som särskilt skall innefatta

[1] EGT L 161, 26.6.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1105/2003 (EUT L 158, 27.6.2003, s, 3).

▼B

— den takt i vilken jordbrukarna har använt sina individuella tak under de tre referensåren före år 2000,

— genomförande av ett investerings- eller extensifieringsprogram i nötköttssektorn,

— särskilda naturliga omständigheter eller tillämpningen av sanktioner, som resulterar i utebliven eller nedsatt utbetalning av bidraget under åtminstone ett referensår,

— ytterligare exceptionella omständigheter som resulterar i att betalningarna för minst ett referensår inte överensstämmer med den faktiska situation som fastställts under de föregående åren.

4. Bidragsrättigheter som dragits tillbaka i enlighet med den åtgärd som anges i punkt 2 skall upphävas.

▼M1

5. Följande nationella tak skall gälla:

Belgien	394 253
Tjeckien (*)	90 300
Danmark	112 932
Tyskland	639 535
Estland (*)	13 416
Grekland	138 005
Spanien (**)	1 441 539
Frankrike (***)	3 779 866
Irland	1 102 620
Italien	621 611
Cypern (*)	500
Lettland (*)	19 368
Litauen (*)	47 232
Luxemburg	18 537
Ungern (*)	117 000
Malta (*)	454
Nederländerna	63 236
Österrike	375 000
Polen (*)	325 581
Portugal (****) (*****)	416 539
Slovenien (*)	86 384
Slovakien (*)	28 080
Finland	55 000
Sverige	155 000
Förenade kungariket	1 699 511

(*) Skall tillämpas från och med anslutningsdatumet.

(**) Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1454/2001.

(***) Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1452/2001.

(****) Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1453/2001.

(*****) Skall, när förordning (EG) nr 1017/94 upphör att gälla, höjas med de bidrag som följer av tillämpning av den förordningen åren 2003 och 2004.

▼B

Artikel 127

Överlåtelse av bidragsrättigheter

1. Om en jordbrukare säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag får han överlåta alla sina rättigheter till am- och dikobidrag till den person som övertar jordbruksföretaget. Han får

▼B

också helt eller delvis överlåta sina rättigheter till andra jordbrukare utan att överlåta jordbruksföretaget.

I fall av överlåtelse av bidragsrättigheter utan överlåtelse av företaget skall en del av de överlåtna rättigheterna, vilken inte får vara större än 15 %, utan kompensation återlämnas till den nationella reserven i den medlemsstat där företaget är beläget, för att delas ut gratis.

2. Medlemsstaterna

a) skall vidta nödvändiga åtgärder för att hindra att bidragsrättigheterna överlåts till områden utanför känsliga områden eller regioner där nötköttsproduktionen är särskilt viktig för den lokala ekonomin,

b) får bestämma att en överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av företaget skall ske antingen direkt mellan jordbrukarna eller via den nationella reserven.

3. Medlemsstaterna får, före en tidpunkt som skall fastställas, tillåta tillfälliga överlåtelser av den del av bidragsrättigheterna som den jordbrukare som innehar dem inte själv har för avsikt att använda.

Artikel 128

Den nationella reserven am- och dikobidragsrättigheter

1. Varje medlemsstat skall ha en nationell reserv av rättigheter till am- och dikobidrag.

2. Alla bidragsrättigheter som dras tillbaka enligt artikel 127.1 eller andra gemenskapsföreskrifter skall läggas till denna nationella reserv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 126.4.

3. Medlemsstaterna skall använda sina nationella reserver för att inom dessa reservers gränser tilldela bidragsrättigheter, särskilt till nystartare, unga jordbrukare och andra prioriterade jordbrukare.

Artikel 129

Kvigor

1. Trots vad som föreskrivs i artikel 125.3 får medlemsstaterna där mer än 60 % av am- och dikorna samt kvigorna hålls i sådana bergsområden som avses i artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 besluta att hålla beviljandet av am- och dikobidrag för kvigor avskilt från bidraget för am- och dikor inom ramen för ett särskilt nationellt tak som den berörda medlemsstaten själv skall fastställa.

Detta särskilda nationella tak får inte överskrida 40 % av det nationella tak som fastställs för den berörda medlemsstaten i artikel 126.5. Det nationella taket skall minskas med ett belopp som är lika stort som det särskilda nationella taket. Om det, i en medlemsstat som utövar sin rätt enligt denna punkt, visar sig att det totala antalet kvigor för vilka ansökningar har gjorts, och som uppfyller villkoren för beviljande av am- och dikobidraget, överskrider det separata nationella taket skall antalet berättigande kvigor per jordbrukare för detta år minskas i proportion därmed.

2. Vid tillämpningen av denna artikel skall endast sådana kvigor som tillhör en köttras eller som är framavlade genom en korsning med en köttras beaktas.

Artikel 130

Slaktbidrag

1. En jordbrukare som håller nötkreatur på sitt jordbruksföretag kan efter ansökan beviljas slaktbidrag. Det skall beviljas vid slakt av bidragsberättigande djur eller vid export av sådana till ett tredje land och inom vissa nationella tak som skall fastställas.

Följande kategorier berättigar till slaktbidrag

a) tjurar, stutar, kor och kvigor från åtta månaders ålder,

▼B

b) kalvar som är äldre än 1 månad och yngre än åtta månader och som har en slaktvikt upp till 185 kg,

om de har hållits av jordbrukaren under en period som skall fastställas.

2. Bidragsbeloppet skall fastställas enligt följande:

a) 80 euro per stödberättigande djur enligt punkt 1 a.

b) 50 euro per stödberättigande djur enligt punkt 1 b.

3. De nationella tak som avses i punkt 1 skall upprättas per medlemsstat och separat för båda de djurgrupper som anges i punkt 1 a och 1 b. Varje tak skall motsvara antalet djur av var och en av dessa två grupper som slaktades under 1995 i den berörda medlemsstaten, till vilka skall läggas de djur som exporterades till tredje land, enligt uppgifter från Eurostat eller någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för det året.

▼M1

För de nya medlemsstaterna skall de nationella taken vara de som framgår av följande tabell.

	Tjurar, stutar, kor och kvigor	Kalvar som är äldre än 1 månad och yngre än 8 månader och som har en slaktvikt på upp till 185 kg
Tjeckien	483 382	27 380
Estland	107 813	30 000
Cypern	21 000	—
Lettland	124 320	53 280
Litauen	367 484	244 200
Ungern	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polen	1 815 430	839 518
Slovenien	161 137	35 852
Slovakien	204 062	62 841

▼B

4. Om det totala antalet djur i en viss medlemsstat, för vilka en ansökan lämnats för en av de två djurgrupperna i punkt 1 a eller 1 b och vilka uppfyller villkoren för beviljande av slaktbidrag, överstiger det nationella tak som har fastställts för den gruppen skall antalet bidragsberättigande djur i den gruppen per jordbrukare för det ifrågavarande året minskas proportionellt.

Artikel 131

Djurtäthetsfaktorn

1. Om artikel 71 tillämpas skall det totala antalet djur som berättigar till det särskilda bidraget och till am- och dikobidraget begränsas genom tillämpning av en djurtäthetsfaktor inom jordbruksföretaget på två djurenheter (DE) per hektar och kalenderår. Denna djurtäthetsfaktor skall vara 1,8 DE från och med den 1 januari 2003. Djurtäthetsfaktorn skall uttryckas i DE per arealenhet av den grovfoderareal som används till foder till jordbruksföretagets djur. En jordbrukare skall dock medges undantag från tillämpningen av denna djurtäthetsfaktor om det antal djur på hans jordbruksföretag som skall användas vid beräkning av djurtätheten är högst 15 DE.

2. Vid fastställande av djurtäthetsfaktorn på jordbruksföretaget skall följande beaktas:

a) Handjur av nötkreatur, am- och dikor och kvigor, får och/eller getter för vilka bidragsansökningar har gjorts samt de mjölkkor som behövs för att producera den totala referenskvantitet av mjölk som har

▼B

tilldelats jordbrukaren. Antalet djur skall räknas om till DE med hjälp av följande omräkningstabell:

Handjur av nötkreatur och kvigor äldre än 24 månader, am- och dikor, mjölkkor	1,0 DE
Handjur av nötkreatur och kvigor mellan 6-24 månader	0,6 DE
Får	0,15 DE
Getter	0,15 DE

b) Grovfoderareal, vilket innebär den areal på företaget som är tillgänglig för uppfödning av nötkreatur och får eller getter under hela kalenderåret. Grovfoderarealen får inte omfatta

— byggnader, skog, dammar, vägar,

— arealer som används till andra grödor som omfattas av ordningar för gemenskapsstöd eller till permanenta grödor eller trädgårdsgrödor, utom permanent betesmark för vilken arealstöd beviljas i enlighet med artikel 136 eller, i tillämpliga fall, artikel 96,

— arealer som omfattas av samma stödsystem som det som gäller för jordbrukare som odlar vissa jordbruksgrödor och som används för stödordningen för torkat foder eller som omfattas av en nationell ordning eller en gemenskapsordning för arealuttag.

Grovfoderareal skall omfatta arealer som brukas gemensamt och arealer som används till blandad odling.

Artikel 132

Extensifieringsstöd

1. Vid tillämpning av artikel 71 kan jordbrukare som erhåller det särskilda bidraget och/eller am- och dikobidraget vara berättigade till extensifieringsstöd.

2. Extensifieringsstödet skall uppgå till 100 euro per beviljat särskilt bidrag och am- och dikobidrag förutsatt att djurtätheten på det berörda företaget under det berörda kalenderåret är mindre än eller lika med 1,4 DE per hektar.

Medlemsstaterna får dock besluta att bevilja extensifieringsstöd som uppgår till ett belopp på 40 euro vid en djurtäthet på 1,4 DE per hektar eller mer eller högst 1,8 DE per hektar och till ett belopp på 80 euro vid en djurtäthet under 1,4 DE per hektar.

3. Vid tillämpning av punkt 2 skall,

a) trots vad som sägs i artikel 131.2 a, djurtätheten på jordbruksföretagen fastställas med beaktande av de handjur av nötkreatur, kor, och kvigor som finns där under det berörda kalenderåret, samt till de får och/eller getter för vilka ansökningar om bidrag har lämnats in för samma kalenderår och antalet djur skall omräknas till DE med hjälp av den omräkningstabell som anges i artikel 131.2 a,

b) utan att det påverkar tillämpningen av artikel 131.2 b, skall arealer som används för produktion av jordbruksgrödor enligt definitionen i bilaga IX inte anses vara ”grovfoderareal”,

c) den grovfoderareal som skall beaktas vid beräkningen av djurtätheten bestå av minst 50 % betesmark.

Medlemsstaterna skall definiera vad som avses med betesmark. Definitionen skall åtminstone innehålla kriteriet att betesmark skall vara gräsmark som enligt lokal jordbrukspraxis anses vara avsedd för betande nötkreatur och/eller får. Detta skall dock inte utesluta blandad användning av betesmarken under samma år (bete, hö, gräsensilage).

4. Utan att kraven på djurtäthet i punkt 2 i denna artikel åsidosätts skall jordbrukare i medlemsstater där mer än 50 % av mjölken produceras i bergsområden enligt definitionen i artikel 18 i förordning (EG) nr 1257/1999 och vars jordbruksföretag är belägna i sådana

▼B

områden, erhålla extensifieringsstöd enligt den punkten för mjölkkor som hålls där.

5. I enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 skall kommissionen vid behov justera de belopp som anges i punkt 2 i denna artikel med särskild hänsyn till det antal djur som berättigar till stöd för föregående kalenderår.

Artikel 133

Ytterligare betalningar

1. Vid tillämpning av artikel 71 skall medlemsstaterna, på årsbasis, till de jordbrukare som finns på deras territorium bevilja ytterligare betalningar som uppgår till de totala belopp som anges i punkt 3 i denna artikel. Sådana betalningar skall göras i enlighet med objektiva kriterier som framför allt innefattar särskilda produktionsstrukturer och produktionsvillkor och på ett sådant sätt att likabehandling av jordbrukarna säkerställs och att störningar på marknaden och konkurrenssnedvridningar undviks. Dessa betalningar får inte heller kopplas till fluktuationer i marknadspriserna.

2. Ytterligare betalningar kan ske i form av stöd per djur och/eller arealstöd.

▼M1

3. Följande totalbelopp skall gälla:

(uttryckt i miljoner euro)

Belgien	39,4
Tjeckien	8,776017
Danmark	11,8
Tyskland	88,4
Estland	1,13451
Grekland	3,8
Spanien	33,1
Frankrike	93,4
Irland	31,4
Italien	65,6
Cypern	0,308945
Lettland	1,33068
Litauen	4,942267
Luxemburg	3,4
Ungern	2,936076
Malta	0,0637
Nederländerna	25,3
Österrike	12,0
Polen	27,3
Portugal	6,2
Slovenien	2,964780
Slovakien	4,500535
Finland	6,2
Sverige	9,2
Förenade kungariket	63,8

▼B

Artikel 134

Stöd per djur

1. Stöd per djur får beviljas för

a) handjur av nötkreatur,

b) am- och dikor,

c) mjölkkor,

d) kvigor.

2. Stöd per djur får beviljas som tilläggsbelopp per slaktbidragsenhet enligt artikel 130, med undantag för kalvar. I övriga fall skall beviljandet av stöd per djur vara föremål för

a) de särskilda villkor som anges i artikel 135,

b) särskilda krav på djurtäthet, som skall fastställas av medlemsstaterna.

3. De särskilda kraven på djurtäthet skall fastställas

— på grundval av den grovfoderareal som avses i artikel 131.2b, med undantag för de arealer för vilka stöd beviljas i enlighet med bestämmelserna i artikel 136, och

— med särskild hänsyn till de miljökonsekvenser som produktionstypen i fråga har, känsligheten hos den mark där boskapen föds upp och de åtgärder som har genomförts i syfte att stabilisera eller förbättra miljöförhållandena för marken.

Artikel 135

Villkoren för stöd per djur

1. Stöd per handjur av nötkreatur får beviljas per kalenderår för högst ett antal djur i en medlemsstat

— som är likvärdigt med det regionala taket i den berörda medlemsstaten enligt artikel 123.8, eller

— som är likvärdigt med antalet handjur av nötkreatur för vilka bidrag beviljades 1997, eller

— som är likvärdigt med det genomsnittliga antalet slaktade handjur av nötkreatur under 1997, 1998 och 1999 enligt uppgifter för dessa år från Eurostat eller någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för dessa år, eller

▼M1

— för de nya medlemsstaterna: som är lika med de tak som anges i artikel 123.8 eller med det genomsnittliga antalet slaktade handjur av nötkreatur under åren 2001, 2002 och 2003 enligt statistik för dessa år från Eurostat eller någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för dessa år.

▼B

Medlemsstaterna får även föreskriva en gräns för antalet handjur av nötkreatur per företag som skall fastställas av medlemsstaten på nationell eller regional basis.

Endast handjur av nötkreatur från åtta månaders ålder skall vara bidragsberättigande. Om stöd per djur beviljas vid slakttillfället får medlemsstaterna fatta beslut om att ersätta detta villkor med en minsta slaktvikt på 180 kg.

2. Stöd per am- och diko och kviga som berättigar till am- och dikobidrag enligt artikel 125.4 och artikel 129 får endast beviljas som ett extra bidrag per am- och dikobidragsenhet enligt artikel 125.4.

3. Stöd per mjölkko får endast beviljas som ett belopp per ton bidragsberättigande individuell referenskvantitet på jordbruksföretaget, vilket skall fastställas i enlighet med artikel 95.2.

Artikel 134.2 b skall inte tillämpas.

▼B

4. Stöd per djur för andra kvigor än dem som avses i punkt 2 får beviljas per medlemsstat och kalenderår för högst ett antal kvigor som motsvarar det genomsnittliga antalet slaktade kvigor under 1997, 1998 och 1999 enligt uppgifter för dessa år från Eurostat eller enligt någon annan av kommissionen godkänd officiell statistisk information för dessa år. ►M1 För de nya medlemsstaterna skall referensåren vara 2001, 2002 och 2003. ◄

Artikel 136

Arealstöd

1. Arealstöd skall beviljas per hektar permanent betesmark

a) som är tillgänglig för en jordbrukare under det aktuella kalenderåret,

b) som inte används för att följa de särskilda krav på djurtäthet som anges i artikel 134.3, och

c) för vilken inget stöd begärs för samma år enligt det stödsystem som fastställs för jordbrukare som odlar vissa jordbruksgrödor, enligt stödsystemet för torkat foder eller enligt gemenskapens stödprogram för andra permanenta grödor eller trädgårdsgrödor.

2. Den areal permanent betesmark i en region för vilken arealstöd får beviljas får inte överskrida den relevanta regionala basarealen.

Regionala basarealer skall upprättas av medlemsstaterna och skall vara lika stora som det genomsnittliga antal hektar permanent betesmark som är tillgängligt för uppfödning av nötkreatur under åren 1995, 1996 och 1997. ►M1 För de nya medlemsstaterna skall referensåren vara 1999, 2000 och 2001. ◄

3. Det maximala arealstöd per hektar som får beviljas, inklusive, i tillämpliga fall, arealstöd enligt artikel 96, får inte överstiga 350 euro.

▼M1

Artikel 136a

Villkor för tillämpningen i de nya medlemsstaterna

I de nya medlemsstaterna skall de totalbelopp som avses i artikel 133.3 och det maximala arealstöd per hektar på 350 euro som avses i artikel 136.3 tillämpas enligt den tabell för höjningar som anges i artikel 143a.

▼B

Artikel 137

Överlämnande av uppgifter

Varje ändring av nationella arrangemang i fråga om beviljandet av ytterligare betalningar skall meddelas kommissionen senast en månad efter det de antagits.

Artikel 138

Gemensamma bestämmelser

För att berättiga till direktstöd enligt detta kapitel skall ett djur identifieras och registreras i enlighet med förordning (EG) nr 1760/2000.

Artikel 139

Tak

Summan av beloppen för varje begärd direktstöd enligt detta kapitel får inte överskrida det tak som fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 64.2 och som motsvarar varje komponent direktstöd under det tak som avses i artikel 41. ►M1 För de nya medlemsstaterna skall emellertid det tak som kommissionen fastställer i enlighet med artikel 64.2 motsvara varje komponent direktstöd som berörs i det tak som avses i artikel 71c. ◄

▼B

När det begärda stödets totala belopp överskrider det fastställda taket skall stödet till varje enskild jordbrukare minskas proportionerligt under det året.

Artikel 140

Ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG

1. När restsubstanser av ämnen som är förbjudna enligt rådets direktiv 96/22/EG ([1]) eller när restsubstanser av ämnen, som enligt ovannämnda rättsakt är tillåtna men som används olagligt, upptäcks enligt tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 96/23/EG ([2]) i ett djur från en jordbrukares nötkreatursbestånd eller när ett förbjudet ämne eller produkt, eller ett ämne eller en produkt, som är tillåtet enligt direktiv 96/22/EG men som innehas olagligt, upptäcks på en jordbrukares företag i någon som helst form, skall denne, under det kalenderår då upptäckten görs, inte ha rätt att motta det belopp som avses i bestämmelserna i detta kapitel.

Om överträdelsen upprepas och beroende på hur allvarlig den är får uteslutningsperioden förlängas upp till fem år från och med det år då den upprepade överträdelsen konstaterades.

2. Om ägaren eller innehavaren av djuren förhindrar genomförandet av inspektioner och provtagningar som är nödvändiga för tillämpning av nationella planer för kontroll av restsubstanser samt undersökningar och kontroller som genomförs enligt direktiv 96/23/EG skall de påföljder som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel tillämpas.

KAPITEL 13

STÖD TILL TRINDSÄDESSLAG

Artikel 141

Tillämpningsområde

Vid tillämpning av artikel 71 skall berörda medlemsstater bevilja stöd för produktion av följande trindsädesslag:

a) Linser, annat än utsäde, enligt KN-nummer ex 0713 40 00, andra.

b) Kikärter, annat än utsäde, enligt KN-nummer ex 0713 20 00, andra.

c) Vicker av arterna *Vicia sativa* L. och *Vicia ervilla Willd*. som omfattas av KN-nummer 0713 90 90, (andra).

Artikel 142

Stöd

1. Stödet skall för varje regleringsår beviljas för produktion av de trindsädesslag som avses i artikel 141. Detta börjar den 1 juli och slutar den 30 juni.

För en odlingslott som är föremål för en ansökan om hektarstöd inom ramen för en ordning som finansieras i enlighet med artikel 1.2 b i förordning (EG) nr 1258/1999 kan det stöd som föreskrivs enligt den här ordningen inte utbetalas.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 143 fastställs stödbeloppet per hektar besådd och skördad areal till 181 euro per hektar.

([1]) Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β-agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG, (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).

([2]) Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L, 23.5.1996, s. 10). Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

▼M1

Artikel 143

Tak

Det begärda stödbeloppet får inte överskrida det tak som kommissionen fastställer i enlighet med artikel 64.2 motsvarande den del som avser arealstödet för trindsäd enligt bilaga VI i det nationella tak som avses i artikel 41. För de nya medlemsstaterna skall emellertid det tak som kommissionen fastställer i enlighet med artikel 64.2 motsvara den del av arealstödet för trindsäd, som avses i bilaga VI, i det nationella tak som avses i artikel 71c.

Om det begärda totala stödbeloppet överskrider det fastställda taket skall stödet per jordbrukare minskas proportionellt det året.

▼M2

AVDELNING IVb

ÖVERFÖRINGAR AV MEDEL

Artikel 143d

Överföring av medel till omstrukturering i bomullsproducerande områden

Från och med budgetåret 2007 skall ett belopp på 22 miljoner euro, som motsvarar de genomsnittliga utgifterna för tobak under åren 2000, 2001 och 2002, vara tillgängligt per kalenderår i form av ett extra gemenskapsstöd för åtgärder i bomullsproducerande områden, inom ramen för landsbygdsutvecklingsprogram som finansieras via garantisektionen vid EUGFJ, i enlighet med förordning (EG) nr 1257/1999.

Artikel 143e

Överföring av medel till omstrukturering i tobaksproducerande områden

Från och med budgetåret 2011 skall ett belopp på 484 miljoner euro som motsvarar 50 % av tre års genomsnitt av de totala stöden under åren 2000, 2001 och 2002 för subventionerad tobak vara tillgängligt per kalenderår för de medlemsstater i vilka tobaksproducenterna fått stöd enligt förordning (EG) nr 2075/92 under dessa år i form av ett extra gemenskapsstöd för åtgärder i tobaksproducerande regioner inom ramen för landsbygdsutvecklingsprogram som finansieras via garantisektionen vid EUGFJ, i enlighet med förordning (EG) nr 1257/1999 under 2000, 2001 och 2002.

▼B

AVDELNING V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 144

Förvaltningskommitté för direktstöd

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för direktstöd, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 145

Tillämpningsföreskrifter

Tillämpningsföreskrifter för den här förordningen skall utformas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 144.2. Dessa skall särskilt inbegripa

a) föreskrifter för inrättandet av ett system för jordbruksrådgivning,

b) föreskrifter om uppställande av kriterier för fördelning av belopp som blir tillgängliga genom att modulering tillämpas,

c) föreskrifter för hur stöd skall beviljas enligt den här förordningen, inbegripet villkor för berättigande, datum för ansökningar, bestämmelser för utbetalning och kontroll, kontroll och fastställande av stödrättigheter inklusive varje nödvändig utväxling av uppgifter med medlemsstaterna och fastställande av överskridanden av basarealer eller maximal garantiareal samt detaljerade regler för indragning och omtilldelning av ej använda bidragsrättigheter som fastställts enligt kapitel 11 och 12,

▼M1

d) när det gäller gårdsstödsystemet, detaljerade föreskrifter särskilt om inrättande av en nationell reserv, överföring av rättigheter, definition av fleråriga grödor, permanent betesmark, jordbruksmark och gräsmark, alternativen i kapitlen 5 och 6 i avdelning III och förteckningen över grödor som är tillåtna på den uttagna arealen samt detaljerade föreskrifter för uppfyllande av samförståndsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Förenta staterna om vissa oljeväxtfrön inom ramen för GATT, godkänt genom beslut 93/355/EEG ([1]),

▼B

e) när det gäller durumvete, föreskrifter om kvantiteter av certifierat utsäde och om erkända sorter,

f) när det gäller energigrödor, föreskrifter om definition av grödor som omfattas av systemet, minimikrav för avtal, kontroller i fråga om bearbetad kvantitet och bearbetning på jordbruksföretaget,

g) när det gäller hampa som odlas för framställning av fibrer, föreskrifter om särskilda kontroller och metoder för att fastställa nivåerna av tetrahydrokannabinol inklusive hur de avtal skall slutas och de åtaganden göras som avses i artikel 52,

h) sådana ändringar i bilaga I som kan bli nödvändiga med hänsyn till de kriterier som anges i artikel 1,

▼M1

i) sådana ändringar i bilagorna II, VI, VII, IX, X och XI som kan bli nödvändiga med hänsyn särskilt till ny gemenskapslagstiftning, och, när det gäller bilagorna VIII och VIIIa, vid tillämpning av artikel 62 respektive 71i och, i förekommande fall, efter information från medlemsstaterna rörande den del av referensbeloppen som svarar mot stöd för jordbruksgrödor, liksom även själva takbeloppen, som skall ökas beroende på skillnaden mellan den faktiskt bestämda arealen och den areal för vilken bidrag betalades ut för jordbruksgrödor under 2000 och 2001, med tillämpning av artikel 9.2 och 9.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 ([2]), inom gränsen för basarealerna (eller den maximala garantiarealen i fråga om durumvete) samt med beaktande av den genomsnittliga nationella avkastning som används för beräkningen i bilaga VIII,

▼B

j) de grundläggande funktionerna i identifieringssystemet för jordbruksskiften och hur dessa skall utformas,

k) alla de ändringar som får göras i stödansökningarna och undantag från kravet att lämna in en stödansökan,

([1]) EGT L 147, 18.6.1993, s. 25.
([2]) EGT L 327, 12.12.2001, s. 11.

▼B

l) bestämmelser om vilka uppgifter stödansökningarna åtminstone skall innehålla,

m) bestämmelser om administrativa kontroller, kontroller på plats och kontroller genom fjärranalys,

n) bestämmelser om hur minskning och uteslutning skall tillämpas i de fall där de skyldigheter som avses i artiklarna 3 och 24, inte fullgörs, inklusive fall där minskning och uteslutning inte skall tillämpas,

o) sådana ändringar i bilaga V som kan bli nödvändiga med hänsyn till de kriterier som anges i artikel 26,

p) meddelanden mellan kommissionen och medlemsstaterna,

▼M1

q) åtgärder som är både nödvändiga och vederbörligen motiverade för att akut lösa praktiska och specifika problem, särskilt sådana som hör samman med genomförandet av kapitel 4 i avdelning II och kapitlen 5 och 6 i avdelning III. Sådana åtgärder får avvika från vissa delar av den här förordningen, men bara i den omfattning och under den tid som oundgängligen krävs,

▼M2

r) när det gäller bomull, föreskrifter om

— hur minskningen av stödet enligt artikel 110c.3skall beräknas,

— de godkända branschorganisationerna, särskiltfinansieringen av dem, samt kontroller ochpåföljder,

s) Med hänsyn till det samlade stödsystemet skall detaljeraderegler för uträkning och/eller för justering av utbetalningarnai syfte att integrera stöd till bomull,olivolja, tobak och humle i produktionsstödssystemet.

▼M1

Artikel 146

Överföring av information till kommissionen

Medlemsstaterna skall i detalj informera kommissionen om de åtgärder som de vidtar för att genomföra denna förordning, särskilt sådana åtgärder som hör samman med artiklarna 5, 13, 42, 58, 71d och 71e.

▼B

Artikel 147

Ändringar av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001 och nr (EG) 1454/2001

1. Artikel 6 i förordning (EEG) nr 2019/93 skall ersättas med följande:

”Artikel 6

1. Vid tillämpning av sådan uteslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (*) skall republiken Grekland för kommissionen lägga fram ett program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött, för att tillgodose konsumtionsbehoven på de mindre öarna i Egeiska havet.

Programmet skall förberedas och genomföras av de behöriga myndigheter som medlemsstaten har utsett.

2. Gemenskapen skall finansiera programmet med ett högsta årligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag som faktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr 1254/1999 (**), denna förordning och förordning (EG) nr 2529/2001 (***)” för producenter som är etablerade på de mindre öarna i Egeiska havet.

▼B

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet får emellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt denna förordning multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samt betalningar som tillämpades 2003 och summan av samtliga bidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade på de mindre öarna i Egeiska havet den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/2001, och den relevanta delen av den nationella reserven multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

3. Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmet samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 2 första stycket, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

4. Före den 15 april varje år skall grekiska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmet.

(*) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

(**) EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.

2. Artikel 9 i förordning (EG) nr 1452/2001 skall ersättas med följande:

”Artikel 9

1. Vid tillämpning av sådan uteslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (*) skall Frankrike för kommissionen lägga fram program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött samt åtgärder för att förbättra produktkvaliteten inom gränserna för konsumtionsbehoven i de franska utomeuropeiska departementen.

Programmen skall förberedas och genomföras av de behöriga myndigheter som medlemsstaten har utsett.

2. Gemenskapen skall finansiera programmen med ett högsta årligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag som faktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr 1254/1999 (**), denna förordning och förordning (EG) nr 2529/2001 (***)” för producenter som är etablerade i de franska utomeuropeiska departementen.

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet får emellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt förordning (EG) nr 1452/2001 multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samt betalningar som tillämpades 2003 och summan av samtliga bidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade i de franska utomeuropeiska departementen den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/2001, och den relevanta delen av den nationella reserven multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

3. Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmen samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 2 första stycket i denna artikel, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

4. Före den 15 april varje år skall franska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmen.

(*) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

▼B

(**) EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).
(***) EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.

3. Artikel 13 i förordning (EG) nr 1453/2001 ändras på följande sätt:

a) Artikel 13 skall ersättas med följande:

”Artikel 13

1. Vid tillämpning av sådan uteslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (*) skall Republiken Portugal för kommissionen lägga fram ett program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött samt åtgärder för att förbättra produktkvaliteten inom gränserna för konsumtionsbehoven på Madeira.

Programmet skall förberedas och genomföras av de behöriga myndigheter som medlemsstaten har utsett.

2. Gemenskapen skall finansiera programmet med ett högsta årligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag som faktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr 1254/1999 (**), förordning (EG) nr 1453/2001 och förordning (EG) nr 2529/2001 (***)” för producenter som är etablerade på Madeira.

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet får emellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt förordning (EG) nr 1453/2001 multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samt betalningar som tillämpades 2003 och summan av samtliga bidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade på Madeira den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/2001, och den relevanta delen av den nationella reserven multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

3. Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmet samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 2 första stycket, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

4. Före den 15 april varje år skall portugisiska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmet.

(*) EUT L 270 vom 21.10.2003, S. 1.
(**) EUT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).
(***) EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.

b) Artikel 22.2-5 skall ersättas med följande:

”2. Vid tillämpning av sådan uteslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 skall Republiken Portugal för kommissionen lägga fram ett program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött samt åtgärder för att förbättraproduktkvaliteten.

Programmet skall förberedas och genomföras av de behörigamyndigheter som medlemsstaten har utsett.

3. Gemenskapen skall finansiera programmet med ett högstaårligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag somfaktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr

▼B

1254/1999, förordning (EG) nr 1453/2001 och förordning (EG) nr2529/2001 för producenter som är etablerade på Azorerna.

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn tillutvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet fåremellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt förordning (EG) nr 1453/ 2001 multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samtbetalningar som tillämpades 2003 och summan av samtligabidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade på Azorerna den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/ 2001 och förordning (EG) nr 1254/1999 för am- och dikobidrag, och den relevanta delen av den nationella reserven därav multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

Vid tillämpning av artikel 68 a i förordning (EG) nr 1782/2003 får de portugisiska myndigheterna höja taket för am- och dikor för Azorerna genom att överföra am- och dikobidragsrättigheter från det nationella taket. I detta fall skall motsvarande belopp överföras från det tak som fastställts vid tillämpning av artikel 68 a i till det tak som avses i andra stycket i punkt 3 i denna artikel.

4. Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmet samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 3 första stycket i denna artikel, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

5. Före den 15 april varje år skall portugisiska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmet.”

c) Artikel 22.6 skall upphöra att gälla.

d) Artikel 23 skall ersättas med följande:

”Artikel 23

För en övergångsperiod som omfattar regleringsåren 1999/2000-2004/2005 skall, när det gäller fördelningen av tilläggsavgiften mellan de producenter som avses i artikel 2.1 andra meningen i förordning (EEG) nr 3950/92 (*)”, endast sådana producenter enligt artikel 9 c i den förordningen som är etablerade och producerar på Azorerna och som saluför kvantiteter som överskrider deras referenskvantitet, höjd med den procentsats som avses i tredje stycket i den här punkten, anses ha bidragit till överskridandet.

Tilläggsavgiften skall erläggas för kvantiteter som överskrider den på detta sätt höjda referenskvantiteten, efter det att de outnyttjade kvantiteterna inom den marginal som blir resultatet av denna höjning omfördelats bland de producenter som avses i första stycket och proportionerligt mot respektive producents disponibla referenskvantitet.

Den procentsats som avses i första stycket skall motsvara förhållandet mellan de respektive kvantiteterna på 73 000 ton för perioden 1999/2000-2003/2004 och 61 500 ton för regleringsåret 2004/2005 och summan av de disponibla referenskvantiteterna på varje jordbruksföretag den 31 mars 2000. Den skall för varje producent endast tillämpas på de referenskvantiteter denne förfogade över den 31 mars 2000.

(*) EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 572/2003 (EGT L 82, 29.3.2003, s. 20).

▼B

4. Förordning (EG) nr 1454/2001 ändras på följande sätt:

a) Artikel 5 skall ändras med följande:

”Artikel 5

1. Vid tillämpning av sådan uteslutning som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (*) skall Konungariket Spanien för kommissionen lägga fram ett program för att stödja den traditionella verksamheten i anslutning till produktionen av nötkött liksom av får- och getkött samt åtgärder för att förbättra produktkvaliteten inom gränserna för konsumtionsbehoven på Kanarieöarna.

Programmet skall förberedas och genomföras av de behöriga myndigheter som medlemsstaten har utsett.

2. Gemenskapen skall finansiera programmet med ett högsta årligt belopp som är detsamma som summan av de bidrag som faktiskt utbetalades under 2003 enligt förordning (EG) nr 1254/1999 (**), förordning (EG) nr 1454/2001 och förordning (EG) nr 2529/2001 (***)” för producenter som är etablerade på Kanarieöarna.

Kommissionen skall höja detta belopp för att ta hänsyn till utvecklingen av den lokala produktionen. Det årliga beloppet får emellertid i inget fall vara högre än summan av de tak som tillämpades 2003 för nötköttsbidrag enligt förordning (EG) nr 1454/2001 multiplicerad med de basbidrag och tilläggsbidrag samt betalningar som tillämpades 2003 och summan av samtliga bidragsrättigheter, som innehades av producenter som var etablerade på Kanarieöarna den 30 juni 2003 enligt förordning (EG) nr 2529/2001, och den relevanta delen av den nationella reserven multiplicerad med de bidrag och betalningar som tillämpades 2003.

3. Kommissionen skall anta genomförandearrangemang, godkänna och ändra programmet samt bestämma och höja det belopp som föreskrivs i punkt 2 första stycket i denna artikel, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 144.2 i förordning (EG) nr 1782/2003. Kommissionen får i enlighet med samma förfarande revidera den gräns som anges i punkt 2 andra stycket.

4. Före den 15 april varje år skall spanska myndigheter lägga fram en rapport om genomförandet av programmet.

(*) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1.

(**) EUT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

(***) EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.

b) Artikel 6 skall upphöra att gälla.

Artikel 148

Ändringar av förordning (EG) nr 1868/94

Förordning (EG) nr 1868/94 ändras på följande sätt:

1. Följande artikel 4 a skall införas:

”Artikel 4a

Minimipriset för potatis avsedd för tillverkning av potatisstärkelse skall vara 178,31 euro per ton från och med regleringsåret 2004/2005 och framåt.

Detta pris gäller den kvantitet potatis som levereras till fabriken och som behövs för att tillverka ett ton stärkelse.

Minimipriset skall justeras allt efter potatisens stärkelseinnehåll.”

▼B

2. Artikel 5 skall ersättas med följande:

”Artikel 5

Ett bidrag på 22,25 euro per ton producerad stärkelse skall utgå till stärkelseproducerande företag för en kvantitet potatisstärkelse inom den kvot som avses i artikel 2.2, förutsatt att de till potatisproducenterna har betalat det minimipris som anges i artikel 4a, för den mängd potatis som behövs för att producera den tillåtna kvoten stärkelse.”

3. Artikel 7 skall ersättas med följande:

”Artikel 7

Bestämmelserna i den här förordningen skall inte gälla för framställning av potatisstärkelse i företag som inte omfattas av artikel 2.2 i denna förordning och som köper potatis som producenterna inte får stöd till enligt artikel 93 i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (*).”

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

Artikel 149

Ändringar i förordning (EG) nr 1251/1999

Förordning (EG) nr 1251/1999 ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.3 skall den första strecksatsen ersättas med följande:

”För proteingrödor

— 63,00 euro/ton från och med regleringsåret 2004/2005 och framåt”.

2. I artikel 4.4 skall beloppet ”19 euro/ton” ersättas med ”24 euro/ton”.

3. I artikel 5

a) skall första stycket ersättas med följande:

”Ett tillägg till arealstödet på 313 euro per hektar för regleringsåret 2004/2005 skall betalas ut för den areal där durumvete odlas i de traditionella produktionsområden som förtecknas i bilaga II, inom de gränser som fastställs i bilaga III.”

b) skall fjärde stycket ersättas med följande:

”I andra områden än de som anges i bilaga II och som har en väl etablerad produktion av durumvete, skall ett särskilt stöd på 93 euro per hektar för regleringsåret 2004/2005 beviljas upp till en gräns när det gäller antalet hektar som anges i bilaga IV.”

Artikel 150

Ändringar i förordning (EG) nr 1254/1999

Förordning (EG) nr 1254/1999 ändras på följande sätt:

1. I artikel 10.1 andra stycket skall procentsatsen ”20 %” ersättas med ”40 %”.

2. I bilaga I skall i tabellen som rör Särskilt bidrag siffran för Österrike ersättas med ”373 400”.

3. I bilaga II skall i tabellen som rör am- och dikobidrag siffrorna för Österrike och Portugal ersättas med ”375 000” respektive ”416 539”.

Artikel 151

Ändringar av förordning (EG) nr 1673/2000

Förordning (EG) nr 1673/2000 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 a skall ersättas med följande:

”a) *jordbrukare*: jordbrukare enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om

▼B

upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (*).”

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

b) I punkt 3 skall ”förordning (EG) nr 1251/1999” ersättas med ”artikel 52 i förordning (EG) nr 1782/2003”

2. I första och andra strecksatserna i artikel 5.2 skall ”artikel 5a i förordning (EG) nr 1251/1999” ersättas med ”artikel 52 i förordning (EG) nr 1782/2003”.

▼M2

Artikel 151a

Ändringar av förordning (EG) nr 546/2002

Förordning (EG) nr 546/2002 ändras enligt följande:

1) I artiklarna 1 och 2 och i bilaga I skall ”skördarna 2002, 2003 och 2004” ersättas med ”skördarna 2002, 2003, 2004 och 2005”.

2) Rubriken på den andra tabellen i bilaga II skall ersättas med följande:

”Garantitrösklar för skördarna 2003, 2004 och 2005”.

Artikel 151b

Ändring av förordning (EG) nr 2075/92

I artikel 13.1 skall följande strecksats föras in:

”— 3 % av stödet för skörden 2005”.

▼B

Artikel 152

Ändringar av andra förordningar

Följande bestämmelser skall utgå:

a) Artikel 3 i förordning (EG) nr 2358/71.

b) Artiklarna 3-25 i förordning (EG) nr 1254/1999.

c) Artiklarna 3-11 i förordning (EG) nr 2529/2001.

▼M2

d) Avdelningarna I och II i förordning (EEG) nr 2075/92. De skall emellertid fortsätta att tillämpas på ansökningar om direktstöd med avseende på 2005 års skörd.

e) Artiklarna 12 och 13 i förordning (EEG) nr 1696/71 ([1]). De skall emellertid fortsätta att tillämpas på ansökningar om direktstöd med avseende på 2004 års skörd och av 2005 års skörd, om en medlemsstat beslutar att tillämpa det samlade utbetalningssystemet efter övergångsperioden för humle som avses i tredje stycket i artikel 71.1 i denna förordning.

▼B

Artikel 153

Upphävanden

1. Förordning (EEG) nr 3508/92 skall upphöra att gälla. Den skall emellertid fortsätta att tillämpas på ansökningar om direktstöd med avseende på kalenderåren före 2005.

2. Förordning (EG) nr 1017/94 skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 2005.

([1]) EGT L 175, 4.8.1971, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2320/2003 (EUT L 345, 31.12.2003, s. 18).

▼B

3. Förordning (EG) nr 1577/96 och förordning (EG) nr 1251/1999 skall upphöra att gälla. De skall emellertid fortsätta att tillämpas på regleringsåret 2004/2005.

4. Förordning (EG) nr 1259/1999 skall upphöra att gälla från och med den 1 maj 2004. Artiklarna 2a och 11 i förordning (EG) nr 1259/1999 samt, vid tillämpning av dessa artiklar, bilagan till den förordningen skall emellertid fortsätta att gälla fram till och med den 31 december 2005. Artiklarna 3, 4 och 5 samt, vid tillämpning av dessa artiklar, bilagan till förordning (EG) nr 1259/1999 skall dessutom fortsätta att gälla fram till och med den 31 december 2004.

▼M2

4a. Rådets förordning (EG) nr 1051/2001 ([1]) skall härmed upphöra att gälla. Den skall emellertid fortsätta att tillämpas på regleringsåret 2005/2006.

4b. Förordning (EG) nr 1098/98 skall härmed upphöra att gälla. Den skall emellertid fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2005, om en medlemsstat beslutar att tillämpa det samlade utbetalningssystemet efter övergångsperioden för humle som avses i tredje stycket i denna förordning.

▼B

5. Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall förstås som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 154

Övergångsbestämmelser för det förenklade systemet

Om en medlemsstat tillämpar det förenklade system som avses i artikel 2a i förordning (EG) nr 1259/1999 skall följande bestämmelser gälla:

a) 2003 skall vara det sista året under vilket deltagare får lämna in nya ansökningar.

b) Deltagarna skall fortsätta att erhålla det belopp som fastställts i det förenklade systemet fram till och med 2005.

c) Kapitlen 1 och 2 i avdelning II i den här förordningen skall inte tillämpas på de belopp som beviljas inom det förenklade systemet vid deltagande i systemet.

d) Jordbrukare som deltar i det förenklade systemet skall inte ha rätt att ansöka om samlat gårdsstöd så länge de deltar i det förenklade systemet. Vid ansökan om samlat gårdsstöd skall det belopp som beviljats inom det förenklade systemet inbegripas i det referensbelopp som avses i artikel 37 i den här förordningen och beräknas och justeras enligt avdelning III kapitel 2 i den här förordningen.

▼M1

Artikel 154a

Övergångsåtgärder för de nya medlemsstaterna

1. I de fall där övergångsåtgärder blir nödvändiga för att för de nya medlemsstaterna underlätta övergången från systemet för enhetlig arealersättning till gårdsstödsystemet och till andra stödordningar som avses i avdelningarna III och IV, skall sådana åtgärder vidtas enligt det förfarande som avses i artikel 144.2.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 får antas under en period som börjar den 1 maj 2004 och löper ut den 30 juni 2009, och de får inte gälla längre än till det datumet. Rådet får med kvalificerad majoritet på kommissionens förslag förlänga denna period.

([1]) EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

▼B

Artikel 155

Andra övergångsbestämmelser

►C1 Ytterligare åtgärder för att underlätta övergången från de system som föreskrivs i de förordningar som anges i artiklarna 152 och 153 till de system som upprättas genom den här förordningen, särskilt sådana som berör tillämpningen av artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 1259/1999 samt bilagan till den förordningen och artikel 6 i förordning (EG) nr 1251/1999, och från de bestämmelser som berör de förbättringsplaner som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1035/72 till dem som avses i artiklarna 83–87 i den här förordningen får antas enligt det förfarande som avses i artikel 144.2 i den här förordningen. ◄ Förordningar och artiklar som det hänvisas till i artiklarna 152 och 153 skall fortsätta att tillämpas när de referensbelopp som det hänvisas till i bilaga VII fastställs.

▼M2

Artikel 155a

Senast den 31 december 2009 skall kommissionen överlämna en rapport till rådet om tillämpningen av den här förordningen när det gäller bomull, olivolja, bordsoliver, olivodlingar, tobak och humle, åtföljd av lämpliga förslag till ny lagstiftning om detta anses nödvändigt.

▼B

Artikel 156

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den skall tillämpas från och med dagen för ikraftträdandet med följande undantag:

a) Avdelning II kapitlen 4 och 5 skall tillämpas på ansökningar om stöd som görs med avseende på kalenderåret 2005 och framåt. Artikel 28.2 skall emellertid tillämpas på ansökningar om stöd enligt avdelning IV kapitlen 1-7 från och med den 1 januari 2004.

b) Avdelning IV kapitlen 1, 2, 3, 6 och artikel 149 skall tillämpas med början från och med regleringsåret 2004/2005.

c) Avdelning IV kapitlen 4, 5, 7 och artikel 150 skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

d) Avdelning II kapitel 1, artikel 20, avdelning III, avdelning IV kapitlen 8, 10, 11, 12 och 13 samt artikel 147 skall tillämpas från och med den 1 januari 2005 utom artikel 147.3 d som skall tillämpas från och med den 1 april 2003.

e) Avdelning IV kapitel 9 skall tillämpas från och med regleringsåret 2005/2006.

f) Artiklarna 151 och 152 skall tillämpas från och med den 1 januari 2005, med undantag för artikel 152 a som skall tillämpas från och med regleringsåret 2005/2006.

▼M2

g) Avdelning IV kapitel 10a skall tillämpas från och med den 1 januari 2006 för bomull som sås från och med det datumet.

h) Avdelning IV kapitel 10b skall tillämpas från och med regleringsåret 2005/2006.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼M2

BILAGA I

Förteckning över stöd som uppfyller kriterierna i artikel 1

”Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Samlat gårdsstöd	Avdelning III i denna förordning	Frikopplat stöd (se bilaga VI) (*)
Enhetligt arealstöd	Avdelning IVa artikel 143b i denna förordning	Frikopplat stöd som ersätter alla direkta betalningar som nämns i denna bilaga
Durumvete	Avdelning IV kapitel 1 i denna förordning	Arealstöd (kvalitetsbidrag)
Proteingrödor	Avdelning IV kapitel 2 i denna förordning	Arealstöd
Ris	Avdelning IV kapitel 3 i denna förordning	Arealstöd
Nötter	Avdelning IV kapitel 4 i denna förordning	Arealstöd
Energigrödor	Avdelning IV kapitel 5 i denna förordning	Arealstöd
Stärkelsepotatis	Avdelning IV kapitel 6 i denna förordning	Produktionsstöd
Mjölk och mjölkprodukter	Avdelning IV kapitel 7 i denna förordning	Mjölkbidrag och extra stöd
Jordbruksgrödor i Finland och i vissa områden i Sverige	Avdelning IV kapitel 8 i denna förordning (**) (*****)	Särskilt regionalt stöd för jordbruksgrödor
Utsäde	Avdelning IV kapitel 9 i denna förordning (**) (*****)	Produktionsstöd
Jordbruksgrödor	Avdelning IV kapitel 10 i denna förordning (***) (*****)	Arealstöd, inbegripet stöd för arealuttag, stöd för gräsensilage, tilläggsbelopp (**), tillägg för durumvete, samt särskilt stöd
Får och getter	Avdelning IV kapitel 11 i denna förordning (***) (*****)	Tack- och getbidrag, tilläggsbidrag och vissa extra stöd
Nötkött	Avdelning IV kapitel 12 i denna förordning (*****)	Särskilt bidrag (***), säsongsutjämningsbidrag, am- och dikobidrag (inklusive ersättning för kvigor och det nationella tillägget för am- och dikor när detta medfinansieras) (***), slaktbidrag (***), extensifieringsstöd, extra stöd
Trindsäd	Avdelning IV kapitel 13 i denna förordning (*****)	Arealstöd
Särskilda typer av jordbruk, samt kvalitetsproduktion	Artikel 69 i denna förordning (****)	
Torkat foder	Artikel 71.2 andra stycket i denna förordning (*****)	
Stöd för små jordbruk	Artikel 2a i förordning (EG) nr 1259/1999	Övergångsarealstöd för jordbrukare som får mindre än 1 250 euro
▼M5 Olivolja	Avdelning IV kapitel 10b i denna förordning	Arealstöd
▼M2	Artikel 48a 10 i kommissionens förordning (EG) nr 795/2004 [1]	För Malta och Slovenien under 2006

▼M2

”Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Silkesmaskar	Artikel 1 i förordning (EEG) nr 845/72	Stöd för att främja silkesodling
Bananer	Artikel 12 i förordning (EEG) nr 404/93	Produktionsstöd
Torkade druvor	Artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2201/96	Arealstöd
▼M5 Tobak	Avdelning IV kapitel 10c i denna förordning	Produktionsstöd
Humle	Avdelning IV kapitel 10d i denna förordning (***) (*****)	Arealstöd
▼M2	Artikel 48a 11 i förordning (EG) nr 795/2004	För Slovenien under 2006
Poseidom	Artiklarna 9 (**) (*****), 12.2 och 16 i förordning (EG) nr 1452/2001	Sektorer: nötkött; socker; grön vanilj
Poseima	Artiklarna 13 (**) (*****), 16, 17 och 28.1, 21, 22.2–22.4 (**) (*****) samt 22.7, 27, 29 och 30.1, 30.2 och 30.4 i förordning (EG) nr 1453/2001	Sektorer: nötkött; mjölk; potatis; socker; korgvide; ananas, tobak, sättpotatis, endiver och te
Poseican	Artiklarna 5 (**) (*****), 9 och 14 i förordning (EG) nr 1454/2001	Sektorer: nötkött, får- och getkött; potatis
Egeiska öarna	Artiklarna 6 (**) (*****), 8, 11 och 12 i förordning (EEG) nr 2019/93	Sektorer: nötkött; potatis; oliver; honung
Bomull	Avdelning IV kapitel 10a i denna förordning	Arealstöd

(*) Från och med den 1 januari 2005, eller senare om artikel 71 tillämpas. Under 2004, eller senare om artikel 71 tillämpas, skall de direktstöd som förtecknas i bilaga VI ingå i bilaga I, med undantag för torkat foder och bomull.

(**) Om artikel 70 tillämpas.

(***) Om artikel 66, 67, 68 eller 68a tillämpas.

(****) Om artikel 69 tillämpas.

(*****) Om artikel 71 tillämpas.

►M5 (1) EUT L 141, 30.4.2004, s. 1. ◄

▼M2

BILAGA II

Nationella tak enligt artikel 12.2

Medlemsstat	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgien	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Danmark	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Tyskland	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Grekland	45,4	60,6	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7	75,7
Spanien	56,9	76,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5	95,5
Frankrike	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Irland	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Italien	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luxemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nederländerna	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Österrike	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugal	10,8	14,6	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2
Finland	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Sverige	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Förenade kungariket	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

▼B

BILAGA III

Föreskrivna verksamhetskrav som avses i artiklarna 3 och 4

A. Tillämpliga från och med 1.1.2005

Miljö

1.	Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.4.1979, s. 1)	Artiklarna 3, 4.1, 4.2, 4.4, 5, 7 och 8
2.	Rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen (EGT L 20, 26.1.1980, s. 43)	Artiklarna 4 och 5
3.	Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket (EGT L 181, 4.7.1986, s. 6)	Artikel 3
4.	Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1)	Artiklarna 4 och 5
5.	Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7)	Artiklarna 6, 13, 15 och 22b

Folkhälsa och djurhälsa

Identifiering och registrering av djur

6.	Rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur (EGT L 355, 5.12.1992, s. 32)	Artiklarna 3, 4 och 5
7.	Kommissionens förordning (EG) nr 2629/97 av den 29 december 1997 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 820/97 avseende öronmärken, register på anläggningarna samt pass, inom ramen för systemet för identifiering och registrering av nötkreatur (EGT L 354, 30.12.1997, s. 19)	Artiklarna 6 och 8
8.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1)	Artiklarna 4 och 7

B. Tillämpliga från och med 1.1.2006

Folkhälsa, djurhälsa och växtskydd

9.	Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 19.8.1991, s. 1)	Artikel 3
10.	Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β-agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3)	Artiklarna 3, 4, 5 och 7
11.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)	Artiklarna 14, 15, 18, 19 och 20
12.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1)	Artiklarna 7, 11, 12, 13 och 15

▼B

Anmälan av sjukdomar

13.	Rådets direktiv 85/511/EEG av den 18 november 1985 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka (EGT L 315, 26.11.1985, s. 11)	Artikel 3
14.	Rådets direktiv 92/119/EEG av den 17 december 1992 om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka (EGT L 62, 15.3.1993, s. 69)	Artikel 3
15.	Rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue (EGT L 327, 22.12.2000, s. 74)	Artikel 3

C. Tillämpliga från och med 1.1.2007

Djurskydd

16.	Rådets direktiv 91/629/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar (EGT L 340, 11.12.1991, s. 28)	Artiklarna 3 och 4
17.	Rådets direktiv 91/630/EEG av den 19 november 1991 om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning (EGT L 340, 11.12.1991, s. 33)	Artiklarna 3 och 4.1
18.	Rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur (EGT L 221, 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

▼B

BILAGA IV

God jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som avses i artikel 5

Problem	Normer
Markerosion Skydda mark genom lämpliga åtgärder	— Minimikrav för marktäckning — Minimikrav för markanvändning som avspeglar lokala förhållanden — Bibehållande av terrasser
Organiskt material i mark Upprätthålla markens innehåll av organiskt material genom lämpliga metoder	— Normer för växtföljder, i tillämpliga fall — Skötsel av stubbåkrar
Markstruktur Bibehålla markstrukturen genom lämpliga åtgärder	— Lämplig maskinanvändning
Lägsta hävdnivå Säkerställa en lägsta hävdnivå och undvika försämring av livsmiljöer	— Minsta täthet för betesdjur och/eller lämpliga betessystem — Skydd av permanent betesmark ►M2 — Bibehållande av landskapselement, i förekommande fall bl.a. genom förbud mot uppgrävning av olivträd — Undvika att oönskad vegetation inkräktar på odlingsmark — Bibehållande av olivlundar i gott vegetativt skick ◄

▼M2

BILAGA V

Förenliga stöd enligt artikel 26

Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Torkade druvor	Artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2201/96	Arealrelaterat stöd
Miljövänligt jordbruk	Avdelning II kapitel VI (artiklarna 22–24) och artikel 55.3 i förordning (EG) nr 1257/1999	Arealrelaterat stöd
Skogsbruk	Artikel 31 och artikel 55.3 i förordning (EG) nr 1257/1999	Arealrelaterat stöd
Mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade begränsningar	Avdelning II kapitel V (artiklarna 13–21) och artikel 55.3 i förordning (EG) nr 1257/1999	Arealrelaterat stöd
Torkat foder	Artiklarna 10 och 11 i förordning (EG) nr 603/95	Produktionsstöd
Citrusfrukter för bearbetning	Artikel 1 i förordning (EG) nr 2202/96	Produktionsstöd
Tomater för bearbetning	Artikel 2 i förordning (EG) nr 2201/96	Produktionsstöd
Vin	Artiklarna 11–15 i förordning (EG) nr 1493/1999	Omstruktureringsstöd

▼B

BILAGA VI

Förteckning över direktstöd som omfattas av det samlat gårdsstöd som avses i artikel 33

Sektor	Rättslig grund	Anmärkningar
Jordbruksgrödor	Artiklarna 2, 4 och 5 Förordning (EG) nr 1251/1999	Arealstöd, inbegripet stöd för arealuttag, stöd för gräsensilage, tilläggsbelopp ([1]), tillägg för durumvete och särskilt stöd
Potatisstärkelse	Artikel 8.2 Förordning (EEG) nr 1766/92	Stöd till jordbrukare som odlar potatis avsedd för framställning av potatisstärkelse
Trindsädesslag	Artikel 1 Förordning (EG) nr 1577/96	Arealstöd
Ris	Artikel 6 Förordning (EG) nr 3072/95	Arealstöd
Utsäde ([1])	Artikel 3 Förordning (EEG) nr 2358/71	Produktionsstöd
Nötkött	Artiklarna 4, 5, 6, 10, 11, 13 och 14 Förordning (EG) nr 1254/1999	Särskilt bidrag, säsongsutjämningsbidrag, am- och dikobidrag (inklusive stöd för kvigor och det nationella tillägget för am- och dikor när detta samfinansieras), slaktbidrag, extensifieringsstöd, ytterligare betalningar
Mjölk och mjölkprodukter	Avdelning IV kapitel 7 i denna förordning	Mjölkbidrag och ytterligare betalningar ([2])
Får och getter	Artikel 5 Förordning (EG) nr 2467/98 Artikel 1 Förordning (EEG) nr 1323/90 Artiklarna 4, 5, 11.1 och 11.2 första, andra och fjärde strecksatsen Förordning (EG) nr 2529/2001	Tack- och getbidrag, tilläggsbidrag och vissa ytterligare betalningar
POSEIDOM ([1])	Artikel 9.1 a och b Förordning (EG) nr 1452/2001	Sektorer: nötkött
POSEIMA ([1])	Artiklarna 13.2, 13.3, 22.2 och 22.3 Förordning (EG) nr 1453/2001	Sektorer: nötkött
POSEICAN ([1])	Artiklarna 5.2, 5.3, 6.1 och 6.2 Förordning (EG) nr 1454/2001	Sektorer: nötkött; får och getter
Egeiska öarna ([1])	Artikel 6.2 och 6.3 Förordning (EEG) nr 2019/93	Sektorer: nötkött
Torkat foder	Artikel 3 Förordning (EG) nr 603/95	Stöd för bearbetade produkter (i enlighet med punkt D i bilaga VII till den här förordningen)
▼M2		
Bomull	Punkt 3 i protokoll nr 4 om bomull som fogas till anslutningsakten för Grekland	Stöd via bidraget för orensad bomull
Olivolja	Artikel 5 i förordning nr 136/66/EEG	Produktionsstöd
Tobak	Artikel 3 i förordning (EEG) nr 2075/92	Produktionsstöd
Humle	Artikel 12 i förordning (EEG) nr 1696/71	Arealstöd
	Artikel 1 i förordning (EG) nr 1098/98	Stöd för tillfällig träda

▼B

([1]) Utom då artikel 70 tillämpas.

([2]) Inleds från och med 2007 utom då artikel 62 tillämpas.

▼B

BILAGA VII

Beräkning av det referensbelopp som avses i artikel 37

A. **Arealstöd**

1. För jordbrukare som har fått arealstöd skall antalet hektar, med två decimalers noggrannhet, för vilka stöd har beviljats för respektive år av referensperioden, multipliceras med följande belopp:

1.1. För spannmål, inbegripet durumvete, oljeväxter, proteingrödor, linfrö, lin och hampa som odlas för fiberproduktion, gräsensilage och arealuttag:

— 63 euro/ton multiplicerat med den avkastning enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1251/1999 som fastställs i den regionaliseringsplan för den berörda regionen som gällde kalenderåret 2002.

Denna punkt skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 6.6 i förordning (EG) nr 1251/1999.

Genom undantag från artikel 38 skall genomsnittet för lin och hampa beräknas på grundval av det antal hektar för vilket stöd beviljades kalenderåren 2001 och 2002.

1.2. För ris:

— 102 euro/ton multiplicerat med följande genomsnittliga avkastningar:

Medlemsstater	Avkastning i ton/ha
Spanien	6,35
Frankrike	
— Moderlandets territorium	5,49
— Franska Guyana	7,51
Grekland	7,48
Italien	6,04
Portugal	6,05

1.3. För trindsädesslag:

— för linser och kikärter, 181 euro/ha,

— för vicker, 175,02 euro/ha 2000, 176,60 euro/ha 2001 och 150,52 euro/ha för år 2002.

2. För jordbrukare som har fått tillägg för durumvete eller särskilt stöd för durumvete skall antalet hektar, med två decimalers noggrannhet, för vilka stöd har beviljats för respektive år av referensperioden, multipliceras med följande belopp:

I de områden som förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 1251/1999 och bilaga IV till förordning (EG) nr 2316/1999:

— 291 euro/ha för samlat gårdsstöd som skall beviljas för kalenderåret 2005,

— 285 euro/ha för samlat gårdsstöd som skall beviljas för kalenderåret 2006 och de följande kalenderåren.

I de områden som förtecknas i bilaga V till förordning (EG) nr 2316/1999:

— 46 euro/ha för samlat gårdsstöd som skall beviljas för kalenderåret 2005.

3. Vid tillämpning av föregående punkter skall ”antal hektar” avse det fastställda antal hektar som motsvarar de olika typer av arealstöd enligt bilaga VI till denna förordning för vilka villkoren i reglerna för beviljande av stöd inte har uppfyllts med beaktande av tillämpningen av artiklarna 2.4 och 5 i förordning (EG) nr 1251/1999. För ris skall, genom undantag från artikel 6.5 i rådets förordning (EG) nr 3072/95, om de arealer som avsatts för ris i en medlemsstat under referensperioden överskred den maximala garantiarealen för denna period, beloppet per hektar minskas proportionellt.

▼B

B. **Stöd för potatisstärkelse**

För jordbrukare som har fått stöd för potatisstärkelse, skall beloppet beräknas genom att antalet ton för vilka stödet har beviljats för respektive år av referensperioden multipliceras med 44,22 euro per ton potatisstärkelse. Medlemsstaterna skall beräkna antalet hektar som skall ingå vid beräkningen av samlat gårdsstöd proportionellt mot det antal ton producerad potatisstärkelse för vilken stöd enligt artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 har beviljats för respektive år av referensperioden, och inom en basareal som skall fastställas av kommissionen på grundval av det antal hektar som medlemsstaterna meddelar och som omfattades av ett odlingsavtal under referensperioden.

C. **Djurbidrag och tillägg**

För jordbrukare som har fått djurbidrag och/eller tillägg skall beloppet beräknas genom att det antal fastställda djur för vilka ett sådant stöd har beviljats för respektive år av referensperioden multipliceras med det belopp per djur som fastställs för kalenderåret 2002 genom de motsvarande artiklar som anges i bilaga VI, med beaktande av tillämpningen av artiklarna 4.4, 7.2 och 10.1 i förordning (EG) nr 1254/1999 eller artikel 8.3 i förordning (EG) nr 2529/2001.

Med avvikelse från artikel 38 skall genomsnittet för ytterligare får- och getbidrag som beviljas i enlighet med artikel 11.2 första, andra och fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 2529/2001 beräknas på grundval av det antal djur för vilka stöd beviljades under kalenderåret 2002.

Stöd enligt artikel 4.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1254/1999, skall dock inte beaktas.

Vid tillämpning av artikel 32.11 och 32.12 i kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 och artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1458/2001 får, med avvikelse från artikel 38, det antal djur för vilka stöd beviljades under det år sådana åtgärder vidtogs dessutom inte vara högre än det genomsnittliga antalet djur för vilka stöd beviljades under det/de år sådana åtgärder inte vidtogs för att det skall beaktas vid beräkningen av referensbeloppet.

D. **Torkat foder**

För jordbrukare som har levererat foder inom ett avtal i enlighet med artikel 9 c i förordning (EG) nr 603/95 eller en arealdeklaration enligt artikel 10 i samma förordning, skall medlemsstaterna beräkna det belopp som skall inkluderas i referensbeloppet proportionellt mot det antal producerat torkat foder för vilket det stöd som fastställs i artikel 3 i den förordningen har beviljats för respektive år av referensperioden och inom följande tak uttryckta i miljoner euro:

Medlemsstat	Tak för foder som bearbetats till de produkter som avses i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 603/95 (dehydratiserat foder)	Tak för foder som bearbetats till de produkter som avses i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 603/95 (soltorkat foder)	Totalttak
Belgiens och Luxemburgs ekonomiska union (BLEU)	0,049		0,049
Danmark	5,424		5,424
Tyskland	11,888		11,888
Grekland	1,101		1,101
Spanien	42,124	1,951	44,075
Frankrike	41,155	0,069	41,224
Irland	0,166		0,166
Italien	17,999	1,586	19,585
Nederländerna	6,804		6,804
Österrike	0,070		0,070
Portugal	0,102	0,020	0,122
Finland	0,019		0,019
Sverige	0,232		0,232
Förenade kungariket	1,950		1,950

▼B

Medlemsstaterna skall beräkna antalet hektar som skall ingå vid beräkningen av referensbeloppet proportionellt mot det antal ton producerat torkat foder för vilket stöd enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 603/95 har beviljats för respektive år av referensperioden, och inom en basareal som skall fastställas av kommissionen på grundval av det antal hektar som medlemsstaterna meddelar och som omfattades av ett odlingsavtal eller en arealdeklaration under referensperioden.

E. **Regionala stöd**

I de berörda regionerna skall följande belopp inkluderas vid beräkningen av referensbeloppet:

— 24 euro/ton multiplicerat med de avkastningar som använts för arealstöd för spannmål, oljeväxter, linfrö samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion i de regioner som avses i artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1251/1999.

— Det belopp per djur som anges i artikel 9.1 a och b i förordning (EG) nr 1452/2001, artikel 13.2 och 13.3 samt artikel 22.2 och 22.3 i förordning (EG) nr 1453/2001, artikel 5.2 och 5.3 samt artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EG) nr 1454/2001, multiplicerat med det antal djur för vilka ett sådant stöd har beviljats 2002.

— Det belopp per djur som anges i artikel 6.2 och 6.3 i förordning (EEG) nr 2019/93 multiplicerat med det antal djur för vilka ett sådant stöd har beviljats 2002.

F. **Stöd för utsäde**

För jordbrukare som har fått stöd för produktion av utsäde, skall beloppet beräknas genom att antalet ton för vilka stödet har beviljats för respektive år av referensperioden multipliceras med det belopp per ton som har fastställts i enlighet med artikel 3 i förordning (EEG) nr 2358/71. Medlemsstaterna skall beräkna antalet hektar som skall ingå vid beräkningen av samlat gårdsstödet proportionellt mot den för certifiering godkända areal för vilken stöd enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 2358/71 har beviljats för respektive år av referensperioden, och inom en basareal som skall fastställas av kommissionen på grundval av den totala för certifiering godkända areal som meddelas kommissionen i enlighet med förordning (EEG) nr 3083/73. Denna totala areal skall inte omfatta areal godkänd för certifiering avseende ris (*Oryza sativa* L.) och speltvete (*Triticum spelta* L.) samt spånads- och oljelin (*Linum usatissimum* L.) samt mjukhampa (*Cannabis sativa* L.) som redan förklarats för jordbruksgrödor.

▼M2

G. **Bomull**

För jordbrukare som deklarerar arealer besådda med bomull skall medlemsstaterna beräkna det belopp som skall ingå i referensbeloppet genom att det antal hektar, avrundat till två decimaler, på vilka det under vart och ett av åren under referensperioden producerades bomull med stöd enligt punkt 3 i protokoll nr 4 om bomull ([1]), multipliceras med följande belopp per hektar:

— 966 euro i Grekland.

— 1 509 euro i Spanien.

— 1 202 euro i Portugal.

H. **Olivolja**

För jordbrukare som har fått stöd för produktion av olivolja skall beloppet beräknas genom att det antal ton för vilket ett sådant stöd beviljades under referensperioden (dvs. under vart och ett av regleringsåren 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 och 2002/2003) multipliceras med motsvarande stöd per enhet, uttryckt i euro/ton, i enlighet med kommissionens förordningar (EG) nr 1415/2001 ([2]), (EG) nr 1271/2002 ([3]), (EG) nr 1221/2003 ([4]) och ►M5 (EG) nr 1299/2004 ([5]) ◄, samt multipliceras med koefficienten 0,6. Senast den 1 augusti 2005 får emellertid medlemsstaterna besluta om att höja denna koefficient. Denna koefficient skall inte tillämpas på jordbrukare vars genomsnittliga antal GIS-olivhektar under referensperioden, exklusive antalet GIS-olivhektar med extra träd som planterats utanför en godkänd planteringsplan efter den 1 maj 1998, är mindre än 0,3. Antalet GIS-olivhektar skall beräknas med en gemensam

([1]) EGT L 291, 19.11.1979, s. 174.
([2]) EGT L 191, 13.7.2001, s. 10.
([3]) EGT L 184, 13.7.2002, s. 5.
([4]) EUT L 170, 9.7.2003, s. 8.
([5]) EUT L 244, 16.7.2004, s. 16.

▼M2

metod som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 och på grundval av data från det geografiska informationssystemet för olivodlingar.

Om stödutbetalningarna under referensperioden har påverkats av en tillämpning av de åtgärder som fastställs i artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 1638/98 ([1]) skall den beräkning som nämns i det tredje stycket anpassas på följande sätt:

— Om åtgärderna tillämpades på endast ett regleringsår skall det antal ton som skall beaktas för året i fråga vara samma som det antal ton för vilka stöd skulle ha beviljats utan tillämpningen av åtgärderna.

— Om åtgärderna tillämpades på två på varandra följande regleringsår skall det antal ton som skall beaktas för det första året i fråga fastställas i enlighet med första strecksatsen, och det antal ton som skall beaktas för det följande året skall vara samma som det antal ton för vilka stöd beviljades med avseende på det sista regleringsåret före den referensperiod som inte har påverkats av tillämpningen av nämnda åtgärder.

Medlemsstaterna skall fastställa det antal hektar, uttryckt i GIS-olivhektar, som skall ingå i beräkningen av det samlade gårdsstödet, och detta skall göras med en gemensam metod som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 144.2 och på grundval av data från det geografiska informationssystemet för olivodlingar, exklusive antalet GIS-olivhektar med extra olivträd som planterats utanför en godkänd planteringsplan efter den 1 maj 1998, varvid dock datumet skall vara den 31 december 2001 när det gäller Cypern och Malta.

I. **Råtobak**

För jordbrukare som har fått tobaksbidrag skall det belopp som skall inräknas i referensbeloppet beräknas genom att multiplicera det antal kilogram för vilka ett sådant bidrag beviljades under varje år av referensperioden med det viktade stödgenomsnittet under tre år som beviljats per kilogram, med hänsyn till den totala kvantiteten råtobak i alla sortgrupperna och multipliceras med en koefficient 0,4. Medlemsstaterna får besluta om att höja denna koefficient.

Från och med 2010 skall koefficienten vara 0,5.

Det antal hektar som skall ingå i beräkningen av det samlade gårdsstödet skall motsvara den areal som uppges i de registrerade odlingsavtal för vilka bidraget beviljats för respektive år under referensperioden, inom en basareal som skall fastställas av kommissionen på grundval av den totala areal som meddelats kommissionen i enlighet med punkt 1,3 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2636/1999 ([2]).

Om stödutbetalningarna under referensperioden har påverkats av tillämpningen av de åtgärder som fastställs i artikel 50 i förordning (EEG) nr 2848/98, skall den beräkning som nämns i tredje stycket anpassas på följande sätt:

— Om bidraget har minskats helt eller delvis, skall de belopp som skall beräknas för året i fråga vara lika stora som de belopp som skulle ha beviljats utan minskningen.

— Om produktionskvoten har minskats helt eller delvis, skall de belopp som skall utbetalas för året i fråga vara lika stora som de bidragsbelopp som skulle ha beviljats för föregående år, utan minskningen av bidraget, förutsatt att det produktionsområde som angavs i det senaste odlingskontraktet inte har använts för odling av gröda som är bidragsberättigande enligt något annat system för direktstöd under året i fråga.

J. **Humle**

För jordbrukare som har fått arealstöd för humle eller stöd för tillfällig träda skall medlemsstaterna beräkna de belopp som skall ingå i referensbeloppen genom att antalet hektar, avrundat till två decimaler, för vilket ett stöd beviljats för respektive år under referensperioden, multipliceras med ett belopp på 480 euro per hektar.

([1]) EGT L 210, 28.7.1998, s. 32.
([2]) EGT L 323, 15.12.1999, s. 4.

▼M2

BILAGA VIII

Nationella tak enligt artikel 41

Medlemsstat	2005	2006	2007,2008, 2009	2010 och därefter
Belgien	411	413	530	530
Danmark	838	838	996	996
Tyskland	4 489	4 503	5 492	5 496
Grekland	837	1 700	1 722	1 760
Spanien	3 244	4 043	4 241	4 253
Frankrike	7 199	7 231	8 091	8 099
Irland	1 136	1 136	1 322	1 322
Italien	2 539	3 112	3 464	3 497
Luxemburg	27	27	37	37
Nederländerna	386	386	779	779
Österrike	613	614	712	712
Portugal	452	493	559	561
Finland	467	467	552	552
Sverige	612	612	729	729
Förenade kungariket	3 351	3 351	3 869	3 869

▼M2

BILAGA VIIIa

Nationella tak som avses i artikel 71c

Taken har beräknats med hänsyn till den tabell för höjningar som anges i artikel 143a och behöver alltså inte minskas.

(miljoner euro)

Kalenderår	Tjecki-en	Estlan-d	Cypern	Lettla-nd	Litaue-n	Unger-n	Malta	Polen	Slove-nien	Slova-kien
2005	228,8	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,6	35,8	97,7
2006	266,7	27,3	12,5	39,6	107,3	420,2	0,83	881,7	41,9	115,4
2007	343,6	40,4	16,3	55,6	146,9	508,3	1,64	1 140,8	56,1	146,6
2008	429,2	50,5	20,4	69,5	183,6	634,9	2,05	1 425,9	70,1	183,2
2009	514,9	60,5	24,5	83,4	220,3	761,6	2,46	1 711,0	84,1	219,7
2010	600,5	70,6	28,6	97,3	257,0	888,2	2,87	1 996,1	98,1	256,2
2011	686,2	80,7	32,7	111,2	293,7	1 014,9	3,28	2 281,1	112,1	292,8
2012	771,8	90,8	36,8	125,1	330,4	1 141,5	3,69	2 566,2	126,1	329,3
de följande åren	857,5	100,9	40,9	139,0	367,1	1 268,2	4,10	2 851,3	140,2	365,9

▼B

BILAGA IX

Förteckning över jordbruksgrödor som avses i artikel 66

KN-nummer	Varuslag
I. Spannmål	
1001 10 00	Durumvete
1001 90	Vete och blandsäd av vete och råg utom durumvete
1002 00 00	Råg
1003 00	Korn
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Bovete, hirs och kanariefrö; annan spannmål
0709 90 60	Sockermajs
II. Oljeväxtfrön	
1201 00	Sojabönor
ex 1205 00	Rapsfrön
ex 1206 00 10	Solrosfrön
III. Proteingrödor	
0713 10	Ärter
0713 50	Åkerbönor
ex 1209 29 50	Sötlupiner
IV. Lin	
ex 1204 00	Linfrö (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Lin, oberett eller rötat, avsett som spånadslin (*Linum usitatissimum* L.)
V. Hampa	
ex 5302 10 00	Mjukhampa, oberedd eller beredd, avsedd som spånadshampa (*Cannabis sativa* L.)

▼B

BILAGA X

Traditionella produktionszoner för durumvete som avses i artikel 74

GREKLAND

”Nomoi (län) i följande regioner”

Centrala Grekland

Peloponnesos

Joniska öarna

Thessalien

Makedonien

Egeiska öarna

Trakien

SPANIEN

Provinser

Almería

Badajoz

Burgos

Cádiz

Córdoba

Granada

Huelva

Jaén

Málaga

Navarra

Salamanca

Sevilla

Toledo

Zamora

Zaragoza

ÖSTERRIKE

Pannonien:

1. *Gebiete der Bezirksbauernkammern (Områden under jordbrukarnas distriktsnämnder)*

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

▼B

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat

2577 Korneuburg

2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg

2623 Wr. Neustadt

2631 Mistelbach

2658 Gänserndorf

2. *Gebiete der Bezirksreferate (Områden under distriktsavdelningar)*

3018 Neusiedl/See

3026 Eisenstadt

3034 Mattersburg

3042 Oberpullendorf

3. *Gebiete der Landwirtschaftskammer (Område under jordbrukskammaren)*

1007 Wien.

FRANKRIKE

Regioner

Midi-Pyrénées

Provence-Alpes-Côte d'Azur

Languedoc-Roussillon

Departement (*)

Ardèche

Drôme

ITALIEN

Regioner

Abruzzen

Basilicata

Kalabrien

Kampanien

Latium

Marken

Molise

Umbrien

Apulien

Sardinien

Sizilien

Toskana

(*) Dessa departement kan höra till någon av regionerna ovan.

▼B

PORTUGAL

Distrikt

Santarém

Lissabon

Setúbal

Portalegre

Évora

Beja

Faro

▼M1

CYPERN

UNGERN

Regioner

Dél Dunamenti síkság

Dél-Dunántúl

Közép-Alföld

Mezőföld

Berettyo-Kőrös-Maros vidéke

Györi medence

Hajdúság.

▼B

BILAGA XI

Förteckning över utsädessorter som avses i artikel 99

(euro/100 kg)

KN-nummer	Varuslag	Stödbelopp
	1. Ceres	
1001 90 10	*Triticum spelta* L.	14,37
1006 10 10	*Oryza sativa* L. ([1])	
	— långkorniga sorter där kornens längd överstiger 6,0 millimeter och med ett längd/bredd-förhållande på 3 eller mer	17,27
	— andra sorter där kornens längd överstiger eller inte överstiger 6,0 millimeter och med ett längd/bredd-förhållande på mindre än 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum* L. (spånadslin)	28,38
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum L.* (linfrö)	22,46
ex 1207 99 10	*Cannabis sativa L.* ([2]) (sorter med ett tetrahydrokannabinolinnehåll som inte överstiger 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	*Agrostis canina* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis gigantea* Roth.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis stolonifera* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis capillaris* L.	75,95
ex 1209 29 80	*Arrhenatherum elatius* (L.) P. Beauv. ex J.S. och K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	*Dactylis glomerata* L.	52,77
ex 1209 23 80	*Festuca arundinacea* Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	*Festuca ovina* L.	43,59
1209 23 11	*Festuca pratensis* Huds.	43,59
1209 23 15	*Festuca rubra* L.	36,83
ex 1209 29 80	*Festulolium*	32,36
1209 25 10	*Lolium multiflorum* Lam.	21,13
1209 25 90	*Lolium perenne* L.	30,99
ex 1209 29 80	*Lolium x boucheanum* Kunth	21,13
ex 1209 29 80	*Phleum Bertolinii* (DC)	50,96
1209 26 00	*Phleum pratense* L.	83,56
ex 1209 29 80	*Poa nemoralis* L.	38,88
1209 24 00	*Poa pratensis* L.	38,52
ex 1209 29 10	*Poa palustris* och *Poa trivialis* L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	*Hedysarum coronarium* L.	36,47
ex 1209 29 80	*Medicago lupulina* L.	31,88
ex 1209 21 00	*Medicago sativa* L. (ekotyper)	22,10
ex 1209 21 00	*Medicago sativa* L. (sorter)	36,59
ex 1209 29 80	*Onobrichis viciifolia* Scop.	20,04
ex 0713 10 10	*Pisum sativum* L. (partim) (äter)	0
ex 1209 22 80	*Trifolium alexandrinum* L.	45,76
ex 1209 22 80	*Trifolium hybridum* L.	45,89

▼B

(euro/100 kg)

KN-nummer	Varuslag	Stödbelopp
ex 1209 22 80	*Trifolium incarnatum* L.	45,76
1209 22 10	*Trifolium pratense* L.	53,49
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L.	75,11
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L. var. *giganteum*	70,76
ex 1209 22 80	*Trifolium resupinatum* L.	45,76
ex 0713 50 10	*Vicia faba* L. (partim) (åkerbönor)	0
ex 1209 29 10	*Vicia sativa* L.	30,67
ex 1209 29 10	*Vicia villosa* Roth.	24,03

([1]) Mätningen av riskornen görs på helt slipat ris enligt följande metod:
i) gör ett urval som är representativt för varupartiet,
ii) sålla urvalet så att endast hela riskorn blir kvar, inklusive omogna riskorn,
iii) gör två mätningar med 100 riskorn i varje mätning och beräkna medeltalet,
iv) uttryck resultatet i millimeter, med en decimals noggrannhet.

([2]) Tetrahydrokannabinol-innehållet (THC-innehållet) för en sort fastställs genom analys av ett urval med konstant vikt. THC-vikten i förhållande till urvalets vikt får inte - när det gäller beviljande av stöd - överstiga 0,2 %. Urvalet skall bestå av den övre tredjedelen av ett representativt antal plantor som slumpmässigt väljs ut i slutet av blomningsperioden och där stjälkar och frön avlägsnats.

▼M1

BILAGA XIa

Tak för stöd till utsäde i de nya medlemsstaterna enligt artikel 99.3

(miljoner euro)

Kalenderår	Tjecki-en	Estlan-d	Cypern	Lettla-nd	Litaue-n	Unger-n	Malta	Polen	Slove-nien	Slova-kien
2005	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
de följande åren	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

▼**M1**

BILAGA XIb

Nationella basarealer för jordbruksgrödor och referensavkastningar i de nya medlemsstaterna enligt artiklarna 101 och 103

	Basareal (ha)	Referensavkastning (ton/ha)
Tjeckien	2 253 598	4,20
Estland	362 827	2,40
Cypern	79 004	2,30
Lettland	443 580	2,50
Litauen	1 146 633	2,70
Ungern	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Polen	9 454 671	3,00
Slovenien	125 171	5,27
Slovakien	1 003 453	4,06